

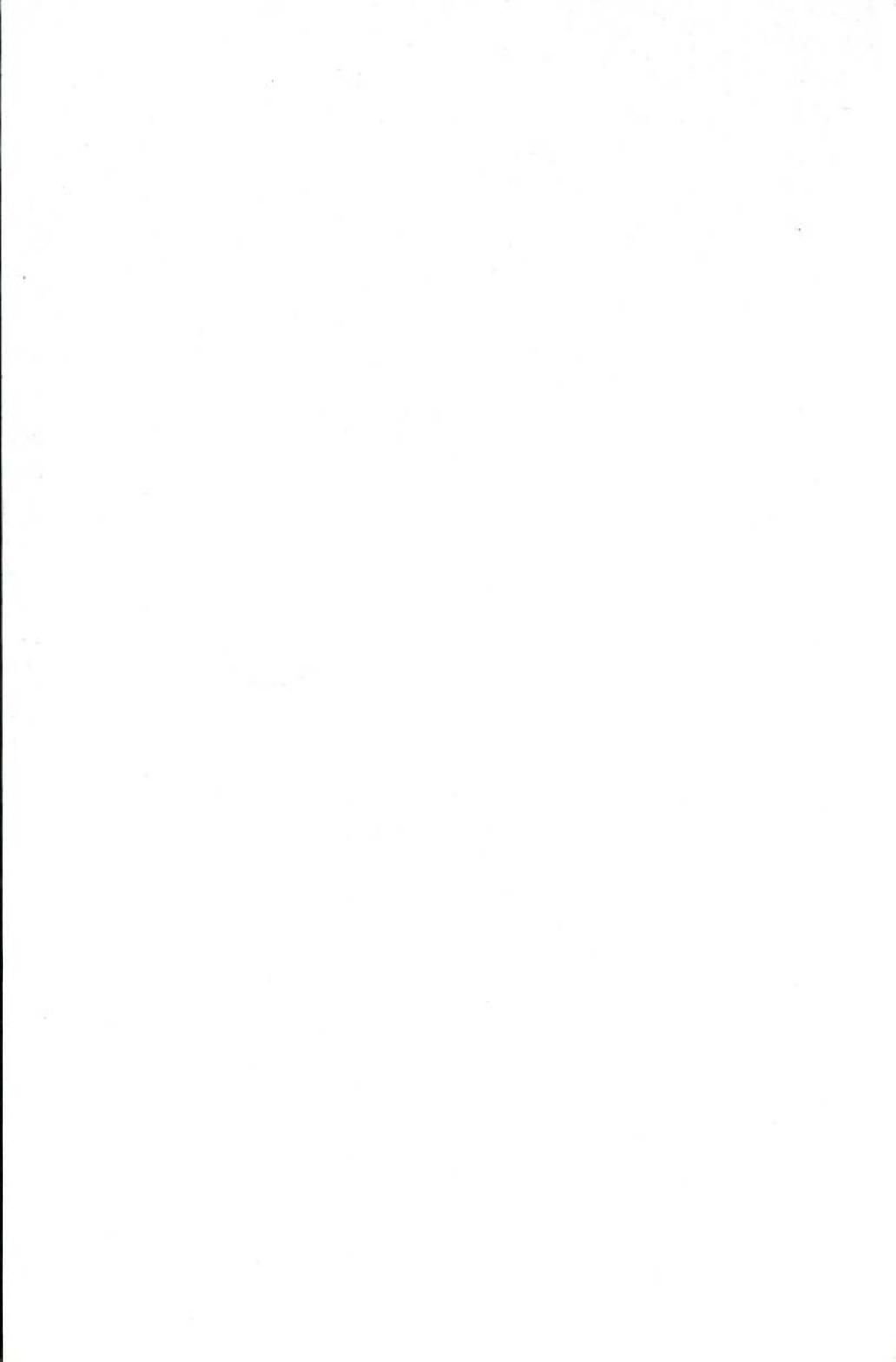
தாய்லாந்தில் மக்களாட்சியின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்

சுலக் சீவரக்சர்

தமிழாக்கம்:

மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

தாய்லாந்தில் மக்களாட்சியின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்

நூலாசிரியர்:

சுலக் சீவரக்சர்

தமிழாக்கம்:

மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

தமிழாக்க மேற்பார்வை:

முனைவர் தமிழப்பன் மெய். மு.

விற்பனை உரிமை:

காந்தளகம்

5 புறநாடு வளங்கம் உளத்தாப்பேட்டை 606107 ♦ பேருந்து நிலையம் அருகில் சத்தியமங்கலம் 638402 ♦ 87/46 தெற்கு வாணியர் தெரு சிதம்பரம் 608001 ♦ 68 (834) தூண்டி சாலை சென்னை 600002 ♦ 272/820 தவீலவா குடியிருப்பு, தாமரை நகர் திருவண்ணாமலை 606601 ♦ 3/57 நடுத்தெரு தொழுவூர் 606303 ♦ நங்கவரம் அஞ்சல் கஞர் 630110 ♦ 155 டிபெய் - மோசஸ் தெரு, ஏலி தாமஸ் நகர் நாகர்கோவில், 629004 ♦ 41 அப்பிரமணியபுரம், மோகனூர் நாமக்கல் 637015 ♦ 703/21 வடக்கு ராஜவீதி, பிரந்தவணம் கிழக்கு புதுக்கோட்டை 622001 ♦ 14 ஆரீராக்கியநாதர் வீதி பொள்ளாச்சி 642001 ♦ 6/2 அரவல்குரைத் தெரு மயிலாடுதுறை 609001 ♦ 20/TT6 தவீலவா குடியிருப்பு, சத்தவாணர் வேலூர் 632009

தொலைபேசி: 044 285 34505

மின்னஞ்சல்: tamilnool@vsnl.com

மின்னம்பலம்: www.tamilnool.com

தமிழாக்கத்தின் முதற் பதிப்பு: 13 பங்குனி, தி. பி. 2034

27.03.2003 அன்று நடைபெறும்

சுலக் சீவரக்சரின் 70ஆவது பிறந்த நாள் விழா வெளியீடு.

பதிப்புரிமை: மறவண்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

தாய்லாந்து மொழியில் எழுதியவர்: சுலக் சீவரக்சர்

தாய்லாந்தின் நாட்டாண்மையாளர் பிரீதி பனோமியோங்கு அவர்களின் நூறாவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாட இந்நூலைச் சுலக் 1983இல் வெளியிட்டார்.

1999இல் ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்த்தவர்: எஸ். ஜே.

தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தவர்: மறவண்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

விலை: 60/-

Tamil translation of, *POWERS THAT BE: Pridi Banomyong through the rise and fall of Thai democracy.*

Sulak Sivaraksa authored the book in Thai language (1983).

S. J. rendered it in English language with an introduction (1999).

Maravanpulavu K. Sachithanathan of

Kaanthalakam, 68 Anna Saalai, Chennai 600002 India,

translated the English version in Tamil language and

published it on 27th March 2003

in commemoration of the 70th Birthday of Sulak Sivaraksa.

Copies available at,

Suksit Siam, 113 - 115 Fuangnakorn Road, Bangkok 10200, Thailand.

அச்சிடல் தயாரிப்பு:

மறவண்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

காந்தளையம்

68 (834) அண்ணா சாலை, சென்னை 600002

தொலைபேசி: 285 34505

மின்னஞ்சல்: tamilnool@vsnl.com

மின்னம்பலம்: www.tamilnool.com

பிரீதி பனோமியோங்கு

திரு. சுலக் சீவரகச்சருக்கு இந்த நிழற் படத்தை, அவரது 50ஆவது பிறந்த நாளன்று அன்புடன் கொடுக்கிறேன். அவர், மகிழ்ச்சியாக, நீண்டகாலம், நோயின்றியும், இடையூறுகளின்றியும் வாழவேண்டும். அவர் தாய்லாந்து நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் வெற்றிகரமாகத் தொண்டாற்றி, அறவழிக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதில் உள்ள நிறைவு காண்பாராக.

Prithi Panomyang

பாரிஸ் மாநகரில் பிரீதி - சுலக்

காணிக்கை

தாய்லாந்து மொழியில் வெளிவந்த இந்நூலை பிரீதி பனோமியோங்குக்குக் காணிக்கையாக்கினேன். ஆங்கில மொழியில் வெளிவந்த இந்நூலை, பூன்சுக்கு பனோமியோங்கு சீமாட்டியாருக்குக் காணிக்கையாக்கினேன். பூன்சுக்கு பனோமியோங்கு சீமாட்டியார், தம் கணவர் பிரீதி பனோமியோங்குவை வாழ்நாள் முழுவதும் மிகவும் நேசித்தார்; நன்றாகக் கவனித்தார்; அறிவார்ந்து ஆதரித்தார்; நிறைந்து ஊக்குவித்தார். அறிவூட்டலில், தோழமையா யிருத்தலில், பெண்மை பேணுவதில் தாய்லாந்துப் பெண்களின் முன் மாதிரியாகவும் விளங்கினார். தம் நாட்டு மக்கள் விடுதலையாகி மக்களாட்சியில் நல்வாழ்வு வாழத் தம் கணவர் காட்டிய அதே ஆர்வத்தை அச்சீமாட்டியாரும் காட்டினார்.

மக்களாட்சி, அமைதி, அறம், அருள் என்பனவற்றைத் தமிழரிடையே பரப்பி வரும் அனைவருக்கும் தமிழில் வெளிவரும் இந் நூலைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

உள்ளடக்கம்

தமிழாக்க முன்னுரை	6
அறிமுகம்	8
தாய்லாந்து மொழிப் பதிப்பின் முன்னுரை	14
இக்கட்டுரைகள் பற்றிய குறிப்பு	20
முதலாம் பகுதி	22
இரண்டாம் பகுதி	40
பின்னிணைப்பு 1 - தாய்லாந்து அரசுகள்	66
பின்னிணைப்பு 2 - தாய்லாந்து அரசியலமைப்பில் வாதத்துக்கிடமானவை	68
பின்னிணைப்பு 3 - நாடளுமன்ற உறுப்பினர் தன்மையும் வருமிடமும்	69
பின்னிணைப்பு 4 - மக்கள் கட்சியின் முதலாவது அறிவிக்கை	70
பின்னிணைப்பு 5 - பிரீதி பனோமியோங்குவின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்பு	74

தமிழாக்க முன்னுரை

தாய்லாந்து நாட்டின் அண்மைக்கால அரசியல் வரலாற்றின் ஆணி வேராக இருந்துவருவது அந்நாட்டின் ஆட்சி முறை பற்றிய சர்ச்சைகளே. மரபுவழி வந்த மன்னராட்சி ஒருபுறம், மக்களாட்சி முறை மீது மாறாவிருப்பம் கொண்டோர் ஒருபுறம், இராணுவத்தின் தலையீடுகள் ஒருபுறம். வலிமையிக்க இம்முத்தரப்பினரும் இணைந்து வலிமையும் தன்நிறைவும் மிக்கதாகத் தாய்லாந்து நாட்டை முன்னேற்றி வருகின்றனர்.

மரபுவழி மன்னராட்சியைப் பேணியும் மக்களாட்சிக்காகப் பெருமளவில் புரட்சி ஏற்படாமலும் இராணுவத்தினரின் தலையீடுகளைக் குறைக்கவும் கடந்த 60 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுவரும் அமைதியான அரசியல் மாற்றங்களை வழிநடத்துவதில் முக்கிய பங்காற்றி வரும் என் இனிய நண்பர் திரு. சுலக் சீவரக்சர் இந்நூலின் ஆசிரியர். தன் வழிகாட்டியாக விளங்கிய திரு. பிரீதி பனோயி யோங்கு பற்றிய இந்நூலில் திரு. சுலக் சீவரக்சரின் வாழ்க்கை வரலாறும் ஓரளவு அடங்கியுள்ளது.

அரசியல்வாதியாக இல்லாமலேயே அரசியல் மாற்றங்களை வழிநடத்த முடியும் என்பதற்குத் திரு. சுலக் சீவரக்சரின் வாழ்க்கை ஒரு நற்சான்று.

1978ஆம் ஆண்டு முதலாக அவரை நான் அறிவேன். சிறந்த புத்த சமயத்தவரான அவர், அறவழியிலேயே தம் போராட்டங்களை நடத்தியவர். மனிதநேயமிக்க அவர், ஈழத் தமிழரின் அல்லல் கண்டு கண்ணீர் வடித்தார். இலங்கைப் புத்த சமயத்தவர்களின் வன்முறை வழிகளை அவர் முற்றாகப் புறக்கணித்தார். இதற்காகப் பன்முறை இலங்கை சென்று மனிதநேயத்திற்கான நியாயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்.

1999ஆம் ஆண்டு தாய்லாந்தின் தலைநகர் பாங்கொக்குவில் பன்னாட்டுத் தமிழறவு மன்ற மாநாடு நடக்க ஏற்பாடாகியிருந்தது. சகுதியாக அம்மாநாட்டைத் தடைசெய்து தாய்லாந்து அரசு அறிவித்தது. மாநாட்டு அமைப்பாளரும் என் இனிய நண்பருமான பெருங்கவீக்கோ வா. மு. சேதுராமன் இதனால் வருந்தினார். என்னிடம் வந்தார்.

நான் திரு. சுலக் சீவரக்சரிடம் தொலைபேசியில் விபரங்களைச் சொன்னேன். திரு. சேதுராமனை பாங்கொக்குவிற்கு அழைத்தார். முடிந்தளவு உதவுவதாக வாக்களித்தார். திரு. சேதுராமன், பாங்கொக்கு சென்றதும் உரிய அதிகாரிகளிடம் அழைத்துச் சென்று, நிலையைத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறி, அரசு விதித்த தடையை நீக்குவித்தார். பன்னாட்டுத் தமிழறவு மன்ற மாநாடு

பாங்கொக்குலில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திரு. சுலக் சீவரக்கரும் அவரது நண்பர்களும் மாநாட்டு வெற்றிக்காக உழைத்தனர்.

திரு. சுலக் சீவரக்கர், நமக்காகத் தாய்லாந்து அரசின் கொள்கையை மாற்றி அமைத்த பெருந்தகையாளர். அவரின் உதவியைத் தயிழலகம் என்றும் மறக்ககாது; மறக்கவும் கூடாது. உலகெங்கும் பரந்து வராமும் தயிழராகிய நாம் அனைவரும் அவருக்குக் கடப்பாடுடையோம்.

மாநாடு முடிந்ததும் திரு. சுலக் சீவரக்கர், ஆங்கில நூல் ஒன்றைத் திரு. வா. மு. சேதுராமனிடம் கொடுத்தார். தாய்லாந்து மொழியில் திரு. சுலக் சீவரக்கர் எழுதிய நூலின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பே அந்நூல்.

“நீங்கள் எழுதிய இந்நூலைத் தயிழரும் படிக்கவேண்டும். உங்கள் கருத்துகளைத் தயிழர் அறியவேண்டும், தயிழ் மொழிபெயர்ப்பை வெளியிடுகிறேன்” எனத் திரு. வா. மு. சேதுராமன் அப்பொழுது திரு. சுலக் சீவரக்கரிடம் கூறினார்.

திரு. சுலக் சீவரக்கரிடம் பேசித் திரு. வா. மு. சேதுராமனின் துயரம் போக்க அப்பொழுது உதவினேன். “மொழிபெயர்ப்பு எப்பொழுது வெளிவரும்? ஏன் இன்னமும் சுணக்கம்? 2003 பங்குனி 27 அன்று எனக்கு 70ஆவது பிறந்த நாள். அதற்கு முன் தயிழ் மொழிபெயர்ப்பு வெளிவருமா?” என்று என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கும் திரு. சுலக் சீவரக்கரின் துயரம் போக்க இப்பொழுது உதவுகிறேன்.

தாய்லாந்தில் தயிழரின் மாணம் காத்தவரிடம், தயிழர் ஒருவர் கூறிவந்த உறுதிமொழியைக் காப்பாற்றும் வகையில் தயிழாக்கப் பணியில் நானே ஈடுபட்டு, வெளியிடும் பொறுப்பையும் சுமக்கிறேன். முனைவர் தயிழப்பனும், கவிஞர் அண்ணா கண்ணனும், செல்வி சசிரேகா நரசிம்மனும் தயிழாக்கத்தைச் செம்மை செய்து உதவினர். அதன் விளைவே உங்கள் கைகளில் தவழும் இத்தயிழ்நூல்.

அரசியல் மாற்றங்களை அறவழியில் ஏற்படுத்த விழைவோருக்குத் தாய்லாந்துப் பட்டறிவுகளும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். தயிழலகம் இந்நூலை வரவேற்றுப் போற்றிப் பயன்பெறுவதாக.

சென்னை,

13 பங்குனி, தி. பி. 2034

மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

அறிமுகம்

"மனிதர் யாவரும் அறிஞரே எனச் சொல்லி விடலாம்.... ஆனால், சமூகத்தின் அனைத்து மனிதரும் அறிஞராகச் செயற்படுவ தில்லை" எனப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அந்தோனியோ கிரம்சி¹ தொலைநோக்குடன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அறிஞரின் சமூகக் கடமை என்ன? தன் சமூக அல்லது தொழிற் பிரிவின் உறுப்பாக இருப்பதுடன் பொதுக்கண்ணோட்டமும் அறிஞருக்கு இருக்கவேண்டும்.

"பொதுநன்மைக்காக, ஒரு கருத்தை, ஒரு தத்துவத்தை, ஒரு பார்வையை, ஒரு செய்தியைக் கொடுக்க வேண்டும், விளக்க வேண்டும், வலியுறுத்த வேண்டும், பிரதிநிதிப் படுத்த வேண்டும். அத்தகையரே கற்றுத் துறைபோகிய அறிஞர்" என்றார் எட்வர்டு செயிது.²

"இவ்வாறு ஈடுபடக் கத்திமுனைக் கூர்மை வேண்டும். பொது இடங்களில் உளைச்சல் தரும் வினாக்களை எழுப்ப வேண்டும். மரபுநிலைகளுடன் மோத வேண்டும். விதித்தனவற்றை வினா வெழுப்பி உடைக்க வேண்டும். விதிகளை அமைப்பதில் ஆர்வம் காட்டாதிருக்க வேண்டும். அரசுகளோ அரசுகள் நிறுவனங்களோ அவருக்கு எளிதில் பதவி வழங்கா நிலை வேண்டும். வழயையாக மறைக்கப்பட்ட மறுக்கப்பட்ட கொள்கைகளுக்காகவும் மக்களுக்கு காக்கும் போராடுவதையே வாழ்வதற்குரிய காரணமாகக் கொள்ள வேண்டும். அத்தகையோரே கற்றுத் துறைபோகிய அறிஞர்" என்று தொடர்கிறார் எட்வர்டு செயிது.

"உண்மைகளைப் பேசுவதும் பொய்களை அம்பலப் படுத்துவதும் கற்றுத் துறைபோகிய அறிஞரின் கடமை" என்றார் நொவாம் சொம்ஸ்க்கி.³ உண்மையைப் பரப்புவதன் மூலம் சமூகத்தின் ஒழுங்குணர்வுச் சூழலை அறிஞர் வளர்க்கின்றனர். மனிதத் தன்மையும், அறிவும், பரிவும்கூடையதாகச் சமூகம் இதனால் வளர்கிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தாய்லாந்து வரலாற்றில், சமூகப் பொறுப்புள்ள அறிஞருக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தோரில் இருவரே குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவர். அவ்விருவரும், மறைந்த பிரீதி பனோமியோங்கு ஒருவர். சுலக் சீவரக்கர் மற்றவர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில், முழுமையான முடியாட்சியும் படைநீர் வல்லாட்சியும் தாய்லாந்தில் அறிஞரின் சால்பை முடக்கின, அறிஞரின் சமூகப் பொறுப்பினையும் முடக்கின. இச்சூழ்நிலையின் அரசியல் - பண்பாட்டு இறுக்கங்களை உடைத் தவர்களாய்ப் பிரீதியும் சுலக்கும் கிளர்த்து எழுந்தனர். தாமதமாக

முன்வந்து ஈடுபட்டனர். துணிவுடன் செயலாற்றினர். எதிர்ப்புப் பணியைச் செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்தே செய்தனர். இப்பணிகளால் தமக்கு வந்த துன்பங்களைத் தாங்கினர். சமூகப் புறக்கணிப்புகளை ஏற்றனர். நாடுகடத்தல்களுக்கு வருந்தாமல், தலைமறைவு வாழ்வை மேற்கொண்டனர். சிறைவாழ்வையும் தயங்காது ஏற்றனர்.

பிரீதி ஒரு புரட்சிவாத அறிஞர். முழுமையான முடியாட்சியாக இருந்த தாய்லாந்தை அரசியலமைப்புச் சார்ந்த ஆட்சியாக 1932இல் மாற்றியமைப்பதில் முக்கிய பங்காற்றியவர். பின்னர் அவர் தாய்லாந்தின் மூத்த நாட்டாண்மையாளர் ஆனார். அரசுப் பதவிகள் பலவற்றில் அமர்ந்தார்.¹ அவரே தாய்லாந்தின் மக்களாட்சி அமைப்பின் தந்தை.

வேளாளர் வீறுபெற்றனர். நலிந்தோர் வலிமை பெற்றனர். சமூகத்தில் அனைவரும் சமமே என்ற வழமையேற்பட்டது. இத் தகைய சமூக மாறுதல்களை இதுவரை தாய்லாந்து நாட்டினர் கருத்துவகையிலோசெயல்வடிவிலோ அறிந்திருக்கவில்லை. ஆளும் வர்க்கத்தினர், அதிகார வெறிகொண்டு, தாம் பெற்று வந்த வசதி வாய்ப்புகளைக் காக்கப் போராடினர். இரட்டை அடுக்குச் சமூக அமைப்பைப் பேணி வளர்த்தனர். இதனால் மக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே நிலவிய இடைவெளி மேன்மேலும் அதிகரித்தே வந்தது.

பிரீதியின் வாழ்நாளில் அவரது கனவான முழுமையான மக்களாட்சி அமைப்பு ஏற்படவில்லை. "பிரீதியின் இலக்குகள் தாய்லாந்து மக்களுக்குப் பள்ளியெழுச்சியாக அமைந்தன. வீடுதலையும் நீதியும் கொண்ட ஒளிமிக்க சமுதாய விடியலை அவை காட்டின. விழித்தெழுந்த அவர்கள் மக்களாட்சியை விரும்பத் தொடங்கினர், நெஞ்சங்களில் போற்றிப் பாதுகாக்கத் தொடங்கினர்." பிரீதியைப் பற்றி இவ்வாறு சுலக் சீவரக்சர் கூறுகிறார்.

நோபல் பரிசுக்குச் சலக்கைப் பரிந்துரைத்தனர். புகழ்மிக்க வாழ்வுரிமை விருதைச் சலக் பெற்றவர். தன்னை "ஈடுபாடுள்ளபுத்த சமயத்தவர்" என மிகப் பணிவுடன் கூறுவார். தான் ஒரு சமூக மதிப்பீட்டாளர் என்பார். அவர் அப்படியானவரே. அவர் தனியொரு மனிதரல்ல. தாய்லாந்துச் சமூகத்தின் ஒழுங்குணர்வு மனச்சான்றின் குரல்களுள் ஒன்றானவர். அவரே ஓர் அமைப்பானவர்.

ப்பத்தாண்டுகள் பலவூடாகத் தாய்லாந்தின் சமூக அமைப்புகளுக்கும் அரசு சாரா அமைப்புகளுக்கும் அச்சாணியாகப் பணிபுரிந்தவர். தன்னார்வமான எளிய வாழ்வு, ஆன்மீக வளர்ச்சி, பரிவு, நீதி ஆகியவற்றைத் தன் நாட்டிலும் உலக நாடுகளிலும் வளர்க்கப் பணியாற்றுவவர்.

பிரீதிக்கும் சுலக்குக்கும் இடையே பரந்த ஒற்றுமைகள் பல உள. உருவ வழிபாட்டை மறுத்தலில் கலகக்காரர்; தாய்லாந்து மரபுகளைப் பேணலிலும், மாந்தநேயப் பண்புகளைக் காத்தலிலும்⁵ இருவரும் ஒத்திசைவாளர். முரணாக, உதவாத பழைய மரபுகளை உடைத்தெறிவதிலும் ஒத்தவரே. எவ்வாறெனில் இருவரும் நாட்டினவாதிகள். இருவருக்கும் முடியாட்சியைப் பேணுவதில் நம்பிக்கை உண்டு. அவ்வாறே புத்த சமயத்திலும் இருவருக்கும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு உண்டு.

இவர்களின் உருவ வழிபாட்டு எதிர்ப்பை எளிதாக உடனடியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. வழமையான கருத்தென்பதற்காக எதையும் இருவரும் ஏற்கார். இதனால் அவர்கள் தனிமைப் படுத்தப்பட்டதுமுண்டு.

"எந்தவொரு தத்துவத்திலும் மாற்றுக் கருத்துடன் தன்னை அடையாளம் காட்டுபவரே சுலக். எல்லாத் தத்துவத்தினரும் இவரைப் புறக்கணிப்பர். இதனால் தத்துவங்களுக்கு வெளியேயே நிற்பார். எந்தத் தெருவிலும் இவரால் போகமுடியாததால் சந்திப்புகளில், சந்தியின் நடுவேயே நிற்பவர் இவர்."⁶

பிரீதியைப் பற்றியும் இவ்வாறே கூறலாம். பொருள்பொதிந்த மக்களாட்சியைத் தேடியவர் பிரீதி. அத்தேடலில் அனைத்துத் தரப்பினரும், முடியாட்சியாளர், பொதுவுடைமையாளர், வல்லாண்மையாளர் நடுநிலையாளர் யாவரும் பிரீதியைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டனர், கண்டித்தனர், கைவிட்டனர்.

புத்த சமயப் புரட்சியாளராய் இருவரும் இரக்கத்தையே போதித்தனர். ஒதுக்கியோரிடமும் ஒடுங்கியோரிடமும் தம்மை அடையாளம் காட்டினர். அவர்களுக்காக உரக்கப் பேசினர். தொழிலடிப்படையில் இருவரையும் அமிழ்த்தமுடியாது. நோக்கத்தையே முதன்மையாகக் கொள்பவராதலால் அவர்களின் படகையும் கவிழ்க்க முடியாது.⁷ பதவிகளாலும் சலுகைகளாலும் இருவரையும் வாங்க முடியாது. அதிகாரங்களும் சலுகைகளும் நாட்டுடைத்தனவாயினும், ஆளும் வர்க்கத்தினதும் அரசினதும் குற்றங்களைச் சட்டபூர்வமாக்குவதற்கான கருவிகளே அவை என்பார் கிரம்சி.⁸ கிளர்ந்தெழுவது ஒருவரைத் தம்மக்களுடன் இணைக்கும் தகைநாராகும். "நாம் கிளர்ந்தெழுகிறோம், அதனாலேயே வாழ்கிறோம்"⁹

பழையதையும் புதியதையும் கலப்பதே அவர்களுடைய இயல்பான தனித்தன்மை. மாற்றத்தையும் பழமைபேணலையும் ஒன்றாகவே விழைந்தனர். தீவிரவாதத்தையும் மரபுவாழ்வையும் இணைத்து நோக்கினர். புத்த தம்மத்தையும் மேற்கத்திய தத்துவங்களையும் ஒருசேர இணைத்தே பார்த்தனர்.

பெரும்பாலான சிக்கல்களில் இந்த இரட்டை நோக்கு

அவர்களுக்கு விரிந்த பார்வையைக் கொடுத்தது. தத்துவங்களையும் பழங்கதைகளையும் கடந்து நேர்மையாகப் பார்க்க விரும்பும் அறிஞர்க்கோ, அறிஞராக வளர்பவர்க்கோ இத்தகைய இரட்டை நோக்கு ஏற்றதான இயல்பே.

இத்தகைய நெருங்கிய ஒற்றுமைகள் இவர்களிடையே இருப்பதால் பிரீதியும் சலக்கும் தொடக்க காலத்திலிருந்தே சிறந்த நண்பர்கள் எனவும், தம்மைச் சுற்றியுள்ள அநீதிகளைத் தோளோடு தோள் சேர்த்து, முதுகை முதுகு தொட நின்று, கையோடு கைகோர்த்து எதிர்த்தவர்கள் என்றும் கருதத் தோன்றும். துணிச் சலான அறிவூட்டுகின்ற தனது இந்த நூலில் சலக் அவ்வாறு கூறவில்லை. தனக்கும் பிரீதிக்கும் இடையே தொடக்கத்தில் இருந்த முரண்பாடுகளையும், இறுதியில் தாங்கள் ஒன்றானதையும் தெளிவான விவரங்களுடன் சலக் கூறுகிறார்.

பிரீதியின் ஆளுமையையும் கருத்துகளையும் உட்புகுந்து அறியவும் ஆராயவும் இந்நூல் உதவுகிறது. அறிவு வளர்ச்சியில் சலக்குக்கு முக்கியமான திருப்பத்தைத் தந்த நிகழ்ச்சி¹⁰ உள்ளிட்ட அவரின் அறிவுத் தேடலையும் அவரின் பின்னணியையும் இந்நூலில் பாக்கக் காணலாம்.

பிரீதி பனோமியோங்குவின் மதிப்புக்குக் களங்கம் வீணைவித்த, தேவையற்ற பழிச்சொற்களைச் சலக் இந்த நூலில் களைய முயல்கிறார். என்றோ ஒருநாள் தாய்லாந்து மக்கள் பிரீதியின் அருமருந்தன்ன பணிகளை மதிப்பார்கள், ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நோக்கத்துடன் சலக் இந்த நூலைத் தந்துள்ளார்.

பிரீதி பனோமியோங்குவின் நூற்றாண்டு தொடர்பான பன்முக விழாக்களின் ஒரு பகுதியே இந்த நூல் வெளியீடு. பிரீதிக்குப் புகழ் தீணிக்கும் முயற்சி ஈதெனச் சில புலமையாளரும் அறிஞரும் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். பிரீதிக்கு மலிவான விளம்பரம் தேடும் முயற்சி என்கின்றனர்.

பிரீதியிடம் குறைபாடுகள் உள. அவர் தவறுகளிழைத் திருக்கிறார். ஆனாலும் அவர் நல்லன பல செய்துள்ளார். பயனுள்ள பலவற்றைக் கொடுத்துள்ளார். வரலாற்றை வேண்டுமென்றே மறப்பதால் பொதுவாக அவரின் மிகநல்ல பங்களிப்புகளையும் கொடைகளையும் எடுத்துச் சொல்வாரில்லை.

தம் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் ஏராளமான நன்மைகளைப் பிரீதி செய்துள்ளார். தாய்லாந்து மக்களாட்சி முறையின் தந்தை பிரீதி. மக்களாட்சி பற்றிய அவர் சிந்தனைகள் காலத்தைக் கடந்து நிற்கின்றன.¹¹ இதை வரலாற்றாசிரியர்கள் மறந்துவிடுகின்றனர்.

வஞ்சகத்தால் அவருக்குக் களங்கம் கற்பிக்கின்றனர். அவர் மதிப்பைக் குறைக்க முயல்கின்றனர். பொதுவுடைமையாளர் எனத்

தவறாகக் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். அரசர் எட்டாம் இராமரை ஒழிக்கச் சதிசெய்தார்; தாய்லாந்தில் அரசியல் குழப்பத்தை உண்டாக்கினார்; தம் நாட்டுக்குக் கெட்டபெயரை ஏற்படுத்தினார்; மக்களாட்சி முறைக்குத் தாய்லாந்து தயாராகாத நிலையில் இவ்வாறு செய்தார் என்றெல்லாம் கூறுகின்றனர்.

பிரீதியின் முக்கிய பங்களிப்பை வரலாற்றில் மறைப்பதற்காக அவரைப் பற்றிய செய்திகளைத் திரித்தும் புரட்டியும் குழப்பியும் கற்பனையாகக் கூறுகிறார்கள். ஆளும் வட்டத்தின் நன்மைகளைப் பேண இவ்வாறு செய்கிறார்கள். கொடுங்கோலர் வல்லாண்மையாளரை நாட்டின் அறிவார்ந்த பாதுகாவலராகக் காட்டுகிறார்கள். கொடுங்கோலருக்கு மலர்மலைகளைக் குடிமக்கள் சூட்டுவது கட்டாயமாகிவருகிறது. ஒரு நாட்டினத்தின் விழாக்கள் அந்நாட்டு அரசியற் பண்பாட்டின் நிலைக் கண்ணாடியாக விளங்க வேண்டாமா?

-எஸ். ஜே.

- 1 Antonio Gramsci, *Prison Notebooks: Selections* (London: Lawrence and Wishart, 1971), edited and translated by Quintin Hoare and Geoffrey Nowell Smith, p. 9.
- 2 Edward W. Said, *Representations of the Intellectual* (New York: Vintage Books, 1994), p.11.
- 3 Noam Chomsky, "The Responsibility of Intellectuals" reprinted in *The Chomsky Reader* (Serpent's Tail, 1987) edited by James Peck, p.60.
- 4 உள்நாட்டமைச்சர் (1933-1935), வெளியுறவு அமைச்சர் (1936-1939), நிதி அமைச்சர் (1939-1941), அரசுப்பிரதிநிதி (1941-1945), பிரதமர் (1946-1947).
- 5 இந்தக் கருத்தை விசித்தாரைக்க, பர்க்க - Albert Camus, *The Rebel* (Penguin, 1951). Translated by Anthony Bower, especially pp. 19-28 and pp. 243-57 but also *passim*.
- 6 Kascan Techapeera, "Sulak Sivaraksa: Warrior in the Field of Cultural Politics" in *Modern Thai Monarchy and Cultural Politics* (Bangkok: Santi Pracha Dhamma Institute, 1996), edited by David Streckfuss. தமது கருத்தைக் காசியன் விசித்தாரைக்கிறார்.

"சுலக் வலது சாரி எண்கிறீர்களே? வல்லாண்மையை எதிர்க்கிறார்; பண்டாட்சியைக் கண்டிக்கிறார்; தாய்லாந்து மக்களாட்சி முறையின் தந்தையான பிரிதிப் போனியோங்குவை ஆதரிக்கிறார்; எத்தகைய வலதுசாரி அவர்?

சுலக் இடது சாரி எண்கிறீர்களே? முடியாட்சி முறையை ஆதரிக்கிறார்; சமயத்தை நேசிக்கிறார்; பொதுவுடைமை வாதிக்களைக் கண்டிக்கிறார்; மார்க்சியத்தை எதிர்க்கிறார்; வன்முறையை எதிர்க்கிறார்; எத்தகைய இடதுசாரி இவர்?

பழமைபேண்பவன் எண்கிறீர்களே? துனொவ்ஸ் மதுவை அருந்துகிறார்; பிக்குகளைக் குறைகூறுகிறார்; முடியாட்சி முறையைக் குறை சொல்கிறார்; அறவுழிப்போரை முன்னெடுத்துச் செல்கிறார்; எத்தகைய பழமையைப் பேண்பவன் இவர்?

முழுமற்றும் வீரரும்புவோர் இவரது மரபுசார்ந்த உடையையும், தாய்லாந்து வேர்களைத் தேடும் போக்கையும் கண்டித்து, எத்தகைய முழுமை மாற்றம் வீரரும்புவர் இவர் என வினவ்வார்."

"முழுமை மாற்றம் வீரரும்பும் பழமைபேண்பவன் நான்" என்கிறார் பக். 84 இல் சுலக்.

- 7 See Said, Chapter 4 and *passim*.
- 8 1930ஐத் தொடர்ந்த பிற்பகுதியிலும் 1940இன் முற்பகுதியிலும் பிரஞ்சு-தாய்லாந்து எல்லைத் தகராறின் போது, அமைச்சரவையில் பிரதி இருந்தார். ஆனாலும் தாய்லாந்து நாடுபிடிக்கும் ஆசைகொண்டது எனக் குற்றம் சாட்டினார். தாய்லாந்தின் படை வல்லாளர் ஆட்சிகளைப் பிரதிபும் சலக்கும் கடுமையாகக் குறைகூறினர். முடியாட்சியைப் புனிதமாகக் கருதிக் குறைகூறுவதைத் தவிர்க்கும் தாய்லாந்தில், அச்சமின்றி முடியாட்சியைக் கடுமையாக விமர்சித்தவர், சலக்.
- 9 Camus, p.28 and *passim*.
- 10 *Loyalty Demands Dissent* (Berkeley, California: Parallax Press, 1998) என்ற தன்வமலாற்று நூலில் சலக்கின் வாழ்க்கைக் குறிப்பை முழுமையாகக் காணலாம்.
- 11 மக்களாட்சி முறைமை, பெயருக்கு இருப்பதை விடப் பொருள் பொதிந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்றார், பிரதி. மக்களின் அடித்தளத்திலிருந்து அவர்கள் பங்களிப்புடன் இருக்க வேண்டுமேயன்றி, உச்சியிலிருந்து வேருக்குத் தலைகீழாக, தம்மைத் தாமே திறமையாளர் எனவும் புலமையாளர் எனவும் கூறிக்கொள்பவர் தமது செயற்றிட்டத்தை மக்களிடம் தீணிக்கும் முறைமையாக இருக்கக் கூடாதென்பார் பிரதி.

தாய்லாந்து பற்றிய சிறு குறிப்பு

பரப்பளவு - 513,000 சதுர கி.மீ.

மக்கள் தொகை - 61,818,000 (2002)

தலைநகரம் - பாங்கொக்கு (ம. தொ. 6,547,000)

சமயம் - புத்தம், இஸ்லாம், கிறித்தவம், பிற

மொழி - தாய், ஆங்கிலம், வட்டார மொழிகள்

எழுத்தறிவு - 94%

எதிர்பார்ப்பு வாழ்வு வயது - 69 ஆண்டு

பொருளாதாரம் - சுற்றுலா, ஆயத்த ஆடை, வேளாண்மை, புகையிலை, சீமந்து, கடற்றொழில்.

தாய்லாந்து மொழிப் பதிப்பின் முன்னுரை

1983 வைகாசி 2 அன்று பிரீதி பனோமீயோங்கு காலமான செய்தியை அறிந்தேன். அச்செய்தி என்னைக் கடுமையாக வாட்டியது. மூத்த நாட்டாண்மையாளர் போய்விட்டார். நியாயத்தின் குரல் ஓய்ந்தது. கருணையின் இதயம் நின்றது.

பிரீதி முதுமை எய்தி வருவதை நெடுங்காலமாகவே அறிவேன். எனினும் உடல் நலமாகவும் உற்சாகமாகவும் இருந்தார் என்பதையும் அறிவேன். எனவே உறுதியான உள்ளத்துடன் அச்செய்தியை உள்வாங்க என்னால் முடியவில்லை. பழப்பதற்கு முன் பசங்காயாய்ப் பறித்தது போன்றதே அவரது மறைவு.

பிரீதியின் மறைவையொட்டி, அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தக் கட்டுரைகள் எழுதுமாறு பல நாளிதழ்களும் சஞ்சிகைகளும் என்னை அணுகின. வருத்தம் தோய்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் அப்பணியைச் செய்தேன்.

பிரீதி பற்றிச் சிற்றுரைகள் ஆற்றினேன். நாடுமுழுவதும் உள்ள புலமைசார் நிறுவனங்கள் பலவற்றில் பிரீதி பற்றிய கருத்தரங்குகளில் கலந்தேன்.

தொலைநோக்காளர், நேர்மையாளர், சான்றோர், நாட்டுக் காகவும் மக்களுக்காகவும் நன்மைகள், தியாகங்கள் பல செய்தவர் பிரீதி; இத்தனையிருந்தும் அவரது சமகாலத்தவர் அவருக்குத் துரோகம் செய்தனர்; அவரைப் பழித்தும் இழித்தும் பேசினர்; எள்ளி நகையாடினர்; இவை அனைத்தும் ஒவ்வாத செயல்கள் என்று நான் கருதினேன்.

நீதியும் வாய்மையும் பொதிந்த இனிய தென்றலே பிரீதி. அவரது எதிரிகளும் அவர் மீது மாசு கற்பிப்பவரும் என்னைத் தூற்றினர். எனக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். உண்மைகள் எதிரிகளுக்கு முட்களாய்த் தைத்தன. வேண்டுமென்றே பொய் களைப் பரப்பினர். வலுவுள்ள ஊடகங்களின் உதவியுடன் என் கருத்துரிமையை முடக்க முயன்றனர்.

கலையும் பண்பாடும் என்ற திங்களிதழில் ஆறாம் இராமரான வச்சிரயுத்த மன்னர் பற்றி நான் எழுதிய கட்டுக் கண்டனைகளுக்குப்

பதிலாக நான் பெற்ற ஏச்சையும் பேச்சையும் நினைவூட்டும் வகையில் பிரீதியைப் போற்றும்பொழுது எனக்கு வந்த தூற்றல்கள் அமைந்தன.

பத்தாம் பசலிகளும் அரசவையினரும் ஏமாற்றுக் கதைகளில் வல்லவர். நான் வைத்த வாதங்களும் தகவல்களும் சரியான வையா என்பதைக் கூர்ந்து படிக்காமலும் பார்க்காமலும் என் கட்டுரையைத் தாக்கினர். நாட்டுப்பற்றில்லாதவன், முடியாட்சிக்கு எதிரானவன், பச்சோந்தி என்றெல்லாம் என்னைப் பழித்தனர்; ஒதுக்கப்பட வேண்டியவன் என்றனர். நான் பேசியதையும் எழுதியதையும் ஊன்றிக் கவனித்தால்தானே அது பெறுமதியுள்ளதா இல்லையா என்பது தெரியவரும்? அவற்றை எடுத்து வாதித்தாலன்றோ அவற்றிலுள்ள உண்மை புலப்படும்?

முடியாட்சியைக் குறைகூறுபவர் யாவரும் நாட்டுப்பற்று அற்றவர் என ஒரேயடியாகக் கூறிவிடுவது பழமைவாதிகளின் உறுத்தல்தரும் வழமை. தம் தவறுகளையும் அதிகாரியீறல்களையும் ஒப்புக்கொள்ளாமல் தாய்லாந்து மன்னரால் முடியாட்சியின் சாய்வைத் தூக்கி நிரித்த முடியுமா? அத்தகைய முடியாட்சியைக் குறைகூறுவது நாட்டுப்பற்றின்மை ஆகுமா? குறைகாண்போர் அனைவரையும் ஒதுக்குவது என்ற முடிவுடனேயே பழமைவாதிகள் என்றும் உள்ளனர்.

ஆறாம் இராமரான வச்சிரயுத்த மன்னர் பல்திறன் கொண்டவராயினும் கடும் குறைகளுமுடையவர் என வரலாற்று ஆவணங்களும் புதிய சான்றுகள் பலவும் தெரிவிக்கின்றன. வரலாற்றின் கற்பனைகளை ஒதுக்கிவிட்டு, உண்மைகளைப் பார்க்கவேண்டும். பிறர் அறியா மறுபக்கம் ஒன்று, ஆறாம் இராமருக்கு இருந்ததை வரலாற்றாசிரியர் ஒருவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தப் பக்கத்தை யாரும் பார்க்கவில்லை என்கிறார் அவர். 'தம் தந்தையைப் போல, தன்னொழுக்கம், தன்னடக்கம், தன்முனைப்பு, ஆட்சித்திறன், கண்ணோட்டம், மக்களுடன் நெருக்கமான தொடர்பு, அரசியலில் இயல்பான ஆர்வம் என்பன கொண்டவரல்ல ஆறாம் இராமர். அவருக்குப் பாதுகாப்பற்ற உணர்வு இருந்தது, பதற்றமும் பொறுப்பின்மையும் கொண்டவர், பகட்டும் வீண் செருக்கும் உடையவர் என அவ்வரலாற்றாய்வாளர் எழுதினார். கடந்த காலத்தில் தாய்லாந்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் வெற்றிக்காகவும் சாக்கிரிய மன்னர்கள் பெருமளவு உழைத்தனர். அந்த உயர்ந்த உழைப்பு ஆறாம் இராமரிடம் இருக்கவில்லை.

அரசை நடத்தும் முறையில் ஆறாம் இராமரின் வலிமைக் குறைவு தெரிந்தது. தன் கட்டுப்பாட்டுள் இல்லாத செயல்களிலும் மக்கள்பாலும் அவர் அச்சமும் அதீத ஐயமும் கொண்டிருந்தார். அதனால் அவர் தனது கருத்து ஒன்றையே வலியுறுத்தினார். உற்றவர்களை நம்ப மறுத்தார். அரசின் நடவடிக்கைகளில் உள்ள

குறைகளைக் கேட்க மறுத்தார். நல்ல அறிவுரைகளைப் புறக்கணித்தார். அவரின் இந்த இயல்புகளை அவரைச் சுற்றியிருந்த அடிவருடிக் கூட்டம் வழிமொழிந்து வாழ்த்தியது. அதன் விளைவாக அரச இல்லத்தவரின் சிந்தனைச் சூழலும் கருத்துச் சூழலும் அக் கூட்டுக்குள் அடங்கின. வளர்ச்சி அறிக்கைகள், ஆய்வுகள், ஆலோசனைகள், தகவல்கள் எதற்கும் தம்மைச் சுற்றிச் சிறுசிறு குழுக்களாக இருந்த முடியாட்சியாளரையும் பழமைவாதிகளையும் மன்னர் நம்பினார். ஆறாம் இராமரானவச்சிரயுத்தரின் அரசாட்சியில் தனிமனிதன் ஒருவனின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கேற்பவே அனைத்தும் நடைபெற்றன என்பதே முடிபான கூற்றாகும்.

தன்னிச்சையாக நடப்பதில் மட்டுமல்ல, தான் தெய்வத் தன்மையுடையவர் எனக் கருதுவதிலும் ஆறாம் இராமருக்குப் பெருமை இருந்தது. தனது ஊதாரித்தனத்திற்கும் வெளிவேடத்திற்கும் தாய்லாந்தை அவர் வேட்டைக்களமாக்கினார். அவரது ஆடம்பர வாழ்வுக்கு அரச வருவாயில் 10%க்கு மேல் செலவாயிற்று. அரசை நடத்திய அவரது முறைகளும் செலவுகளை அதிகரித்தன. தம் ஆடம்பர வாழ்வு முறையால் நல்ல அரசை நடத்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையையும் அவர் கைவிட்டார்.

மக்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து தேச ஒற்றுமையைக் கட்டிக் காக்க, இரக்கமும் கருணை உள்ளமும் கொண்ட மன்னராக நடக்கும் இயல்பையும் கைவிட்டார். நாட்டுப்பற்றை வளர்ப்பதன் மூலம் மக்கள் தனக்குப் பின்னால் ஒற்றுமையாக அணிதிரண்டு வருவர் என்ற வழமையான கருத்தைக் கைக்கொண்டார். தனக்குப் பிடித்தவர்களை வளர்த்தார். காட்டுப் புலிகள் போன்ற வன்முறையாளரை வைத்துக்கொண்டால் தன் அரியணையைக் காக்கலாம் என்று கருதினார்.

ஏழாம் இராமர் அரியணை ஏறும் பொழுது தாய்லாந்தில் ஆட்சி ஒழுங்கீனங்கள் பெருகியிருந்தன; நிதிநிலை மிக மோசமாயிருந்தது. முடியாட்சி மதிப்பிழந்திருந்தது. இவற்றிற்கு ஆறாம் இராமரின் ஆட்சிச் சீர்கேடுகளே காரணம்.

பிரீதி பனோயியோங்கு தொடர்பான கருத்துக் குழப்பத்திற்கு வருவோம். அவரைத் தூற்றுவதற்குப் போதுமான காரணங்கள் கிடைக்கவில்லை. எனவே கட்டுக்கதைகளை அவீழ்த்துவிட வேண்டியதாயிற்று. எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல் இறப்பதற்குப் பிரீதியே காரணம் என்று தொடர்ந்து குற்றம் சாட்டினார்.

பிரீதி அமைதியாக இறந்துவிட்டார்; எனினும் பிறர் துன்பத்தில் இன்பங் காணும் பழமைவாதிகள் பிரீதியின் புகழுக்குக் களங்கம் விளைவிப்பதிலும் அவரைத் தூற்றுவதிலும் மட்டிலா மகிழ்ச்சி காண்கின்றனர். தம்மைக் காக்க இல்லாத ஒருவரைத் தாழ்த்திப்

பேசிக்கொண்டேயிருந்தனர். விளையாட்டுத் திடலில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் பிஞ்சுச் சிறார்கள்ளைக் காடையர் தாக்குவதற்கு ஒப்ப அவர்கள் நடந்து கொண்டனர்.

பிரீதி குற்றமற்றவர் என்பதைப் பல நீதிமன்றங்கள் கூறிவிட்டன. புதிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் பலவும் அவர் குற்றமற்றவர் என்றே கூறுகின்றன. எனினும் பழமைவாதிகளின் பொல்லாங்கும் வெறுப்பும் கொண்ட கல்மனத்தைக் கரைக்க இக்கூற்றுகளும் சான்றுகளும் போதுமானவையாக இருக்கவில்லை.

எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல் இறந்த மறுநாளன்று பிரதமர் பிரீதி பனோயியோங்குவை அமெரிக்கப் பொறுப்புத் தூதர் சார்ல்ஸ் டபிள்யூ. யோஸ்று சந்தித்தார். அச்சந்திப்பைப் பற்றி 14 ஆனி 1946 நாள்ிட்ட அறிக்கையை யோஸ்று, அமெரிக்க உள்நாட்டமைச்சகத்திற்கு அனுப்பினார். மன்னரின் இறப்புக் குறித்த முழுநிலைமையையும் பிரீதி தன்னிடம் மனம் திறந்து விளக்கியதாக யோஸ்று அந்த அறிக்கையில் உள்நாட்டமைச்சிற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

விபத்தின் காரணமாக மன்னர் இறந்தார் என்று பிரீதி தன்னிடம் கூறியதாகவும், ஆனால் மன்னர் தற்கொலை செய்துகொண்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் பிரீதியின் மனத்தில் இருந்ததாகவும் யோஸ்று கூறுகிறார்.

மன்னரின் இறப்புக்குத் தான் காரணமாக இருக்கலாம் என்ற குற்றச்சாட்டைப் பற்றியும் தெரிவித்த பிரீதி, அதனால் கடும் கோபம் கொண்டிருந்ததையும் யோஸ்று குறிப்பிடுகிறார். மன்னரின் தாயாரும், எதிர்க்கட்சியினரும் (குறிப்பாக சேனி பிரமோஜர், பிராசுதியதர் ஆகியோரும்), அரச இல்லத்தவரும் பிரீதிக்கு எதிரான கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர் எனப் பிரீதி கூறியதாக யோஸ்றுவின் அறிக்கையில் உள்ளது.

எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல் நன்னடத்தையுடையவர்; அரசியலமைப்புக்கேற்ற மன்னர்; பிரதமரான பிரீதிக்கும் மன்னருக்கும் இடையே நட்புடனான நல்ல உறவு இருந்தது; மன்னரின் மனத்தில் பிரீதியைப் பற்றித் தவறான தகவல்களைக் கூறிக் குழப்பம் ஏற்படுத்த முயன்றும் அதனால் நல்லுறவு பாதிப்படையவில்லை; இவ்வாறாகப் பிரீதி கூறியதாக யோஸ்று தன் அறிக்கையில் எழுதினார்.

மன்னரின் தாயாருக்கும் பிரீதிக்கும் இடையே நல்லுறவு இருக்கவில்லை. பிரீதியைப் பற்றி மன்னர் ஆனந்தரிடம் நச்சுக் கருத்துகளைக் கூறிய தாயார், புதிய மன்னரிடமும் நச்சுக் கருத்துகளைக் கூறிப் புதிய மன்னரின் மனத்தைக் குழப்பக்கூடும் எனப் பிரீதி அஞ்சினார். எனினும் பிரீதி, வழமை போலப் புதிய மன்னருடனும் அவரின் தாயாருடனும் நல்லுறவைப் பேணிப்

பணிபுரிய விரும்புவதாகவே யோஸ்ற்றுலின் அறிக்கையில் உள்ளது.

வெளிநாட்டமைச்சர் திரெக்கு ஜெயநாமர், புதிய மன்னர் பூமிபாலரைச் சந்தித்தார். அதையடுத்து வெளிநாட்டமைச்சரை யோஸ்ற்று சந்தித்தார். வதந்திகள் தம் செவிக்குற்றதாயும் அவை பொறுப்பற்ற வதந்திகள் என்றும், தம் அண்ணனைத் தான் நன்கு அறிவேன் எனவும், மன்னர் ஆனந்தர் விபத்தில் இறந்ததே சரியான தென்று தான் கருதுவதாகவும் மன்னர் பூமிபாலர் கூறியதாக ஜெயநாமர், அமெரிக்கப் பொறுப்புத் தூதர் யோஸ்ற்றுலிடம் தெரிவித்தார். இதை அமெரிக்க உள்நாட்டமைச்சுக்கு யோஸ்ற்று அனுப்பிய அறிக்கையில் கூறியுள்ளார்.

மன்னர் பூமிபாலர் தாழ் நம்பியதையே தமது அமைச்சர் திரெக்குலிடம் கூறினாரா என்பது பெரிதன்று, அவ்வாறு கூறியதில் மன்னர் கொண்டிருந்த உறுதியே மிகப் பெரிது என்றார் யோஸ்ற்று.

பிரீதியை வீழ்த்தவும் தம் அரசியல் எதிர்காலத்தை வளர்க்கவும் மறைந்த மன்னரின் இறப்பைப் பழமைபேணுவோரும் எதிர்க்கட்சியினரும் பயன்படுத்துகின்றனர் என்ற முக்கிய குறிப்பையும் யோஸ்ற்று எழுதியிருந்தார். அவர் எழுதியதை அப்படியே தருவதே உகந்தது. 'மன்னர் மறைந்த நாற்பத்தெட்டு மணிநேரத்திற்குள் தூதரகத்துக்கு இருவர் வந்தனர். இருவரும் சேனி பிரமோஜரின் உறவினர். ஒருவர் அவருக்கு மருகர். மற்றவர் அவருக்கு மனைவி.' பிரதமரின் தூண்டுதலால் மன்னர் கொல்லப்பட்டார் என உறுதியுடன் இருவரும் எம்மிடம் கூறினர். சேனி பிரமோஜர் இவர்களை அனுப்பினார் என்பது தெளிவு. தாய்லாந்தின் அரசியல் சதிராட்டங்களில் தலையிடுவது இத்தூதரகத்தின் பணியல்ல என்பதையும், சான்றொதுவுமில்லாக் கூற்றுக்களை வதந்திகளாக்கி இக்கால கட்டத்தில் உலவலிடுவது மன்னிக்கமுடியாதது என்பதையும் அவர்கள் இருவரிடமும் வலிந்து கூறினேன். அப்படி உறுதியாக நான் கூறவேண்டிய தேவை இருந்தது.'

பிரித்தானிய தூதரகத்தையும் இதே முறையில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் சிலர் அணுகி, பெரிய மட்டப்பேச்சுகளாக வதந்திகளைப் பரப்ப முயன்றனரென்றும், தூதரகத்தினர் அப்பேச்சுகளை ஒரு பொருட்டாகக் கொள்ளாது வந்தவர்களைத் திருப்பி அனுப்பினர் என்றும் யோஸ்ற்று தன் அறிக்கையில் அமெரிக்க உள்நாட்டமைச்சுக்கத்திற்கு எழுதினார்.

1948 நடுப்பகுதியில் களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராம் பிரதமராக இருக்கையில் அமெரிக்கத் தூதர் எட்வின் இஸ்ரான்ரனைச் சந்தித்தார். அரச இல்லக் கொலைகளில் ஈடுபட்டதாகச் ஐயத்திற்கு உள்ளானோர் மீது தொடுக்கவுள்ள வழக்குப் பற்றிப் பிரதமரிடம் தூதர் கருத்துக் கேட்டார். 'மறைந்த மன்னரின்

இறப்பின் பின்னணியை நீதிமன்றம் கண்டுவிடும் என்று கருதுகிறீர்களா? எனத் தூதர் கேட்டார். 'அது ஐயத்திற்கு உரியதே' எனப் பிரதமர் பதிலளித்தார்.

'பிரீதிக்கும் இந்த நிகழ்வுக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்க முடியாது. ஏனெனில் நுண்ணறிவுள்ள அரசியல்வாதியான பிரீதி பரிவுள்ள ஒரு மனிதர். ஒருவரைக் கொலைசெய்யப் பிரீதியால் தூண்ட முடியாது.' என்றார் பிரதமர். அவ்வமயம் பிரதமர் பிபுனின் மனைவி அங்கிருந்தார். அவரும் பிரதமரின் கருத்தை முழுமனத் தோடு வழிமொழிந்தார். இன்றைய மன்னரைப் பாதுகாப்பதற்காகச் சான்றுகள் சிலவற்றைப் பிரீதி அழித்திருக்கலாம் என்று பிரதமர் கருத்துத் தெரிவித்தார். நாட்டையும் முடியாட்சியையும் பாதுகாக்கத் தம்னைத் தாமே நியமித்துக் கொண்டவரான பிரதமர் பிபுன், 'முடியாட்சியைப் பாதுகாக்கப் பிரீதி முயன்றார்' எனக் கூறியமை பழமைபேணுவோரின் கருத்துக்கு முரணானது.

மக்களாட்சிக்கும் விடுதலைக்குமான எல்லையற்ற பயணத் திற்குத் தம்மையொத்த குடிமக்களை அழைத்துச் சென்ற மறைந்த பிரீதி பனோமியோங்குவின் நினைவிற்கு இக்கட்டுரையைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

சுலக் சீவரக்சர்

27 வைகாசி 1983

சுலக் சீவரக்சர்

ஒரு சிறு குறிப்பு

கடந்த சில பப்பத்தாண்டுகளில் பல்வகை மனிதர் பற்றி நான் ஏராளமான கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதியுள்ளேன். சமூக ஏறுபடியின் உயர் மட்டத்தில் உள்ளோர் பற்றி எழுதினேன். சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் உள்ளோர் பற்றியும் எழுதினேன். தக்கார் பற்றியும் எழுதினேன். வெறுக்கத் தக்க தகவிலார் பற்றியும் எழுதினேன். எழுதுவது சிலநேரங்களில் சுமையாக இருக்கும்; சில நேரங்களில் சுமையாக இருக்கும்; எனினும் மிக அமைதியாகவே எழுதினேன்.

முன்னெப்பொழுதுமில்லா முயற்சியருமையுடன் இந்தத் தலைப்பை எழுதவேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் என் கட்டுரைத் தலைவர் பிரீதி பனோமியோங்கு, புலமை, திறமை, குழப்பங்கள், முற்றிலும் பிழையாக விளங்கப்பெற்றமை யாவும் பிரீதிக்குரியன. பிரகுக்கு இவ்வாறிருக்கவில்லை.

அவருக்கு இருந்தது போன்ற எதிரிக் கூட்டங்கள் வேறு அவருக்கும் இருக்கவில்லை. குறிப்பீட்டுக் கூறக்கூடிய காலத்திற்கு நானே அவருக்கு எதிரியாக இருந்தேன். அடியோடு என்னை மாற்றினார். அவரைப்பற்றியும் உலகியல் பற்றியும் புதிய கருத்துக் கொள்ள வைத்தவர் பிரீதி. மற்றவர்களால் அவ்வாறு மாற்றங்கள் என்னில் ஏற்படவில்லை.

ஒருவரைப்பற்றியோ ஒரு நிகழ்வைப் பற்றியோ புதிய தகவல்களும் புதிய செய்திகளும் வரும்பொழுது எனது கருத்தோட்டம் ஓரளவு மாறும். அவை சிறிய மாற்றங்கள்.

பிரீதியுடன் சேர்ந்ததும் என் உலகமே தலைகீழாக மாறியது போலத் தெரிந்தது. நிமிர்ந்த நேரான உலகை அப்பொழுதுதான் நான் பார்த்தேன்.

தாய்லாந்துச் சமூகத்திலுள்ள பலரைப் போலவே, நெடுங் காலமாகப் பிரீதிக்கு எதிரான பொருத்தமற்ற குற்றக் கணைக் குவியல்களை எண்ணிப் பாராமலேயே ஏற்றேன். அவற்றைப் பயன்படுத்திப் பிரீதி மீது நானும் வசைபாடத் தயங்கவில்லை.

அவர் மீது கொண்ட தப்பெண்ணம், ஒரு முரட்டு நீர்ச்சுழல் போன்றது; என் நியாய உணர்வையும் தருக்க உணர்வையும் தடம் புரளச் செய்தது; மேகமூட்டமாக என் அறிவை மறைத்தது. இதற் காகப் பெரிதும் நான் வருந்துகிறேன். இப்பொழுது பிரீதியைப்பற்றி முழுமையான சரிசம மதிப்பீட்டைக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இங்கு, பிரீதியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நான் எழுத வரவில்லை என்பதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். அவரைப் பற்றி

நான் கொண்ட கண்ணாட்டம் மாறிய வரலாற்றையே எழுதுகிறேன். என் தவறை ஒப்புக்கொள்வதே இக்கட்டுரையின் ஒரு பகுதியாகும்.

மேட்டுக்குடியினரின் பழமைபேணலை ஆதரித்து வந்த நான், மக்களின் ஈடுபாட்டுடனான மக்களாட்சியை ஆதரிப்பவனாக மாறிய கடினமான கொந்தளிப்பான புலமைப் பயணத்தை இக்கட்டுரையின் ஒருபகுதி கூறுகிறது. நேரடியாகவோ அன்றியோ என்னுடைய இந்தப் பயணத்தில் பிரீதி முக்கிய பங்காற்றினார்.

பிரீதியைச் சுற்றிப் பின்னிய பொய்மை வலைகளையும் சூழ்ச்சிப் பின்னலையும் கிழித்து எறிய இங்கு நான் முயல்கிறேன். பிரீதியின் உயர்ந்த பங்களிப்பைச் சமூகம் இறுதியில் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

முதலாம் பகுதி

இரண்டாவது உலகப் போரின் பொழுது தாய்லாந்தை யப்பான் கைப்பற்றியிருந்தது. செரி தாய்லாந்து இயக்கத்தினர், யப்பானிய ஆட்சியிலிருந்து தாய்லாந்திற்கு விடுதலை பெற்றுத் தந்தனர். பிரீதி பனோமியோங்கு செரி தாய்லாந்து இயக்கத்தில் துணிச்சலாகப் பணிபுரிந்து முக்கிய பங்காற்றினார். இதற்கு உரிய முழு மதிப்பையும் அவருக்குக் கொடுத்தேன்.

அப்பொழுது நான் கண்ட இரு காரணிகள், பிரீதி யீது எனக்கு வெறுப்பைத் தந்தன. அதனால் அவர் யீது ஒரு எச்சரிக்கை உணர்வுடன் செயற்பட்டேன். மக்களாட்சி முறையை அவர் ஆதரித்தமை முதற் காரணி. எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல் இறப்பில் இவருக்குப் பங்குள்ளதென்ற குற்றச் சாட்டு இரண்டாவது காரணி.

இவ்விரு காரணிகளுக்காகவும் பிரீதியைப் பெரிதும் வெறுத்தேன். இவ் வெறுப்பை என்னால் வெளிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதனால் அவருக்கும் எனக்கும் இடையே சூடான வாதப் பிரதி வாதங்கள் பல நடந்தேறின. இவ்வாதங்களில் பலவற்றை நானே தொடங்கினேன்.

என் தவறுகளை உணர்ந்தேன். என் வசைமொழிகளின் கடுமையை உணர்ந்தேன். பிரீதியிடம் மன்னிப்புக் கோரினேன். அவர் சிறந்த புத்த சமயத்தவர். அதுமட்டுமன்று அவர் நன்மகன். எனவே அவர் என்னை மன்னித்தருளினார். தமது நூலொன்றில் என்னைத் தவறாகத் தாக்கி எழுதியதற்காகவும் வருந்தினார்.

தொடக்கத்தில் மக்களாட்சி யீது எனக்கு வெறுப்பிருந்தது. எனவே பிரீதி யீதும் வெறுப்பு வந்தது. என் பின்னணியையும் சிறு பிராயத்தையும் தெரிந்துகொண்டால் இவ்வெறுப்புக்கான நியாயங்கள் தெரியவரும்.

தோன்புரி மாகாணத்தில் குடியேறிப் பல தலைமுறைகளாக வாழ்ந்த தாய்லாந்துச் சீனர் மரபில் பிறந்தேன். நடுத்தர வருவாய் இல்லத்தில் வளர்ந்தேன். அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட என் மரபின ரிடையே வளர்ந்தேன். எங்களில் பலர் வணிகர்; அல்லது, உள்ளூர் அல்லது வெளிநாட்டு வணிக நிறுவனங்களில் ஊழியராகப் பணியாற்றினர்.

புகையிலை வணிக ஏகபோகியான பிரித்தானிய-அமெரிக்க நிறுவனத்தில் ஒரு கணக்காளர் என் தந்தை. என் தந்தையின் தலைமுறையினர் சிலர் அரசுப்பணிக்குச் சென்றனர். ஆயினும் கீழ்நிலை அலுவலர்களாகவே பணிபுரிந்தனர். அரசியலில் அவர்களுக்கு ஆர்வமில்லை. மேட்டுக்குடியினரும் அரசஇல்லத்தவரும் இணைந்த உயர்குழாயினரின் ஆதிக்க நிலையை, உள்ளது உள்ளவாறே இருப்பதை ஏற்றனர்.

அதிகாரம், செல்வாக்குநிலை, விருதுகள் யாவும் சமூகத்தின் படிநிலைகளுக்கு மெருகூட்டின. நாமும் நலமாக இருந்தோம். பள்ளிக்கும் மேட்டுக்குடியினர் சிலரை எம் நண்பர்களாக்கினோம். அவர்கள் தோள்களுடன் தோள் சேர்ப்பதில் மகிழ்ந்தோம், பெருமதி மடைந்தோம். மேட்டுக்குடியினரைப் பாதுகாப்பதைத் தொண்டாகவும் கடமையாகவும் கருதினோம்.

மக்கள் அறியாமையில் உழல்கிறார்கள்; மக்களின் அறியாமையே ஆபத்தானது; மக்களின் சோம்பலும் ஊதாரிச் செலவுகளுமே அவர்களது வறுமையின் அடிப்படை; சமூகத்தின் கட்டமைப்புக்குறைபாட்டின் விளைவன்றி, மனிதனின் ஆளுமைக் குறைபாட்டின் விளைவே வறுமை; இவை மேட்டுக்குடியினர் கொண்ட நம்பிக்கைகள். நாங்களும் இவ்வாறு நம்பினோம். ஏழ்மையில் உழல்வது குற்றம் என வலியுறுத்தினோம்.

நம்மைப்போல் விழிப்பாகவும், சிக்கனமாகவும் மக்கள் இருந்தால் இவ்வாறு துன்புறாரே என்போம்! சீனத்திலிருந்து தாய்லாந்திற்குக் குடியேறிய நம்முன்னோர் ஒற்றைக் காசின்றி வந்ததையும், இங்கு வளம் பெருக்கி வெற்றிகண்டதையும் நினைவு கூர்ந்து, எங்கள் கருத்திற்கு வலிமை சேர்த்தோம். எங்கள் மறதிக்கு மன்னிப்புக் கிடையாது. ஏனெனில் தாய்லாந்தின் ஏழை விவசாயிகள் மற்றும் சீனக் கூலித் தொழிலாளிகளின் வயிற்றில் அடித்தன்றோ எங்கள் பங்காளிகளின் வாழ்வு வளம் பெற்றது.

வணிகத்தில் தோல்வியுற்று ஒட்டாண்டியான பொழுது தம் தலைவீதியையும் தம் ஆற்றாமையையும் காரணமாக்கினர். தம்மை ஒட்டாண்டியாக்கிய சமூக; பொருளாதார, அரசியல் கட்டமைப்புகளைக் காரணமாக்காமையே வியப்பே!

செல்வச் செழிப்புடன் நாம் இருந்த காலங்களில், எங்களை வீட உயர்ந்த மேட்டுக்குடியினருக்கு ஆடம்பரப் பொருள்களைப் பரிசுகளாக வழங்கினோம். நிதி நெருக்கடியில் தத்தளித்த பொழுது மேட்டுக்குடியினரிடம் ஆதரவும் உதவியும் கோரினோம். அச்சமயங்களில் அவர்கள் எங்களைக் கண்டுகொள்ளவேயில்லை. மனம் நெகிழ்ந்த சிலவேளைகளில் கடும் வட்டிக்குக் கடன் தந்தனர். எனினும் மேட்டுக்குடியினரில் பலரை நாங்கள் பெருமதிப்புடன் வைத்திருந்தோம்.

அரச இல்லத்தவரையும் மேட்டுக்குடியினரையும் மதிப்பீடு செய்யும் முயற்சி, ஆறாம் இராமர் ஆட்சிக்காலத்தில் உந்துதல் பெற்றது. எட்டாம் இராமரின் ஆட்சியிறுதியில் இம்மதிப்பீடுகள் பரவலாயின, பெருவீச்சைப் பெற்றன. அக்காலப்பகுதியில்தான் நான் பிறந்தேன். எனினும் எங்களாவர் இம்மதிப்பீடுகளைப் பெரிதாகக் கொள்ளவில்லை. குறைகாண முடியாதவரே அரசர் என்றும், தாய்லாந்துச் சமூகத்தின் இன்றியமையாத தூண்களே மேட்டுக் குடியினர் என்றும் நாங்கள் ஏற்றோம்.

1932 ஆண்டு 24இல் நடந்த புரட்சியை நாங்கள் வரவேற்காதமை சிறிதேனும் வியப்பல்ல. புரட்சியாளரிடையும் என் தந்தைக்கு நண்பர்களும் இருந்தனர். திரெக்கு ஜெயனாமர், சிம் வீரவைத்தியர், பஞ்சோங்கு ஸ்ரீசரோவன் போன்ற புரட்சியாளரின் நேர்மையையும் திறமையையும் என் தந்தை மதித்தார். புரட்சி அவையைப் பயன்படுத்தியும், ஊழல்மூலமும் தத்தம் செல்வத்தை வளர்க்க முயன்ற சந்தர்ப்பவாதிகளை என் தந்தை வெறுத்தார்.

1932இன் புரட்சியை நடத்திய மக்கள் கட்சி உறுப்பினர் களுள் பெரும்பாலானவரை நாங்கள் நம்பவில்லை. மூடர்கள் என்றும் கையூட்டு வளங்குவோர் என்றும் அவர்களைக் கருதினோம். அதற்கு மாறாக, எங்களுக்கு வேலை வழங்கிய மேலைநாட்டவரை நேர்மையானவர், நாணயமானவர் என்று நம்பினோம். மேலைநாட்டவர் பெறும் சம்பளமே, சாதாரணத் தாய்லாந்துக்காரர் பெறும் சம்பளத்தைவிடப் பன்மடங்கு உயர்ந்தது என்பதையும் பல்வேறு சலுகைகள் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதையும் நாங்கள் கவனிக்க வில்லை. நம் பங்காளிகள் பணிபுரிந்த வெளிநாட்டு வணிக நிறுவனங்கள், தாய்லாந்து அரச உடைமையானதும், தாய்லாந்தவர் உயர் பதவிகளைப் பெற்றனர். அதனால் விரைவில் ஊழல் தலைவிரித்தாடப் போகிறது என்று கருதினோம்.

என் தந்தையாரின் உறவினரான பவுராஜேஜர் எதிர்ப் புரட்சியாளருள் ஒருவர் என்று குற்றம் சாட்டினார். 1932இன் புரட்சியாளருக்கு நாங்கள் ஆதரவு தர இதுவே தடையானது. மேலும், புரட்சிக்குப் பின் எங்கள் வாழ்க்கைத் தரம் பெரிய அளவில் விரைந்து உயரும் என்ற கற்பனைகளை வளர்த்திருந்தோம். புரட்சியாளரும் அந்த வாக்குறுதிகளைத் தரவில்லையா? நடுத்தர, கீழ்மட்ட மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்றே சொல்லியிருந்தனர். விரைவில் அக்கற்பனைகள் தவிடுபொடியாயின. புரட்சியாளர் வேண்டுமென்றே இழுத்தடித்ததால், நாங்கள் அதைக் கண்டித்தோம்.

பொருளாதார மறுசீரமைப்புத் திட்டம் தொடர்பாகக் கருத்து மோதல்கள் கடுமையாகின. தீவிர பொருளாதார மாற்றங்கள் எதையும் வரவிடாது, கீழ்த்தர முறைகளைப் பயன்படுத்தி மனோப்பகோர்ண் அரசு தடுத்தது. 1932 முதல் 1933 வரை

மனோப்பகோர்ண் முதலாவது பிரதமராக இருந்தார். பிரீதி மனோயியோங்குவின் ஆதரவுடனேயே அந்தப் பதவிக்கு அவர் வர முடிந்தது. பிரீதியைப் பொதுவுடைமையாளர் என மனோப்பகோர்ண் அரசு குறைகூறியது. உடனடியாகப் பிரீதியின் வாயை அடக்கி, அவரைப் பிராணசுக்கு நாடுகடத்தியது.

அரசின் அச்சுறுத்தல் நடவடிக்கையால் நாங்கள் அடங்கி நோம். பிரீதியின் பொருளாதார மறுசீரமைப்புத் திட்டத்தை எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல் ஏற்க மறுத்ததால், பிரீதி மீதுள்ள நம்பிக்கை எங்களுக்குக் குறைந்தது. பிரீதியின் திட்டம் என்னவென்று எங்களுக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. எனினும், கண்ணை மூடிக் கொண்டு அரசர் சொல்வதைக் கேட்கும் வழமை எங்களிடம் இருந்ததால், அரசரின் சொல்லுக்கு மதிப்பளித்தோம்.

பிரீதி ஒரு பொதுவுடைமையாளர் என்று மனோப்பகோர்ண் அரசின் ஆதாரமற்ற கூற்றை எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல் வழிமொழிந்தார். பிரீதியின் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வந்தால் மக்களின் செல்வங்களும் சொத்துகளும் பறிபோய்விடும் என்று அரசர் கூறினார். நாங்கள் பேண விரும்பிய அனைத்துக்கும் அச்சுறுத்தலாகப் பிரீதி இருந்தார் என்ற எங்கள் நம்பிக்கையை அரசரின் கூற்று உறுதிசெய்தது.

எங்கள் இல்லத்தவரின் பழமை பேணலும், தப்பெண்ணங்களும் தொடக்கத்தில் என்னைப் பாதித்தன. இதில் ஐயம் இல்லை. சமூகத்தவரும் பெருமளவு பழமைபேணிகளாகவே இருந்தனர். பார்க்கப் போனால், வல்லாண்மை ஆட்சியின் தொடக்க நிலைக்குத் தாய்லாந்துச் சமூகம் தன்னையறியாது போய்க்கொண்டிருந்தது.

1940இன் தொடக்கத்தில், இளம் வயதினனாய் நான், அரசியலமைப்பு விழா ஒன்றுக்குப் போனதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அரசியலமைப்புப் படியைத் தாங்கியிருந்த பீடத்தைப் படைஞரும் காவல்துறையினரும் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தனர். சமயம் மற்றும் அரசர் போன்று அரசியலமைப்பும் மக்களாட்சியும் அறிவெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டவை, புனிதமானவை என நான் தவறாகக் கருத இந்நிகழ்வு வழிவகுத்தது.

மக்களாட்சியின் சிறப்புகளைப் பள்ளிகள் கற்பிக்கவில்லை. மக்களாட்சி இலக்குகளை மீளிரவைக்கும் இடங்களாகப் பள்ளிகள் கூட்டாகச் செயற்படவில்லை. வகுப்பறைகளில் வல்லாண்மையாளராக ஆசிரியர் நடந்துகொண்டனர். தேசியமும் பட்டயாக் கழும் பள்ளிகளில் முரட்டுத்தனமாக ஊக்கம்பெற்றன. நாட்டின் வலிமையையும் பாதுகாப்பையும் பெருக்குவோம் எனப் பேசிய தலைவர்களைப் பாராட்டி உயர்பதவி வழங்கினர். பழைய மன்னரவையினைத் தளையிடவும், சிலரைத் தூக்கிலிடவும் வழிசெய்த, சட்டத்திற்குப் புறம்பான நீதிமன்று ஒன்றை உருவாக்கினர்.

அழக்கேறிய இச்செயல்கள், மக்களாட்சியின் இயல்புகளே எனத் தவறாகக் கருதிக்கொண்டோம். அரசின் தகவல் துறையும் (பிரச்சாரத் துறை எனக் கொள்ளுக), பள்ளிகளும் மீண்டும் மீண்டும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்தின. மக்களாட்சி மோசமானது என்ற கருத்தே சிறுவனாக இருந்த என் உள்ளத்தில் பதிந்தது. கவலைக் குரிய இந்நிகழ்வுகளுக்குப் பிரீதி பொறுப்பல்ல என்று நானும் எங்கள் இல்லத்தவரும் உணர்ந்தோம். இழிந்த மும்முர்த்திகளான களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராம், லுவாங்கு புரோமியோதி, லுவாங்கு விஜித்தவதாகார் ஆகியோரே தவறிழைத்தவர்கள். எனினும் பிரீதி இந்தப் புரட்சியை ஊக்குவித்தார் என்பதாலும், தீயவிளைவுகளுக்குக் காரணமானவர் என்பதாலும், அவரினும் தவறுகண்டோம். அவர் இல்லாமலிருந்தால் எங்கள் வாழ்வும் சமூகமும் அமைதியாகவும் ஒழுங்காகவும் இருந்திருக்கும் எனக் கருதினோம்.

முழுமையான முடியாட்சியின்கீழ் மகிழ்ச்சியாகவும் செழிப்புடனும் வாழ்ந்திருப்போம் எனக் கருதினோம். முடியாட்சியில் சட்டத்துக்கும் மக்களுக்கும் அப்பாலேயே மன்னர் இருந்தாலும், மக்கள்மீது அவர் இரக்கம்கொண்டிருந்தார் என வாதிட்டோம். நான்காம் இராமரும் ஐந்தாம் இராமரும் சிறந்த நல்லாட்சியாளர் என வலியுறுத்தினோம். ஆறாம் இராமரே மக்களாட்சிச் சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தார் எனக் கருதி அவரையும் போற்றினோம். அமெரிக்க மாநிலங்களில் பயணித்த நாள்களில், தாய்லாந்து மக்களுக்கு, மேலும் அதிகாரங்கள் கொண்ட, மக்களாட்சி அரசியலமைப்பை வழங்கும் முயற்சியில் இருப்பதாக, ஏழாம் இராமர் கூறியதை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டோம்.

1932இன் புரட்சியாளர், சிறப்பாகப் பிரீதி, முர்க்கமாகவும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளைக் கருதாதும் நடந்துகொண்டனர் என்று கருதினோம். மக்களாட்சி முறையை மக்களுக்குத் தருவதைச் செயல்நோக்கமாகப் புரட்சியாளர் கொண்டிருக்கவில்லை எனவும், தன்னலத்துக்காக, ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதே அவர்களின் நோக்கம் எனவும் கருதினோம்.

புரட்சிக்குப்-பின்னர் மன்னர் இல்லத்தவரும் மேட்டுக்குடியினரும் நலிந்தனர். பலரைத் தளையிட்டனர். பலரை நாடுகடத்தினர். பலரின் சொத்துகள் பறிமுதலாயின. அச்சொத்துகளைப் புரட்சியாளரும் மற்றவர்களும் பகிர்ந்துகொண்டனர். முடியாட்சிக்கால அரசு ஊழியர் பலரைப் பதவியிறக்கினர், அல்லது பதவிரீக்கினர். அந்த ஊழியருக்கு நேர்ந்த அவலத்துக்காக இரங்கினோம். அவலத்தை ஏற்படுத்தியதற்காக மக்கள் கட்சியினரைக் கண்டித்தோம். புரட்சியாளர் சிலரின் ஆணவத் தன்மையை அடியோடு வெறுத்தோம்.

கட்டிற்றுக்கமான அமைப்பாக ஒரேமுகத்துடன் மக்கள்

கட்சியினர் இருப்பதாக நினைத்தோம். எனவே அவர்களின் கொள்கைத் திட்டமிடலும் ஒருமுகமுடையது எனத் தவறாகக் கணித்தோம். மெய்நிலையில் அக்கட்சிக்குள் இரு பரந்த பிரிவுகள் இருந்தன. படைசார்பினர் ஒரு பிரிவு, குடிசார்பினர் மறுபிரிவு; அதாவது, வல்லாண்மையாளர் முதற்பிரிவினர், பரந்தமனப்பாங்காளர் இரண்டாம் பிரிவினர்.

மக்களாட்சியீதுள்ள வெறுப்புப் பழமைவாதத்திற்கான அறிமுகமும் எனக்குத் தொடக்கநிலைகள்தாம். 1945இல் புகழகத் துறவியாக, ஓராண்டுக்கோ, ஒன்றரை ஆண்டுக்கோ ஒரு மடத்தில்சேர்ந்தேன். அங்கு நாள்தொறும் பழமைபேண் வாழ்வு முறையுடன், தீவிரமான பழமைவாதத்துள் வாழ்ந்தேன். பழமைவாதிகள் அடிக்கடி நான் பயின்ற மடப்பள்ளிக்கு வந்தனர். அந்த மடத்தின் தலைமைக் குழுவுக்குச் சோதிடம் நன்கு தெரியும். முன்னணிச் சோதிடர்களுள் அவரும் ஒருவர். அங்குள்ள எவருமே மக்களாட்சியை விரும்பவில்லை. பிரீதி பனோமியோங்குவை எவருக்கும் பிடிக்கவில்லை.

அங்கு அடிக்கடி வருபவர் பியா சிறிவிசார்ண். இவர், பிரித்தானியக் குடிமகனாக இருந்தவர். ஆறாம் இராமர் காலத்தில், பாரிஸ் நகரில் உள்ள தாய்லாந்துத் தூதரகத்தில் பதிவுசெய்து தாய்லாந்துக் குடியுரிமை பெற்றார். 1932இல் இளவரசர் தேவவொங்கு வரோதையர் அமைச்சில் இணைச்செயலாளராகப் பணியாற்றினார். பிரித்தானியாவில் கல்விகற்றவர் மாத்திரமன்று, வெளியுறவு அமைச்சில் மிக இளவயதினராக இருந்த இணைச் செயலாளரும் இவரே. அவருக்குச் சமூகத்தில் பார்துபட்ட மதிப்பு இருந்தது. அத்தகையவர் பிரீதியைப் பற்றித் தொடர்ந்து குறை சொல்வார். அத்தகையவரின் கருத்துகளை நான் புறக்கணிக்கலாமா?

பியா சிறிவிசார்ண், பொதுவாகக் கருதியதுபோல், திறமை சாலியல்லர், மதிப்புக்குரியவரல்லர் என்பதைப் பின்னர் என் நண்பர்கள் மூலம் அறிந்துகொண்டேன். சாரிதர் தனராதரின் வல்லாட்சிக்குப் பியா குனிந்து பணிந்ததைப் பார்த்தவர் அவரின் இயல்பைத் தெரிந்துகொள்வர்.

ஆனிப் புரட்சிக்குப் பின்னர், தன்னையே வெளியுறவுத் துறை அமைச்சராகக் வேண்டுமெனப் பிரீதி, மக்கள் கட்சியினரைக் கேட்டார். ஒருமுறை பிரதமர் பியா மனோவும் பிரீதியும் பிரித்தானிய அமைச்சர் ஒருவரை பாங்கொக்குவில் சந்தித்தனர். படையினரின் துப்பாக்கி முனையில் தாமிருவரும் பதவியேற்றதாகப் பிரித்தானிய அமைச்சரிடம் பியாவும் பிரீதியும் கூறினர். 1933இல் படைப்பிரிவினருடன் மோதியதால் பிரீதி, பிராண்குக்கு நாடுகடத் தப்பட்டார். அத்துடன் மக்களாட்சி முறையும் தாய்லாந்திலிருந்து முற்றாக நீங்கியது. 1933இல் பியா பவொல்பொல்பாயுகசேனர்,

படைப்புரட்சி மூலம் மனோ அமைச்சரவையை அகற்றினார். பிரீதியை வெளிநாட்டிலிருந்து மீள அழைத்துக் கொண்டார்.

பிரீதியிடமிருந்து 1945இல் குவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சே பிரிந்தார். மக்களாட்சிக் கட்சியைத் தொடங்கினார். பழமை வாதிகள் அக்கட்சியை ஆதரிக்கத் தொடங்கினர். எதிரியின் எதிரி தமக்கு நண்பர் என வாதித்தனர்.

பிரீதி 1945இல் பிரதமரானார். பழமைவாதிகள் பிரீதியின் இவ்வயர்வை விரும்பவில்லை. பழமைவாதிகளுக்கு அவர்மீதுள்ள வெறுப்புக் குறையவேயில்லை. பிரீதி பதவீ விலகியபின், தம்ரொங்கு நவாசவாதர் பிரதமரானார். எனினும் தம்ரொங்குவும் பிரீதியின் கைப்பாவை என்றே பழமைவாதிகள் கூறினர்.

பாங்கொக்கு மற்றும் தோன்புரி ஆகிய மாகாணங்களில் பழமைவாதிகளே மிக்கிருந்தனர். இதனால் அந்த மாகாணங்களில் மக்களாட்சிக் கட்சியினரே நாடாளுமன்றத்துக்கு தெரிவாயினர். மக்களாட்சிக் கட்சியினரிடை உட்பூசல்களிருந்தன. பழமைவாதிகளான நாங்கள் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

1932இன் அரசியலமைப்பைவிட மக்களாட்சிக்கான கூறுகள் 1945இன் அரசியலமைப்பில் இருந்தன. எனினும் 1945இன் அரசியலமைப்பை நாங்கள் குறைகூறினோம். ஏனெனில் அதனை வரைவதில் பிரீதி பெரிதும் பங்களித்தார். தம் அரசியல் எதிரிகளை வீழ்த்தும் வகையில் அரசியலமைப்பு விதிகளைத் திருத்திவைத்து விட்டார் என நம்பினோம்.

வசதி குறைந்தோரையும் பின்தங்கிய சமூகத்தினரையும் புதிய அரசியலமைப்பு, வலியையுடையவராக்கியதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. முற்போக்கான கொள்கைகளுடைய சிறிய அரசியல் கட்சிகள் நாடாளுமன்றத்திற்கு அரசியல்வாதிகளை அனுப்ப இந்த அரசியலமைப்பு வகைசெய்ததையும் நாம் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

புதிய அரசியலமைப்பு வறியோருக்கு வலிவூட்டியது. குறிப்பாக, வடகிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் வறியோரின் கவலைகளையும் விருப்பங்களையும் நாடாளுமன்றத்தில் ஒலிக்க இந்த அரசியலமைப்பு வகை செய்ததையும் நாம் புரிந்துகொள்ளவில்லை. படிப்பறிவற்ற வடகிழக்கு மாகாண வறியோருக்கும் உழவருக்கும் கையூட்டுக் கொடுத்தே முற்போக்காளரைப் நாடாளுமன்றத்துக்கு உறுப்பினராக்கினர் என நாங்கள் நம்பினோம். பின்தங்கிய இந்த மாகாணங்களில் இருந்து வந்தோர், பிறப்பாலும், புலமையாலும் தகுதியற்றவர் எனக் கருதினோம். நகர்சார் உறுப்பினர்களுக்கிருந்த தகுதிகள், வடகிழக்கு மாகாண உறுப்பினர்களுக்கு இல்லை என்றும் கருதினோம்.

சிறந்த, மதிப்பிற்குரிய அரசியல்வாதிகளாகச் சேனி பிரமோஜர் மற்றும் குக்கரித்து பிரமோஜர் ஆகிய உடன்பிறப்பு களைக் கருதினோம். இவர்கள் மேட்டுக்குடியினர்; இளவரசர் காம்பொப்புலின் மக்கள்; இரண்டாம் இராமரின் பெயரர்; இருவரும் பின்னர் அடுத்தடுத்துப் பிரதமர்களாகப் பதவீ வகித்தனர்.

காலியுடையைக் கழற்றி, மடத்தைவிட்டு அகன்று, இடை நிலைப்பள்ளிக் கல்விகற்க நான் புகுகையில் இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவடைந்திருந்தது. போரைத் தொடர்ந்து பல தேர்தல்கள் நடந்தன. இத்தேர்தல்களில், மூத்த நாட்டாண்மையாளர் பிரீதியைக் குறைசொல்வதையும் தீட்டுவதையும் குடிசார் மற்றும் படைசார் பழமைவாதிகள் வாடிக்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். அரசவை ஆளுநராக இருந்த பிரீதி, அப்பதவியை விட்டுவிலகிப் பிரதம ரானதும் வசைமொழிகளை இப்பழமைவாதிகள் வாரி இறைத்தனர். முரட்டுத்தனமான இந்த ஆவேசத் தாக்குதல்களுக்கு, பகைமை உணர்வுடைய மக்களாட்சிக் கட்சியினர் தலைமை தாங்கினர்.

பிரீதியின் தேர்தல் பிரசாரத்தில் அவர் முன்வைத்த அரசியல் கொள்கைகளை நானோ எங்கள் இல்லத்தவரோ அறிந்திருக்க வில்லை. எங்கள் எதிர்ப்புளப்பாங்கு நல்நோக்கத்தை மறைத்தது, பொதுஅறிவைக் கைவிட்டது. பிரீதியின் எதிர்ப்பாளர் கூறிய மதிப்பீடுகளை அப்படியே ஆராயாமல் ஏற்றுக்கொண்டோம்.

வறுமையைப் போக்கிப் பொருளாதார சமநிலையைக் கொண்டுவரத் தவறினார் எனப் பிரீதியை அவரது எதிரிகள் கண்டித்தனர். போரின் பின் ஏற்படும் வறுமையான பணவீக்கத்தால் வறுமை வந்தது என்ற செய்தியை அவர்கள் மறைத்தனர். அரசியல் பதவிகளை உறவினருக்கு வழங்கினார் என எதிர்ப்பாளர் குற்றம் சாட்டினர். போருக்குப் பின் வந்த அரசுகளில் பிரீதியுடன் பணிபுரிந்த பலரே முக்கிய அமைச்சராயினர் என்பதே உண்மை.

குவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சே பிரதமராவதைத் தடுக்கப் பிரீதி முயற்சித்தமையும் பழைமைவாதிகளின் கோபத்தை அதிகரித் தது. தாய்லாந்தின் மீட்பராகத் தம்மைக் குவாங்கு உருவகித்தார். போரின் பின், களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராயின் இரும்புக் கரங்களில் இருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றியவராகத் தம்மைச் சித்திரித்தார். நாங்கள் அவரை அப்படியே நம்பினோம். அதுமட்டு மன்று, தம்ரொங்கு நவாசவாதரின் அரசு, ஊழல் யிகுந்ததாகப் பழைமை வாதிகள் குற்றம் சாட்டினர். படைப்பிரிவில் உள்ளோரின் அதிகாரங்கள் குறைந்தமையும் பழைமைவாதிகளின் எதிர்ப்புக்குக் காரணமாக இருந்தன. பின்னிணைப்பில் 1932க்குப்பின் ஆண்ட அமைச்சரவைகளின் வரிசைப் பட்டியல் உள்ளது.

களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராயின் வல்லாண்மை ஆட்சி மீளாதா என்ற ஏக்கம், என் பங்களிகள் சிலருக்கும் என் ஆசிரியர்

சிலருக்கும் இருந்தது. களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராயின் ஆட்சியை ஒன்றும் கண்களுடன் பாராட்டினர். நாட்டின் உள்கட்டமைப்பு களை மீளமைத்து வளர்த்தது அவரது ஆட்சியே எனக் கூறினர். நாஸ்தோறும் குடிநீரைக் குழாய்களில் வழங்கவோ, மின்சாரம் வழங்கவோ, போருக்குப் பின்வந்த அரசுகளின் இயலாமையை எள்ளி நகையாடினர். சாலைகளின் சீர்கேட்டைப் பார்த்து வருந்தினர்.

நாட்டின் முக்கிய மின்உற்பத்தி நிலையங்கள் பல போர்க் காலத்தில் அழிந்திருந்தன. போர்ச்சூழலில் இருந்து அமைதிச் சூழலுக்குத் திரும்பும் குழப்பமான சூழல் நாட்டில் நிலவியது. உள்கட்டமைப்புச் சீராகக்கத்துக்கான நிதிப்பற்றாக்குறை இருந்தது. இவற்றையெல்லாம் என் பங்காளிகளும் ஆசிரியர்களும் எண்ணத் தில் கொள்ளாதமை வியப்பே!

'தேசியக் கொடியை நாஸ்தொறும் இருமுறை கையுயர்த்தி வணங்குக; இளைஞர் படைச்சீருடை அணிக; மகளிர் தலைப் பாகையோ முகப்பாடையோ அணிக;' இந்தக் கட்டளைகள் பிபுன் சொங்கிராம் காலத்தில் திணித்தவை. இவை நாண் இட்டுக்கட்டிய செய்திகள் அல்ல. 1939இல் இந்தக் கட்டளைகள் வந்தன. சீயம் என்ற பழைய பெயரைத் தாய்லாந்து என மாற்றினர். துருக்கியின் கமால் பாஷாவைப் பின்பற்றித் தாய்லாந்தின் மரபுத்தொடர்பைத் துண்டிக்க, பிபுன்சொங்கிராம் முயன்றார். இடலர், முசோலினி யைப் பின்பற்றி மேலைநாட்டு வல்லாண்மை ஆட்சியைத் திணிக்க முயன்றார். எனினும் பிபுனைப் பழைமைவாதிகள் விரும்பினர். ஒழுங்கும் வல்லாண்மையும் படையாண்மையும் கொண்ட சமூகத்தை அவர்கள் விரும்பினர். குடிமக்கள் பெரும்பான்மை யினரின் மக்களாட்சி உரிமைகளைப் படைசூரின் காலணிகள் மிதிப்பதை அவர்கள் பெரிதாகக் கொள்ளவில்லை.

ஆட்சியில் இருந்த படை சார்ந்தவராயினென், மேட்டுக் குடியினராயினென், ஆள்வோருக்கும் மக்களுக்கும் இடையே நடுத்தரக் குடிமக்கள் அடிதாங்கிகளாகினர். அரசியலுக்கு அப்பால் அக்கறையின்றி நடுத்தரத்தார் இருந்தனர். வீடுதலை, நீதி போன்ற பரந்த நிலைப்பாடுகளில் ஈடுபாடற்றிருந்தனர். தங்கள் நலன் களைப் பாதிக்குமாயின் மட்டும் அப்பாதிப்புத் தீரும்வரை ஈடுபாடு காட்டினர்.

என் பள்ளியில் கற்பித்த கத்தோலிக்க ஆசிரியர்களும் பிபுன் நல்லவர் என்றே கருதினமையும் வியப்பே! 1940களின் தொடக்கத்தில், தாய்லாந்து - லாவோஸ் - கம்போடியா எல்லைகள் தொடர்பாக, பிரான்சுக்கும் தாய்லாந்துக்கும் இடையே சிக்கல்கள் எழுந்தன. அப்பொழுது, களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராம் என் பள்ளியிலிருந்த பிரான்சு நாட்டுக் கத்தோலிக்க குருமார் பலரை வெளியேற்றினார். அத்துடன்ல்லாது தாய்லாந்துக்காரரான

கத்தோலிக்கரை மீண்டும் புத்த சமயத்துக்கு மீளுமாறு கட்டாயப் படுத்தினார்.

நாட்டின் முக்கிய புத்த சமயக் குருமார் பலர், வல்லாண்மையை விரும்பினர். இடையிட்ட மக்களாட்சிக் காலத்தில் அவர்களுக்கு விடுதலையும் உரிமைகளும் அதிகமாகக் கிடைத்திருந்தும், புத்த சமயக் குருமார் முழுமையான முடியாட்சியையோ வல்லாண்மையையோ விரும்பினமை வியப்பான மற்றுமோர் எடுத்துக்காட்டு.

நடுத்தரத்தார் விரும்பிய கட்டுப்பாடுகள் நிறைந்த அமைப்பையே ஆசிரியர்களும் சமயக் குருமார்களும் விரும்பினர் என்பதே எனது கூட்டுமொத்தக் கருத்தாகும்.

எனவேதான், 1947 கார்த்திகை 8ஆம் நாள் நடைபெற்ற படைப்புரட்சி, என் இல்லத்தாரையோ, நடுத்தர வகுப்பாரையோ பெரிதும் பாதிக்கவில்லை. இந்தப் புரட்சிமுலம் களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராம் அதிகாரத்துக்கு மீண்டார் எனலாம்.

இந்தப் புரட்சி எங்கள் அச்சங்களை நீக்கி, எங்கள் ஆதரவையும் பெற்றது. இதற்கு நான்கு காரணங்களைக் கூறலாம்.

முதலாவதாக, மக்களாட்சிக் கட்சிக்குப் பெயரளவில் அதிகாரத்தைப் புரட்சியாளர் வழங்கினர். நகர்சார் மக்களிடையே அக்கட்சிக்கு ஆதரவு இருந்ததையும், அக்கட்சியினரே பிரீதியின் முதலாவது எதிரிகள் என்பதையும் புரட்சியாளர் அறிவர்.

இரண்டாவதாக, 1946இல், எட்டாம் இராமர் ஆணந்த மகிதோல் பல்வேறு ஊகங்களைத் தரும்வகையில் இறந்ததும், அதற்குப் பிரீதியே காரணம் என்று புரட்சியாளர் குற்றம்சாட்டி, பிரீதியின் செல்வாக்கையும் அதிகாரப்பின்புலத்தையும் குறைக்க முயன்றனர். அரசியல் சந்தர்ப்பவாதிகளான மக்களாட்சிக் கட்சியினரும் புரட்சியாளரின் சதிகளுக்கு உடந்தையாயினர். மன்னரின் அரியணையைக் காப்போராகப் புரட்சியாளரை நடுத்தர வகுப்பினருள் பலர் கருதினர்.

மூன்றாவதாக, அரசு வீழாக்களை - வழமைகளை மீளவும் கொண்டாடினர். புதிய அரசு வீழாக்களை - வழமைகளை ஏற்படுத்தினர். இதுவரை அறிந்திரா வழமையாக, அரசு இல்லத்தவர் முன் நெடுஞ்சாணாக வீழ்ந்து வணங்கினர். அதைத் திடீரென வழமையுமாக்கினர். இவ்வழமைகளை நீக்கிய அல்லது மாற்றியமைத்த 1932இன் புரட்சியாளர், தேசத்தின் இயல்பு மதிப்பைக் குறைத்ததைக் கண்டித்தனர். நடுத்தரத்தார் பெரிதும் மதித்த அரசு இல்லத்தவருடனும் மேட்டுக் குடியினருடனும் தமக்கிருந்த உரசல்களைப் படைப் புரட்சியாளர் போக்கி, அவர்களுடன் நல்லுறவுகளை வளர்த்தனர். நாடுகடத்தலாகியிருந்த இளவரசர்

பவுராத்தேஜரைத் தாய்லாந்திற்கு மீள அழைத்தனர். முழுமையான முடியாட்சியை மீள அமைக்க 1933ல் முயன்ற எதிர்ப்புரட்சியாளருக்கு இளவரசர் பவுராத்தேஜர் தலைமை தாங்கினார். எனினும் அம்முயற்சியில் தோற்றார். நாட்டைவிட்டு ஓடினார். சைகோனில் வாழ்ந்தார். அவரையே புரட்சியாளர் மீள அழைத்தனர்.

நான்காவதாக, தம் கைகள் சுத்தமானவை என்றும், தாம் ஊழலை ஒழிப்பவர் என்றும் கூறிப் புரட்சியாளர் மக்களை ஏமாற்றினார். முந்தைய குடிமக்கள் ஆட்சியின் ஊழல்பற்றித் தெரிந்துகொண்டதும் புரட்சித் தலைவருள் ஒருவரான களத்தளபதி பின் என்பவர் கண்ணீர் விட்டு அழுதார் என்ற செய்தியும் உலாவியது. மக்களின் உள்ளத்தைக் கவர, புரட்சியாளர் தம் வல்லாண்மை அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, அடிப்படை வசதிகள் பலவற்றுக்கான கட்டணங்களைக் குறைத்தனர். எனினும் இக்குறைப்பு நீண்ட காலம் தொடரவில்லை. பின்னர் அவை விண்ணளவு உயர்ந்தன. களத்தளபதி பின் என்பவர், குறுகிய காலத்தில் நாட்டின் மிகப்பெரிய செல்வந்தரூள் ஒருவரானார்.

மேற்கூறிய நான்கு காரணங்களையும் கவனத்தில் கொண்டால், என் இல்லத்தவர் புரட்சியாளரை எதிர்க்காதது ஏன் எனத் தெரியவரும். புரட்சியாளர் தம் அரசியல் எதிரிகளை, அதாவது பிரீதியின் ஆதரவாளரை, நசுக்கக் காவல்துறையினரைக் கட்ட விழ்த்து விட்டதையும் எங்களவர் ஏன் கண்டுகொள்ளவில்லை என்பதும் தெரியவரும்.

உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு நான் சென்றதும், இடைவிடாது வாசிக்கத் தொடங்கினேன். பழைமைவாதத்தைப் பற்றி நிறையப் படித்தேன். சந்தை நிறைய அப்புத்தகங்களே இருந்தன. ஏழாம் இராமர், இளவரசர் பவுராத்தேஜர் ஆகியோர் உள்ளிட்ட ஆளும் மேட்டுக்குடியினரைப் பற்றிய புகழ் வரலாறுகளும், முழுமையான முடியாட்சியின் சிறப்புப் பற்றிய நூல்களுமே மிக்கிருந்ததைக் கண்டேன். சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களுக்கு, 1932இன் புரட்சியாளர்கள், சிறப்பாகப் பிரீதி காரணம் என அந்த நூல்கள் கூறின.

சுவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சே தலைமையில் மக்களாட்சிக் கட்சிக்கு, பெயரளவிற்கு ஆட்சியைப் புரட்சியாளர் வழங்கினார். பழைமைசார் மேட்டுக்குடியினர் பலர், தேர்தல்வழி வராது, நேரடி நியமனங்கள் மூலம் அந்தக் கைப்பொம்மைக் குடிசார் அரசின் அரசியல் பதவிகளில் இருந்தனர். புரட்சியாளர் இல்லாத இந்த அரசு, நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்டும், செழிப்பை மீட்டுத்தரும், அதன்மூலம் முன்பிருந்த நன்னிலைக்கு நாடு திரும்பும் என நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம்.

மக்களாட்சிக்கான அமைப்புவிதிகள் நிறைந்திருந்த

1945இன் அரசியலமைப்பைவிட, 1949இன் அரசியலமைப்பை நாம் விரும்பினோம். ஏனெனில் நாங்கள் நீண்டகாலமாக வெறுத்த புரட்சியாளரை 1949இன் அரசியலமைப்பு அதிகாரத்திலிருந்து நீக்கியது. 15 ஆண்டுகளாகப் பல்வேறுநிலைகளில் தாய்லாந்தின் அரசியல்வானில் இப்புரட்சியாளர் மேலாதிக்கம் செலுத்தி வந்தனர். எனினும் எங்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேயில்லை. மக்களாட்சி முறைமையை எங்கள் நாட்டு அரசியலில் பரிசோதித்துப் பார்க்க, 15 ஆண்டுக் காலம் அதிகம் என்றே கருதினோம். இந்தப் பார்வையில் கோளாறு இருந்தது.

தாய்லாந்தின் ஊர்களிலும் பிறஇடங்களிலும் வாழ்ந்த சமூகத்தவருக்கு 1945இன் அரசியலமைப்புப் பல நன்மைகளைத் தந்திருந்தது. மக்களாட்சிக் குடையின் கீழ், தாய்லாந்தின் அனைத்து மக்களும் முழுமையான, மதிப்பார்ந்த குடிமக்களாகி, நாட்டின் சொந்தக்காரராகி இருந்தனர். முன்பு அவர்கள் அடிமைகளாய், மேட்டுக்குடியினரின் பார்வையில் கீழ்மக்களாய் வாழ்ந்து வந்தனர். வாக்கெடுப்பில் நாடாளுமன்றத்திற்குத் தெரிவானவர் மூலம் தங்களது தேவைகளையும் கருத்துகளையும் குரலெழுப்ப மக்களுக்கு வாய்ப்பு இருந்தது. மக்களாட்சி முறைமை, ஆகக்குறைந்த அந்த வாய்ப்பை மக்களுக்கு நல்கியிருந்தது.

1948இல் குவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சேயின் அரசைக் கையகப்படுத்திய களத்தளபதி சீபுன்சொங்கிராம், புரட்சிக்கு முந்தைய நிலையைத் தாம் மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர விரும்புவதாகக் கூறினார். மேலவையின் உறுப்பினர் நேரடியாக அரசியல் நியமனம் பெறுவர் என்றார். பழைமைவாதிகளாய் மேட்டுக்குடியினரே இவ்வாறு அமைச்சரவைக்கு நியமனமாகுமாறு பார்த்துக்கொண்டார். இளவரசர் விவாச்சி, சியா தெபாசிதின், குக்கரித்து பிரமோஜர் ஆகியோர் இந்தக் கொள்கையால் நன்மை பெற்றனர்.

வல்லரசுகளான அமெரிக்காவும் பிரித்தானியாவும் களத்தளபதி சீபுன்சொங்கிராம் ஆட்சிப்பொறுப்பேற்றதை வரவேற்றன. சீபுனின் ஆட்சி நியாயமானது என்றும் சட்ட பூர்வமானது என்றும் நாம் கருதியதையே அவர்களும் கருதினர். சீபுன் தலைமையிலான புதிய தாய்லாந்து அரசை வாஷிங்ரனும் இலண்டனும் அங்கீகரித்திருந்தன. (இதுபற்றி மேலும் விவரங்கள் அறிய டானியல் பயின்மன் எழுதி, 1997இல் ஹவாய்ப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட, அமெரிக்காவுக்கும் தாய்லாந்தின் 1947-1958க் காலப் படைசார் அரசுக்கும் இடையேயுள்ள சிறப்பு உறவு என்ற நூலைப் படிக்க.) உள்ளூர் நாளிதழ்களும் சீபுனை ஆதரித்தன. வேறுவழி இருக்கவில்லை. ஆதரிக்காமல் விட்டால், கடையை மூடவேண்டும் அல்லது காலதூதர்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்.

களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராம் ஆட்சியின் வல்லாண்மை சிலசமயங்களில் எங்களுக்கு நெருடலைத் தந்தாலும், அவரின் பழையமைவாதக் கொள்கைகளால் நாங்கள் முழுமையான மன நிறைவுடன் இருந்தோம்.

களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராமே வீழ்த்த அரச மாளிகைப் புரட்சியை 1949இல் பிரீதி நடத்தியபொழுது, பிபுனின் பக்கம் நான் சாய்ந்ததில் வியப்பு எதுவும் இல்லை. காரிருளில் மின்னல் கீற்றுப் போல, போரில் சில நேரம் பிரீதிக்கு வெற்றி வரும்போல இருந்தது. அவரது படைகள் தலைநகரின் வானொலி நிலையத்தைக் கைப்பற்றின. திரெக்கு ஜெயனாமர் பிரதமராவார் எனப் பிரீதி அறிவித்தார். என் தந்தையாருக்கு திரெக்கு, நண்பர். எனவே நான் அவரை அறிவேன், அவர்மீது மதிப்பு வைத்தேன். எனினும் பிபுன் அரசின் கேள்விக்குரிய எதிர்காலமும், தாய்லாந்துச் சமூகத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய சிந்தனையும் என்னை வாட்டியெடுத்தன.

பிபுன் அரசு எதிர்ப் பிரச்சாரங்களை முடுக்கிவிட்டது. பிரீதி நடத்தும் புரட்சி வெற்றிபெற்றால், குடியரசுத் தலைவராகப் பிரீதி தம்மைத் தாமே நியமிப்பார் என்றும், அரசு இல்லத்தவரையும் மேட்டுக் குடியினரையும் கண்ட துண்டமாக வெட்டிப்போட்டுவிடுவார் என்றும், பிபுன் அரசு கூறியது. இந்தப் பச்சைப் பொய்கள் என்னிடமிருந்த இருளைப் போக்கின.

இதன் பிறகு, பிபுன் அரசு மீது எனக்கு வெறுப்பு ஏற்படத் தொடங்கியது. நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத்தபொழுதும், 1949இன் அரசியலமைப்பைப் தூக்கியெறிந்துவிட்டு, 1932இன் அரசியலமைப்பை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்த போதும் பிபுன் அரசின் வல்லாண்மை நோக்கம் எனக்குத் தெளிவாயிற்று. 1952இல் சீய வளைகுடாவில் நங்கூரமீட்டிருந்த கடற்படைக் கப்பலில் இளைஞரான அரசர் ஒன்பதாம் இராமர் தங்கியிருந்தபோது, இந்த அரசியல் திடீர்தாக்குதலைப் பிபுன் தொடுத்தார். இது முழுமையான அரசியல் சந்தர்ப்பவாதம்; அரசர் மீது மதிப்பில்லை என்பதையும் அரசருக்குத் துரோகமாக நடந்ததையும் இந்திகழ்வு வெளிப்படுத்தியது.

பிரீதி அரசு உள்ளிட்ட முந்தைய அரசுகளின் ஊழல் அளவைவிடப் பன்மடங்கான ஊழலைப் பிபுன் அரசு கொண்டிருந்தது. பின்னர் வந்த வல்லாண்மை அரசுகள் கடைப்பிடிக்கும் வழிகாட்டி அளவுகளாகப் பிபுன் அரசின் மனித உரிமை மீறல்களிருந்தன. பிபுன், பாவோ, சாரிதர் ஆகியோர் என் வெறுப்புக்குரிய மும்முர்த்திகளாயினர். புறத்தோற்றத்தில் இவர்கள் ஒன்றாக இருந்தனர். உள்ளே, ஒருவரின் அதிகாரத்தை மற்றவர் குறைக்க, சட்ட வழி உள்ளிட்ட அனைத்து வழிகளிலும் மூவரும் முயன்றனர்.

மக்களாட்சியைப் போற்றும் போர்வையுடன், மக்களாட்சி

முறைமையின் கடைசிமூச்சையும் பீபுன் அரசு நாட்டைவிட்டு வெளியேற்ற முயல்கிறது என்ற சரியான முடிவுக்கு நான் வந்தேன்.

அக்காலத்தில் மக்களாட்சியில் முழு நம்பிக்கை எனக்கிருக்க வில்லை. வல்லாண்மையை விட மக்களாட்சி முறைமை சிறந்தது என்ற கருத்து எனக்கிருந்தாலும், முழுமையான முடியாட்சியையே நான் விரும்பினேன். பிரீதி பனோமியோங்கு என்ற மனிதருடன் மக்களாட்சியைத் தொடர்புபடுத்தியதால், மக்களாட்சியை முழுமையாக நான் ஆதரிக்கவில்லை. முன்பு கூறியதைப் போல், பழைமைவாதிகளிடையே நான் பிறந்து, வாழ்ந்து, வளர்ந்ததால், பிரீதி கைக்கொண்டிருந்த எக்கொள்கையையும் நான் எதிர்த்தேன். பிரீதி யீது தப்பெண்ணம் கொண்டிருந்தேன்.

1953 - 1961 காலப்பகுதியில் பிரித்தானியாவில் கல்வி கற்றேன். அரசியலமைப்புச் சார்ந்த முடியாட்சியின் தாயகம், பிரித்தானியா. எனினும் மக்களாட்சி முறைமை பற்றி நான்கொண்ட கருத்தில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. முதலாமாண்டில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் பயின்றேன். பல்கலைக்கழகத்திலுள்ளும், மாணவர் அமைப்புகளுள்ளும் பழைமைவாத, மேட்டுக்குடி நெடி கடுமையாக இருந்தது. கோட்பாடுகளும் இனவாதத் தன்மையும் என் உள்ளத்தில் இழையோட, மக்களாட்சி வழியில் ஆட்சிசெய்ய ஆங்கிலேயருக்கே தகைமை உண்டென எண்ணினேன்.

பல்கலைக்கழகத்தில் எனக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்த ஆசிரியர், மேட்டுக்குடியினரின் பெருமையை மிகையாக என்னிடம் பேசுவார். ஆட்சியிலிருந்த மேட்டுக்குடியினரின் புத்திசாலித்தனத்தால் பிரித்தானியா வல்லரசானது என்பார். சிறந்த கல்விப் பயிற்சி பெற்றவர்களே பிரித்தானிய மேட்டுக்குடியினர் என்பார். அவர்கள் நீதியாகவும் நியாயமாகவும் நாட்டை ஆள்கின்றனர் என்பார். பிரஞ்சுப் புரட்சி தந்த, விடுதலை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய மூன்று கொள்கைகளுக்குப் பிரித்தானியாவில் இடமில்லை என்பார். மக்களாட்சி முறையைப் பிரித்தானியாவில் அளவுக்கதிகமாக வளரவிட்டால், உள்ளூரிலும் உலக அரங்கிலும் பிரித்தானியாவின் வலிமை குன்றிவிடும் என்பார். சர்ச்சில், ஈடன் ஆகியோரை வழிபாட்டுக்குரியவர்களாக நான் கொண்டிருந்தேன். எனவே என் ஆங்கில ஆசிரியரின் வாதங்கள் என்னை ஈர்த்தன.

ஆளும் மேட்டுக்குடியினர், தாம்சார்ந்த வகுப்பாரின் நன்மையைக் கருதுவதை விட்டு, பொதுநன்மைகளைக் கருதி ஆளவேண்டும் என நாங்களிருவரும் கருத்தொருமித்தோம். சாதாரண மக்கள் அறியாமையில் மூழ்கியுள்ளனர். தம் நன்மைபற்றி அக்கறையற்றிருப்பர். எனவே மேட்டுக்குடியினரே மக்களின் நன்மைபற்றி வலிந்துரைக்க வேண்டும் எனவும் கருதினோம்.

எட்மன் பேர்க்கு அக்காலத்தில் பிரஞ்சுப் புரட்சியைக்

கடுமையாக எதிர்த்து எழுதியும் விமர்சித்தும் வந்தவர். அவரது நூல்களை நான் விடாது படிப்பேன். சமூகக் கட்டமைப்பை நீக்க வரும் எந்த மாற்றத்தையும் சமூக அமைப்பைப் பேணுபவரான பேர்க்கு வலிந்து தூக்கினார். தீவிர நாத்திகர்களான ஸூசோ மற்றும் வொல்ரயர் ஆகியோரைக் கட்டையில் இட்டு எரித்திருக்கவேண்டும் அல்லது அவர்கள் கழுத்தைச் சீவியிருக்கவேண்டும் என்ற கருத்துத் தொனிக்கப் பேர்க்கு எழுதுவார். லெனினும் மார்க்சும் சாத்தானின் குழந்தைகள் எனவும் பேர்க்கு எழுதினார். எனக்கு இளமையில் கல்வி கற்பித்த பிரஞ்சுப் போதகரின் கருத்துடன் பேர்க்குவின கருத்துகள் ஒத்திருந்தன.

தாய்லாந்தில் பிபுன் ஆட்சியினர் மக்களாட்சி முறைமையை யும் பொதுவுடைமைக் கருத்துகளையும் அரசியல் பேயாட்டமாகக் கூறிவந்தனர். நெடுங்காலம் நான் இதைப் பொறுத்தே வந்தேன். பிரித்தானியாவில் கல்விகற்ற தாய்லாந்து மாணவர்களைப் போல நானும் மக்களாட்சி முறைமைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தே வந்தேன்.

1961இல் பிரித்தானியாவில் என் கல்வி முடிவடைந்ததும் தாய்லாந்து திரும்பினேன். பிரித்தானியாவில் இருந்த காலத்தில் எனக்கு மாணவ நண்பர்களும் தாய்லாந்து மேட்டுக்குடியினரே. நாடுதிரும்பியதும் எனக்கு நண்பர்களாய்க் கூட்டாளிகளானவரும் மேட்டுக்குடியினரும் பழைமைவாதிகளுமே. முற்போக்குக் கருத்துள்ளோர் எனக்கு நெருக்கமானவர் ஆகவில்லை. புலமையாளரிட மிருந்து நான் ஒதுங்கித் தனியனாயினேன்.

நீதிக்காகவும் வீடுதலைக்காகவும் சிறைக்குச் செல்ல எவரும் அஞ்சுவது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. ஆளும் மேட்டுக் குடியினர் அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியதால் பொது மக்கள் துன்புற்றதை என் கண்களால் கண்டேன். வீடுதலை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய சிறந்த கொள்கைகளுக்காகப் போராடுவது பெறுமதியானது என்று கருதத் தொடங்கினேன்.

1973இல் குடியாட்சி அரசின் தலைவராக சன்யர் தம்மசத்தி இருந்தார். பொதுமக்களின் வாழ்வைப் பாதிக்கும் கொள்கை உருவாக்கத்தில் பொதுமக்களின் பங்களிப்பு இருக்கவேண்டும் என அக்காலத்தில் கருதத் தொடங்கினேன். ஆளும் மேட்டுக் குடியினர், எத்துணை நல்லவராயிருப்பினும், எத்துணைத் திறமை சாலிகளாயிருப்பினும் மக்களாட்சி முறைமை நோக்கி நாட்டை அழைத்துச் செல்லமாட்டார் என்றே கருதினேன்.

கொடுங்கோன்மையர் கொள்ளையடிப்பதை மறைக்கவே புரவலராகவும் நன்மைசெய்வோராகவும் தங்களைக் காட்டிக் கொண்டனர். பொதுமக்கள் தொடர்ந்து அடிமைகளாகவே இருக்கவும், நீதியற்ற நிலை தொடரவும் வழிசெய்யவே நலம்பேண் சட்டங்கள் சிலவற்றையாவது ஆள்வோர் இயற்றினர்.

மக்களாட்சி பொருளுடையதாக, கட்டமைப்பிலும் சட்ட அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் தேவை. மக்களாட்சியை மேலிருந்து மக்கள்மீது கற்பிக்கவோ திணிக்கவோ முடியாது. மக்களாட்சி என்பது வாழ்வுமுறை. மக்களாட்சி முறையை நன்றாக அறியாமல் அந்த வாழ்வை வாழமுடியாது.

குடியாட்சி அரசெனில் அது மக்களாட்சி அரசாக இருக்க வேண்டிய கட்டாயமில்லை. ஓர் எடுத்துக்காட்டை மட்டும் கூறுவ தெனில், 1976இல் தனின் கிராவிசியென் நடத்திய குடியாட்சி, அவருக்கு முன்பிருந்த படைசார் ஆட்சிகளைப் போன்று, ஊழல் மிக்கதாகவும் அவற்றைவிட வல்லாண்மை கொண்டதாகவும் அமைந்தது.

மக்களாட்சியை நோக்கிய என் புலமைப் பயணம் வளைவுகளுடாக நீண்டது. பிரீதி பனோமியோங்குவின் கருத்தாழ மிக்க நூல்கள் அனைத்தையும் வாசித்திருப்பின் இப்பயணம் மென்மையானதாகக் குறுகியிருக்கும்.

அக்காலத்தில் என் மதிப்புக்குரியவராய்ப் பிரீதி இருக்க வில்லை. அவர் கொள்கைகள் மீது எனக்கு ஆர்வமிருக்கவில்லை. அவரின் நூல்கள் சிலவற்றை வாசித்தேன். அவற்றில் வாசிப்புச் சுவை இருந்ததாகக்கூட நான் கருதவில்லை. எனவே நான் சந்தித்த சூழல்களையும், அதில் பெற்ற பட்டறிவுகளையும் உளத்துளிருத்தி, அலசினைன். அதன்மூலம் மக்களாட்சியின் மாண்புகளைப் படிப்படியாக மதிக்கத் தொடங்கினேன். அடக்கப்பட்டோரின் துன்பங்களை நேரில் பார்த்தேன். அவர்களுக்காகப் பரிதாபமுற் றேன். தாய்லாந்தில் தொடர்ச்சியாக ஆட்சிக்கு வந்த வல்லாண்மை அரசுகளின் கொடுமைகள் என் தலைச்சுமை ஆயின.

ஆளும் மேட்டுக்குடியினரான பலர், தம் கல்வி பற்றிப் பெருமைகொண்டிருந்தனர். தமக்குக் கிடைக்கும் பதவிசுகங் களை மாந்திக்கொண்டிருந்தனர். முழுமையான முடியாட்சியும் படைசார் வல்லாண்மை ஆட்சியும் தரும் போகங்களில் மயங்கிக் கிடந்தனர்.

மக்களாட்சிக்கு நாடு மாறுவதால் ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களை அவர்கள் ஏற்கத் தயாராகவில்லை. எனவே மக்களாட்சிக்கு மாறும் முயற்சியை முளையிலேயே கிள்ள முயன்றனர். கொடுங்கோன்மையின் முகத்தைப் புனிதமாக்கிச் சட்டவடிவு கொடுக்க முயன்றனர். முழுமையான முடியாட்சியின் கீழ் முன்பிருந்த காலங்களே நாட்டின் வசந்த காலங்கள், வீரமிக்க காலங்கள் என ஒரே குரலில் புகழ்பாடினர்.

நாட்டுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும், அரசியல் சமூக அமைப்புகள் நிலைக்கவேண்டும், அவற்றுக்காக வெறுக்கத்தக்க,

ஊழல்மிக்க சாரிதர் துரைதரின் ஆட்சியைக்கூட ஏற்கவேண்டும் எனப் பழைமைவாதிகள் வலியுறுத்தினர்.

அடிமட்ட மக்களைக் கைப்பாவையாக்கி, ஆளும் மேட்டுக்குடியினரின் அதிகாரங்களையும் வசதிகளையும் எல்லை யற்று நீடிக்கவகை செய்யப் பழைமைவாதிகள் விழைந்தனர்.

அடிமட்ட மக்கள் தமது கீழ்நிலையை விதிவசமானது என ஏற்று, தம்மையொத்த மேட்டுக்குடியினரின் ஆட்சியில் மக்கள் மகிழ்ந்து வாழ்கின்றனர் என்ற மாயையில் ஆள்வோர் இருந்தனர்.

இயற்கையின் சீற்றத்தால் மக்கள் துன்புற்ற காலங்களில் மேட்டுக்குடியினர் வானத்திலிருந்து கீழிறங்கி வந்து மக்களின் குறைகளைக் கேட்டனர். அவ்வாறு வந்து குறை கேட்டமையே மாபெரும் சாதனை என அவர்கள் தம்மைத் தாமே புகழ்வர். அதன் காரணமாகவே ஆட்சியில் தொடர்வர்.

தொடர்ந்து துன்பங்களைச் சுமத்தியவர், ஒருமுறையாவது நேரில் வந்து முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தனரே என மக்கள் இவர்களின் செயலைக் கருதுவர்.

வல்லாண்மை ஆட்சி தரும் திறமையும் தளர்வின்மையும் ஆள்வோருக்கு மட்டுமே நன்மையளித்தது. வல்லாண்மை ஆட்சியை நியாயப்படுத்துபவர் மனிதத் தன்மையை மறந்தவ ராவர்.

மக்களாட்சி முறையில் உள்ள நல்லனவற்றை மதிக்கத் தெரிந்த காலம் முதலாய் நான் பிரீதியின் கருத்துகளையும் பங்களிப்பையும் பாராட்டத் தொடங்கினேன். தாய்லாந்தில் மக்களாட்சி முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று முதற்குரல் கொடுத்தவர் பிரீதி.

24 ஆனி 1932இல் மக்கள் கட்சியின் பெயரில் புரட்சிகரமாக வெளியிட்ட அறிவிக்கையே (பின்னிணைப்பு 4ஐப் பார்க்க) தாய்லாந்தில் மக்களாட்சிக்கான திருப்பள்ளியெழுச்சியாகும். விடுதலையும் நீதியும் கொண்ட புதிய நாளைக் காணலாம், வாருங்கள் எனத் தாய்லாந்து மக்களுக்கு விடுக்கப்பெற்ற அறைகூவலுமாகும். இந்த விழிப்புணர்வு அழைப்புக் கேட்டபின் தாய்லாந்து மக்கள் அக்கருத்தைத் தம் உளத்திருத்தி வளர்த்து வந்தனர்.

தற்செயலாக நாம் கல்வியும் வசதியும் உள்ளவராகப் பிறந்தோம். எனவே, வறுமையில் வாடுவோரிடமும் ஒடுக்கப்பட்டோரிடமும் சென்று, அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதைக் கடனாக நாம் கருதவேண்டும். மக்கள் தத்தம் உரிமைகளையும் அதிகாரங்களையும் பயன்படுத்த ஆளும் மேட்டுக்குடியினராகிய நாம் அம்மக்களிடமே அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்.

மக்களாட்சிமூலம் அமைதியையும் நீதியையும் வளர்க்க வேண்டுமெனில், பரிவுணர்வும் ஒத்துழைப்பும் நமக்கு இருக்க வேண்டும். தன்னலத்துக்காகச் சமூகத்தைச் சுரண்டும் முறை ஒழியவேண்டும். தன்னைத் தானே அழிக்கும் போட்டி உள்ப்பாங்கு நீங்கவேண்டும். இவற்றுக்குக் காரணமான சமூக அநீதிகளைப் படிப்படியாகப் போக்கி, முற்றாக ஒழிக்கவேண்டும். மனிதர்களுக்கிடையேயும் நாடுகளுக்கிடையேயும் உள்ள நடைமுறை உறவுகளுக்கு, சமய அறவுரைகள் முக்கிய அடித்தளங்களாக அமையலாம்.

பரிவுணர்வும் ஒத்துழைப்புமே மக்களாட்சி என்ற கருத்து, பிரீதிக்கு இருந்தது. அவர் எழுதியவற்றை மீளமீள வாசித்ததால் இவ்வாறு கூறுகிறேன். தன்னலமும் வெறுப்புணர்வும் மிக்கிருப்பின் பொருள்பொதிந்த மக்களாட்சிச் சமூகம் பிழைத்திருக்காது.

வல்லாண்மையையும் முழுமையான முடியாட்சியையும் கடைப்பிடிப்போர், போகவாழ்வு வாழ்ந்தனர். அடிமட்ட மக்களை வெறுத்தனர். எனவே, பிரீதி அன்பைப் போதித்தார், நம்பிக்கையை வளர்த்தார், பரிவுணர்வைப் பெருக்கினார் என்பதை நம்ப இவர்கள் மறுத்தனர்.

பிரீதி முன்மொழிந்த சீர்திருத்தங்கள், மக்களாட்சியை வலியுறுத்தின, சமூக நீதியை உள்ளடக்கின, ஆளும் மேட்டுக்குடியினரின் தன்னலக் கொள்கைகளை மறுத்தன, செல்வந்தருக்கும் அதிகாரத்தின் உள்ளவருக்கும் நன்மைதரும் சமூக அமைப்பை நீக்க முயன்றன.

இதனால் கோபமுற்ற ஆளும் மேட்டுக்குடியினர் பிரீதியின் வாதங்களுக்குப் பதில் வாதம் கூறமுடியாமல் திகைத்தனர். அவர்கள் அந்த அளவு புலமையாளரல்லர். எனவே பிரீதி மீது பொய்யுரைச் சேற்றை வாரி இறைத்தனர்.

பிரீதியைக் கிரெம்ளினின் முகவர் என்றனர். பொதுவுடைமைப் பயங்கரவாதி என்றனர். தீமையின் மறுவடிவமே நிலத்தில் வந்து பிறந்தது என்றனர்.

பொதுவுடைமையாளர் என்ற பட்டம் எடுபடாமல் போனதும், பிரீதியை அரசின் கொலையியில் தொடர்புபடுத்தினர். நீதிமன்றங்களின் பல்வேறுநிலைகளில் பிரீதி குற்றமற்றவர் என்ற தீர்ப்புகள் வெளியானபோதும், எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோலின் கொலைக்குப் பிரீதியே காரணம் என அவரது எதிராளிகள் இன்றுவரை கூறிவருகின்றனர்.

நெடுங்காலமாக நானும் இந்தக் கூற்றை நம்பிவந்தேன் என்பதை இங்குக் கூறியாக வேண்டும்.

இரண்டாம் பகுதி

1946 ஆனி 9ஆம் நாள், பிரிதியின் ஆட்சிக்காலத்தில், எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல் தம்படுக்கை அறையில் இறந்து கிடந்தார். அவரின் தலைக்குள் துப்பாக்கிக் குண்டு இருந்தது. இளைஞரான அரசரின் இறப்பையும் பிரிதி மீதிருந்த தப்பெண்ணங்ககளையும் நானும் எமதில்லத்தவரும் ஒன்றாக இணைத்தோம்.

அரசவை ஆளுநராகப் போர்க்காலத்தில் பிரிதி இருந்தார். செரி-தாய் இயக்கத்தை அமைக்க உதவினார். இவற்றால் எமக்குப் பிரிதி மீது ஓரளவு மதிப்பிருந்தது.

எனினும், மக்களாட்சிக் கட்சியின் தலைவர், குவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சேயைப் பதவி நீக்கிப் பிரிதி பதவிக்கு வந்த முறையை நாங்கள் ஒப்பவில்லை. எங்கள் அன்புக்குரிய குவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சேயின் வீழ்ச்சிக்குப் பிரிதி சூழ்ச்சி செய்தார் என நாங்கள் நம்பினோம். தமது தனிப்பட்ட அரசியல் ஆசைகளை நிறைவேற்றப் பிரிதி இவ்வாறு சூழ்ச்சி செய்தாரென்று நாங்கள் நம்பியது மட்டுமன்று, இதே கருத்துள்ள வதந்திகள் பரவலாக இருந்தமையும் எங்கள் நம்பிக்கைக்கு வலுவூட்டியது.

அதிகாரக் குவியலையோ, எந்த அரசியல் சாயம் கொண்ட தான நடைமுறையிலுள்ள ஆட்சியையோ, குற்றம் காண்பது என் இயல்பு. எனக்கு அப்பொழுது பதின்மூன்று வயது. பிரிதி அரசின் அமைச்சர் சிலர் என் தந்தையாரின் நெருங்கிய நண்பர்கள். அவர்களுடன் நானும் பழகியிருக்கிறேன். எனினும் பிரிதி அரசுக்கு எதிரான பல கருத்துகள் என்னிடம் இருந்தன.

ஒடுக்கப்பட்டோரையும் தோற்கடிக்கப்பட்டோரையும் சார்ந்து இருப்பதும் என் இயல்பு. என் ஆளுமையின் இந்த இயல்பால் நன்மையும் உண்டு, தீமையும் உண்டு. அப்பொழுதிருந்த இந்த இயல்பால் நன்மையைவிடத் தீமையே எனக்கு அதிகமாயிற்று. வீழ்ந்த குவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சே மீது பரிவு கொண்டேன். மக்களாட்சிக் கட்சி மீதும் பரிவுற்றேன். ஆட்சியிலிருந்த பிரிதி அரசைக் கடுமையாகச் சாடினேன். பழமைவாதப் பின்னணியில் வளர்ந்ததால், பிரிதியை மதிப்புக் குறைவுடன் கருதவே என் ஆளுமை கற்பித்தது.

அரசரின் இறப்பால் உள்ளம் உடைந்து போனோம், நொந்து வெந்தோம், கலங்கிக் குழம்பினோம். இளைஞரான அரசர் இறந்ததால் எங்கள் இதயங்கள் நொருங்கின. கண்ணீர் பெருக்கு

ஒருபுறம், வெதும்பல்கள், வீம்மல்கள் மறுபுறமாக இருக்கையில், நாட்டை ஒருங்கிணைப்பவர் யீண்டும் இற்றுப்போனதை எண்ணி வருந்தினோம். அவரது இறப்புக்கு வீபத்தே காரணம் என அரசு அறிவித்ததை எங்களால் நம்பமுடியவில்லை. துயரத்துடனும் கலக்கத்துடனும் இருந்த எங்களுக்கு, இழப்பின் காரணங்களை முடிமறைக்க அரசு முயல்வதாகவே அதைத் தொடர்ந்த நிகழ்வுகள் எடுத்துக் காட்டின.

இறந்த அரசரின் சவச்சோதனையைச் செம்மையாக நடத்தவில்லை என நாடாளுமன்றக் கூட்டங்களில் உறுப்பினர் பலர் வெளிப்படையாகக் குற்றம் சாட்டினர். சவச்சோதனை அறிக்கை முழுமையானதாக இல்லை என்றும், இறந்த அரசரின் உடலில் காயங்கள் இருந்தன என்றும், தாய்லாந்து செஞ்சிவையைச் சங்கம் சுட்டிக் காட்டியது. அரசர் கொலை செய்யப்பட்டாரா தற்கொலை செய்துகொண்டாரா என்பதை முடிவாக எவரும் கூறவில்லை. பல்வேறு வதந்திகள் பரவின. பலவித ஐயங்கள் எழுந்தன. இவற்றுக்கெல்லாம் முடிசூடினார்போல, மக்கள் அடிக்கடி கூடும் திரையரங்கு ஒன்றில், ஒருவர் எழுந்து "பிரீதியே அரசரைக் கொலசெய்தார்" என உரக்கக் கூவினார்.

மக்களாட்சிக் கட்சியைச் சேர்ந்த குறிப்பிடத்தக்க சிலருள், எம். ஆர். குக்கரித்து பிரமோஜர் என்பவரே அவ்வாறு கூவினார் எனப் பின்னர் கண்டறிந்து அவரைத் தளையிட்டனர். மக்களாட்சிக் கட்சியை விருப்புடன் பார்த்தோம். குக்கரித்து பிரமோஜர் எமக்குப் பிடித்த அரசியல்வாதி. எனவே, பிரீதியே அரசரைக் கொன்றார் என்ற சூழ்ச்சிக் கருதுகோளை அப்படியே ஏற்றோம்.

பிரீதி அப்பொழுது அதிகாரத்தில் இல்லை. எனினும் அடுத்தடுத்து வந்த குடியாட்சி அரசுகள் பிரீதியின் கைப்பொம்மை அரசுகள் என நம்பினோம். பிரீதியே காய்களை நகர்த்தும் சதுரங்க நாயகர் எனக் கொண்டோம். அரசரின் இறப்புக்குப் பின்னிருந்த சூழ்ச்சிவலையை மறைத்து, கொலைக்குற்றத்திலிருந்து தம் நாயகரைக் காப்பதே அந்த அரசுகளின் நோக்கமாக இருந்தது என்றோம்.

அரசரின் இழப்புக்கான காரணங்களை ஆராய மக்கள் ஆணைக்குழு ஒன்று அமைந்தது. அக்குழுவால் எந்த முடிவுக்கும் வரமுடியவில்லை. அந்த ஆணைக்குழுவையும் பிரீதி பின்னிருந்து இயக்கினார் என்ற வதந்தியும் பரவியது.

பிரீதியின் அரசியல் வீழ்ச்சியில் மக்களாட்சிக் கட்சிக்கு அதிக அரசியல் நன்மை இருந்ததை அறிவோம். அரசியல் அரங்கிலிருந்து பிரீதியை அகற்றிவிட்டால், நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை எண்ணிக்கை கொண்டிருந்த அவருக்கு ஆதரவான இரு அரசியல் கட்சிகள் வலுவீழ்க்கும். இக்கட்சிகள் உடைந்தால் மக்களாட்சிக்

கட்சியே ஆட்சி அமைக்கலாம்.

ஓயாது குற்றம் காணல், தன்னைலம் பேணல், சந்தர்ப்பவாதம் யாவும் நிறைந்த அரசியலின் ஆழத்தை அறியும் வயது எனக்கு அப்பொழுது இல்லை. பிரீதி அரசின் செல்வாக்கு, சரிந்துகொண்டிருந்தது. அரசரின் இறப்புப் பற்றி அரசைக் குறைகூறும் செய்திகளைக் கடுமையாகத் தணிக்கை செய்யும் விதிகளைப் பிரீதிசார் அரசுகள் அறிவித்ததும், அவ்வரசுகளின் செல்வாக்கு முழுமையாகச் சரிந்தது.

1947 ஆனி 8இல் படைசார் புரட்சிமூலம் ஆட்சி கைமாறியது. புரட்சியாளரை நாங்கள் ஆதரித்தோம். காலம்சென்ற அரசரின் இறப்புப்பற்றி யீளவும் விசாரிப்பது உள்ளிட்ட பல உறுதிமொழிகளை அப்புரட்சியாளர் முன்வைத்தனர். எதிர்பார்த்தது போலவே மக்கள் கட்சியின் ஆதரவுடன் அப்புரட்சியாளர், அரசர் கொலையுண்டார் எனவும் அக்கொலைக் குற்றவாளி பிரீதி பனோமியோங்கு எனவும் அறிவிக்கை வெளியிட்டனர். அரசரைக் கொன்ற துப்பாக்கிக் குண்டு பிரீதியிடமிருந்து போகவில்லை என்றாலும் கொலைச் சதியின் நாயகர் பிரீதியே எனவும் கூறினர். மக்களாட்சிக் கட்சியினர் நடத்திய பிரீதி எதிர்ப்பு நாளிதழ்கள் - பழைய வாதிகளின் எவல்நாய்கள் - இந்தச் சதிக் கருத்தைத் தமதாக்கின, விரைந்து பரப்பின; அக்காலத்தில் இந்த நாளிதழ்கள் உண்மையைத் துணுவுடன் எடுத்துரைப்பதாக நான் எண்ணினேன், அதற்காக அவையீது மதிப்புக் கொண்டேன்.

மேலும் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. மக்களாட்சிக் கட்சியின் சார்பில் எங்கள் பகுதியான தோன்புரியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான தங்கையர் சுவன்னாதர், நாடகம் ஒன்றைத் தயாரித்தார். பாங்கொக்குவில் நாடகத்தை அரங்கேற்றாமல், தோன்புரியில் அரங்கேற்றினார். சவோப்பிரயா ஆற்றின் ஒருபக்கம் பாங்கொக்கு நகர், மறுபக்கம் தோன்புரி. பாங்கொக்குவில் அரங்குகள் கிடைக்கவில்லை என்பது அவரது வாதம். அரசரின் இறப்பில் பிரீதியைக் குற்றம்சாட்டிய கருத்துப்பட அவரது நாடகம் அமைந்தது. இதனால் பிரீதிக்கு எதிரான கருத்து அலைகள் எழுந்தன, அலைமோதின.

புகழுகத் துறவிவாழ்வை நீத்து, இடைநிலைக்கல்வி கற்க நான் போனபின்பும், எனக்குத்தீக்கை தந்த மடத்துக்குச் செல்வேன். பிரீதி பற்றி யிகவும் பின்வந்த செய்திகளான வதந்திகளும் பொய்யுரைகளும் அங்கு உலாவின. மேட்டுக்குடிக் குழு ஒன்று அம்மடத்தைக் கருத்தரங்கு மன்றாக மாற்றி, பிரீதிக்கு எதிரான பொய்யுரைகளைப் பேசுவதையும் பரிமாறிக்கொள்வதையும் வழமையாக்கியிருந்தது. அதுவே பொழுதுபோக்காகவும் வளர்ந்தது. கருத்தரங்குகளில் கற்பனைகளைத் தறிகெட்டு ஓடவிட்டனர். பிரீதியும் செரிதாய் இயக்கமும் அரசரைப் பலமுறை

கொலைசெய்ய முயன்றதாகக் கதைகட்டினர். செரிதாய் இயக்கத்தினர் திட்டமிட்டு அரசரின் துப்பாக்கி ஆர்வங்களைத் தூண்டியதாகவும், கொலைநாளன்று, துப்பாக்கிச் சத்தம் அரசரின் பயிற்சித் துப்பாக்கியில் இருந்து வந்ததாக அரச காவலர் கருதுமாறு பார்த்துக்கொண்டதாகவும் புரட்டுகளை அவிழ்த்து விட்டனர். செரிதாய் இயக்க விவசாயி ஒருவரின் துப்பாக்கி தான் அரசரைச் சுட்டதாகவும் கூறினர். புரட்டுகளும் பொய்களுமான அந்தச் செய்திகளை முக்கிய மேட்டுக்குடியினர் சிலர் மீண்டும் மீண்டும் கூறியதால் நான் அச்செய்திகளை நம்பினேன். ஒரு பொய்யை மேட்டுக் குடியினர் கூறினால் அது மெய்யாகி விடுமன்றோ!

சிலநாள்களும், அரசரைக் கொன்றதாக மூன்றுபேரைத் தளையிட்டனர். பிரா பினிற்சொண்காடி அரச வழக்கறிஞரானார். பிரா பினிற்சொண்காடியை எப்பொழுதும் நான் மதித்து வந்தேன். மக்கள் கட்சியுடனான கருத்துமோதலின் பின் கட்சியைவிட்டு அவரை வெளியேற்றினர் என்று அறிந்ததும் அவர்மீதான மதிப்பு, பன்மடங்கானது. குக்கரித்து பிரமோஜரின் மைத்துணரே பிரா பினிற்சொண்காடி. இதைத் தெரிந்தபின்பும், அரச வழக்கறிஞராகச் செயற்படப் பிரா பினிற்சொண்காடி தக்கவர் என்றே நான் கருதினேன்.

குக்கரித்து பிரமோஜரும், பிரா பினிற்சொண்காடியும் சேர்ந்து, வழக்கின் தீர்ப்பைத் தம் கருத்துக்கு ஏற்றவாறு மாற்ற முயன்றனர்.

குக்கரித்து பிரமோஜருக்குச் சொந்தமான நாளிதழ்சீயம் ரதம். மேட்டுக்குடியினர் ஆட்சியின் நன்மைகளைப் புகழ்ந்து அதில் எழுதினர். நான்கு முடியாட்சிகள் என்ற கவர்ச்சியான நாவல் மூலமும் இக்கருத்தைப் பரப்பினர். கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பெற்ற மூவருக்கும் எதிராகப் பொதுமக்களின் வெறுப்பை வளர்த்தனர்.

சாட்சிகளைத் தம் வாதங்களுக்கு ஏற்றவாறு வளைத்து வாதிட்டார் பிரா பினிற்சொண்காடி. இரத்தம் தோய்ந்த அரசரின் தலையணையைப் புதைத்தவர்களையோ, அரசரின் தலைக்காயங்களை உரசிய அரசுப் பணியாளர் இருவரையோ, அவ்வாறு செய்யுமாறு ஆணையிட்டவரையோ, தளையிடவும் இல்லை, விசாரிக்கவும் இல்லை.

உச்சக்கட்டமாக, குற்றம் சாட்டப்பெற்ற மூவரையும் தூக்கிலிட்டனர். பெயருக்கு நீதிமன்றம் எனக் கொண்ட ஒன்றும் இந்தத் தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கலாம். நீதிமன்றத் தீர்ப்பால், சிறந்த புத்த சமயியாகிய நான் மகிழ்ந்தேன். என் இரத்தவெறி அடங்கியது. அரசரின் கொலையில் பீரீதியின் சதிப் பின்னணி இருப்பதாக நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கு விளக்கமளித்தேன்.

அரசியல் சந்தர்ப்பவாதிகளும், பழைமைவாதிகளும் நீதித்

துறை முழுவதும் ஊடுருவியிருந்தனர் என்பதையும் வழக்குத் தொடுப்பவராகப் பணிபுரிய முத்த வழக்கறிஞர் பலர் மறுத்தனர் என்பதையும் நான் அறிந்திருக்க நியாயமில்லை. நாட்டின் நீதித் துறையில் எனக்கு நம்பிக்கையிருந்தது. சீயம் ரதம் நாளிதழ் கூறியவற்றை நான் பெரிதும் நம்பினேன்.

அவ்வமயம் பிரித்தானியாவில் கற்றுக்கொண்டிருந்த தாய்லாந்து மாணவர்களுக்கு, இந்த வழக்கு-விசாரணையின் போக்கில் ஆர்வமிருந்தது. மாணவரிடையே உயிரோட்டமான வாதங்களைக் கேட்கமுடிந்தது. தூண்டிலிடும் பேச்சுகளையும் கேட்டோம்.

அரசுத் தரப்புச் சாட்சியான தீ சிர்கவனை அரசு வழக்குத் தொடுப்பவரான பிரா பினிர்சொன்காடியே வளர்த்தவர் என்றும், நீதிமன்றத்தின் முன் சாட்சிசொல்ல அவரால் பயிற்றுவிக்கப் பெற்றவர் என்றும் என் நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் கூறினார். அச்சாட்சி சொன்ன ஒவ்வொரு சொல்லையும் நீதிமன்றம் ஏற்றதாம். பிரித்தானியச் சட்டங்களைப் பயின்ற எனக்கு, நம்பகத்தன்மை அற்றவராகவே இச்சாட்சி தோன்றினார். எனக்கு இச்செய்திகளைக் கூறிய நண்பர், பிரிதியின் கூட்டாளி ஒருவரின் உறவினர் எனத் தெரிந்ததும், நீதிமன்றம் தொடர்பான என் தப்பெண்ணங்கள் தவறானவை எனத் தெரிந்தது.

பிரித்தானிய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நான் பணியாற்றிய காலத்தில் என்னுடன் பணிபுரிந்தவர் பலர் தாய்லாந்தின் மேட்டுக்குடியினராயும் அரசு இல்லத்தவரின் உறவினர் களாயும் இருந்தனர். அவர்களுடன் உறவாகி அவர்களுள் ஒருவனானேன்; அவர்களுக்கு நெருக்கமுமானேன்.

தாய்லாந்துக்குத் திரும்ப பிரிதி மறுப்பதன் காரணம், அவருக்கு அரசரின் கொலையில் பங்குண்டு என்பதனால்தான் என அவர்களுள் ஒரு பெண் கூறினார். பிரிதி தாய்லாந்துக்குத் திரும்பவேண்டும், நீதிமன்ற வழக்கைச் சந்திக்கவேண்டும், புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞர் மட்டுமல்ல, பிரிதி பேராசிரியரும் கூட; அவருக்கு நீதித்துறையில் நண்பர்கள் பலர் உள்ளர். அவர்கள் அவருக்கு உதவிக் காப்பாற்றுவர் என்றெல்லாம் விளக்கமளித்தார்.

மேட்டுக்குடி நண்பரின் வாதங்கள் என்னைப் பாதித்தன. பிரிதியைப் பற்றியும் வழக்கைப் பற்றியும் நான் கொண்ட கருத்துகளை உறுதிசெய்தன. எனினும், அரசரைக் கொலைசெய்யப் பிரிதிக்குக் காரணங்கள் இருந்தன என்பதை ஏற்கமுடியாமல் தவித்தேன்.

முன்று காரணங்களுக்காக, அரசரைக் கொலை செய்யும் முர்க்கமான தீர்மானத்துக்குப் பிரிதி வந்திருக்கலாம் எனத் தொடக்கத்தில் நான் கருதியதுண்டு. அக்காரணங்கள் நானாகக்

கண்டுபிடித்தவை அல்ல. ஆளும் மேட்டுக்குடியினர் பரப்பிய கவர்ச்சியான வதந்திகளுடாக அவற்றைப் பெற்றேன்.

முதல் காரணம்: பிரீதியின் திறமையற்ற ஐந்தாம் படைகளாக இருந்த ஆட்சி அலுவலர்கள் மீதும் அரசு மீதும் அரசர் மிகவும் அதிருப்தியில் இருந்தாராம்.

இரண்டாவது காரணம்: தன் தம்பியை அரசராக முடிசூட்டியபின் தாமே பிரதமராக வர அரசர் விரும்பினாராம். அரசருக்கு அடித்தள மக்களிடையே நிறைந்த செல்வாக்கிருந்த தால், மக்கள் கட்சியினர் தம் அரசியல் எதிர்காலத்தையும் அரசியல் சீர்திருத்தங்களையும் உள்ள்திருத்தி, அரசரால் வரக்கூடிய ஆபத்து முளைவிடுமுன்பே அதைக் கிள்ளிவிட முடிவுசெய்தனராம்.

மூன்றாவது காரணம்: வல்லரசுகளின் கவனத்தையும் மதிப்பையும் இளைஞரான அரசர் பெற்று வருவதால், உலகின் கவனத்திலிருந்து தாம் விலகிவிடக்கூடும் என்ற பொறாமையால் பிரீதி அச்சமடைந்தாராம்.

இந்த மூன்று காரணங்களும் (கட்டுக்கதகளும்) நம்பமுடியாதன என, பிரித்தானியாவில் படிக்கும்பொழுது நான் உணர்ந்தேன். நியாயமான, புதிய மாற்றுக் காரணங்களையும் என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா என்பர். பழையவாதியாக வளர்ந்தேன், நடைமுறை ஆட்சிக்கு எதிரான கருத்துக் கொள்வது என் இயல்பு, மக்களாட்சி பற்றிய என் தப்பெண்ணம், முடியாட்சியிலும் மேட்டுக்குடியினர் மீதும் எனக்குள்ள நம்பிக்கை, யாவும் சேர்ந்து என்னை விரட்ட, அரசரின் கொலைக்குப் பிரீதி மீது பழியைச் சுமத்தினேன். இக்கொலைக்குப் பிரீதியே பொறுப்பு என்றேன். பிரீதி நேரடியாகச் சுட்டிருக்க முடியாது, ஆனால் தன் அடியாள்களிடம் கோபத்தை வெளிக்காட்டிக் கொலையைச் செய்வித்திருக்கவேண்டும். பிரித்தானியாவில், கன்ரபெரி ஆண்டகை தொமசு பெக்கற்றுவின் கொலையைத் தூண்டிய இரண்டாம் ஹென்றியைப் போல, தாய்லாந்தில் பிரீதி, தம் அடியாள்களை ஏவி, அரசரைக் கொன்று வருக எனத் தூண்டியிருக்க வேண்டும் என முடிவுசெய்தேன்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாகவே நான் முடியாட்சி ஆதரவாளன். அனைத்து வழிகளையும் பயன்படுத்தி முடியாட்சி அமைப்பைக் காக்க உழைத்தவன். ஆனால், அந்த முடியாட்சி நேர்மையானதாக, நீதியானதாக இருக்கவேண்டும் என விரும்பினேன். அதுமட்டுமல்ல, அ.:து, அரசியலமைப்புச் சார்ந்த முடியாட்சியாக, மக்களாட்சியுடன் இணைந்து, ஒன்றுக்கொன்று இணையாகவும் துணையாகவும் அமைய விரும்பினேன்.

1967க்குப் பின்னர், பழையவாதிகளும் முடியாட்சி ஆதரவாளரும் என் மீது குற்றம் சாட்டினர். முடியாட்சியைக் காக்க

நான் கொண்ட அயரா உழைப்பையும் கருதாது, முடியாட்சியைக் கவிழ்க்க நான் முயல்கிறேன் என்றனர். பிரீதி அடைந்த விரகதியின் அளவை என்னால் இப்பொழுது புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

முடியாட்சிமுறை தோற்றால் அதற்குப் பழைமைவாதிகளே காரணமாவர் எனக் கருதுகிறேன். ஏனெனில் அவர்கள் அரசத் தொடர்புகளைத் தம் தன்மைத்துக்காகப் பயன்படுத்திப் பொது மக்களுக்கு மேலாக வளர விழைகின்றனர். அரசரின் உறுப்பு களாகத் தங்களை உருவகிக்கின்றனர். அரசருக்கு உண்மையில் அதிகாரமில்லை என்கின்றனர். அடித்தள மக்களின் வியர்வைத் தேனைப் பருகி மகிழ்கின்றனர். தம்மைத் தாமே அரச சார்பாளர் எனக் கூறிக்கொள்பவர், அரசரின் அதிகார அளவுக்கு மேலாகவே அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அரசரைவிட ஒருபடி மேலான அரசர் எனத் தம்மைக் கூறிக்கொள்பவரே முடியாட்சியின் வீழ்ச்சிக்கும் அழிவுக்கும் காரணாகப் போகின்றனர். இவர்களால் வேறு எதையும் செய்ய முடியாது. எனவேதான், மாபெரும் அரசரான ஒருவரைப் பிரீதி பனோமியோங்கு போன்ற ஒருவர் கொன்றிருக்க முடியும் என நான் இப்பொழுது கருதுவதில்லை. இதை இப்பொழுது ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

பிரீத்தானியாவில் எட்டு ஆண்டுக்காலம் கல்விகற்று வாழ்ந்த பின், நாடு திரும்பினேன்.

1957க்குப் பின்னர், அதிகாரத்தில் இருந்தும் அரச செல்வாக்கிலிருந்தும் களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராம் வீழ்ந்தார். அவரின் ஆட்சியிறுதியில், வீழ்வதற்குச் சற்றுமுன்பாக, தன் செய்கைகளுக்காக வருந்தினார் என்றும், தன் தவறுகளைத் திருத்த முயன்றார் என்றும் தெரிந்துகொண்டேன். எதிர்பார்த்த வாரேசீயம் ரதம் நாளிதழில், பிரீதிநாடு திரும்புவதை எதிர்த்து எழுதி, அரசரின் இறப்புக்கும் பிரீதிக்கும் தொடர்புள்ளதாகக் கற்பனை கலந்து எழுதினர்.

தாய்லாந்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை வெட்கயின்றி ஒரே நிலையாக அமெரிக்காவைப் பின்பற்றுவதாக இருந்ததைப் பிபுன் மாற்ற முயன்றார். நடுநிலை நாடாக, வல்லரசு சாரா நாடாகத் தாய்லாந்தை மாற்ற முயன்றார். பொதுவுடைமைச் சீனாவுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப் பிபுன் முயன்றார்.

அரசர் கொலை வழக்கில் தண்டனை பெற்ற மூவருக்கும் மன்னிப்பு வழங்குமாறு ஒன்பதாம் இராமரிடம் பிபுன் மூன்று முறை விண்ணப்பித்தற்கான ஆவணச் சான்றுகளையும் நான் பார்த்தேன். மூன்று முறையும் அரசர் அவ்விண்ணப்பங்களுக்கு மறுப்புத் தெரிவித்தார்.

இவ்வாறு அரசின் கொள்கைகளைப் பிபுன் ஓரளவு மாற்றிக் கொண்டமையைப் பழைமைவாதிகள் ஏற்கவில்லை. அரசரின்

கண்காட்டலுடன், களத்தளபதி சாரிதர் தனராதரின் தலைமையின் கீழ் பழைமைவாதிகள் ஒற்றுமையாக நின்று, 1957இல் பிபுணை வீழ்த்தினர். குக்கரித்து பிரமோஜரின் சீயம் ரதம் நாளிதழ் பழைமைவாதிகளின் ஊதுகுழலாயிற்று. அவர்களுக்குச் சார்பான கற்பனைக் கதைகள், தேவைக்கேற்ப உண்மைகளாக வெளி வந்தன. சாரிதர் தனராதரின் படைசார் புரட்சியின் பின்னணியில் அமெரிக்காவின் கையும் இருந்தமை தெரிந்தது.

1958இல் விடுமுறைக்காகத் தாய்லாந்து வந்தபொழுது, தனோம் கிற்றிக்காசோர்ண் பிரதமராக இருந்தார். அதன் பின்னர் சாரிதர் தனராதர் புரட்சியை வெற்றிகரமாக நிகழ்த்தி, புதிதாகப் பெற்ற அதிகாரங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி வந்தார்.

எனக்கு மக்களாட்சி முறை மீது இன்னமும் நம்பிக்கை வரவில்லை. எனினும் சாரிதர் தனராதரின் புரட்சி என் அடி வயிற்றைக் கலக்கியது. தாய்லாந்தை ஆள்வதை, தன் சொந்தப் பண்ணையை நடத்துவதாகச் சாரிதர் தனராதர் கருதினார்போலும்! அமெரிக்க-சோவியத் பனிப்போரின் நீட்டமாக, பொதுவுடைமை எதிர்ப்புக் குரலைச் சாரிதர் எழுப்பினார், அதை வைத்தே இரும்புக்கரம் கொண்டு ஆட்சியை நடத்தினார்.

அரசின் இறப்புக்கும் பிரீதிக்கும் தொடர்புள்ளதாகக் கூறி, பிரீதி நாடு திரும்பாதவாறு சாரிதர் பார்த்துக்கொண்டார். தாய்லாந்திற்குப் பிரீதி திரும்புவார், முடியாட்சியை நீக்குவார், குடியரசுத் தலைவராகத் தன்னை அறிவிப்பார் என்ற அச்சங்களையும் சாரிதர் எடுத்துரைத்தார். இந்தக் காலங்களில் சீயம் ரதம் சாரிதரின் ஊதுகுழலாயிற்று. சாரிதரின் அச்சங்களைச் சீயம் ரதம் வலிந்து சொன்னதால் நானும் பிரீதியின் மீள்கையை எதிர்த்தேன்.

இரண்டாவது முறையாக 1962இல் நான் தாய்லாந்திற்கு வந்திருந்தேன். எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோலின் அகால இறப்புப் பற்றியோ, பிரீதியையோ தாய்லாந்து மக்கள் மறந்திருந்தனர். அரச இல்லத்தவர் பலரை நான் சந்திக்க முடிந்தது. அரசின் இறப்புப் பற்றியும் பிரீதி பற்றியும் அவர்கள் கொண்டிருந்த பலதரப்பட்ட கருத்துகள் என்னை வியப்பிலாழ்த்தின. அவர்களுள் ஒருவராவது பிரீதியைத் தாக்கிக் கருத்துக் கூறவில்லை. அவர் களுள் சிலர் பிரீதியைப் பற்றி நல்ல நல்ல கருத்துகளையும் கூறினர்.

1943க்கும் 1983க்கும் இடையே, தாய்லாந்தை ஆட்சி செய்த படைசார் அரசுகளாலோ, படைஞர் சார்பில் வந்த நன்னெறியற்ற மேட்டுக்குடியினராலோ, புலமையாளரையோ அறநெறி சார்ந்தோ ரையோ கவரமுடியவில்லை. 1957இல் சாரிதர் தனராதர் தொடக்கம் ஞப்பட்ட நீண்ட தொடர்ச்சியான படைசார் வல்லாண்மை ஆட்சிகளில் புலமையாளரின் நேர்மையை நசுக்கி, மழுங்கடித்தனர். வெளியாக

எதையும் பேசக்கூடாது. உண்மையைப் பேசவே கூடாது. ஆட்சியாளரிடம் உண்மையைப் பேசுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும். உண்மையை உரக்கப் பேசியோரைத் தண்டித்தனர் அல்லது நாடுகடத்தினர். தம் தன்னலம் காரணமாக, பாதுகாப்புக் காரணமாக, புலமையாளர் அடங்கியிருந்தனர்; அல்லது ஆட்சியின் அநீதிகளைச் நியாயப்படுத்துவதில் வல்லவராயினர்.

இத்தகைய புலமைப் பாலைவனத்தின் நடுவே, சமூக அறிவியல் மீளாய்வு என்ற இதழை 1963 முதல் வெளியிடத் தொடங்கினேன். தெளிவான அரசியல் நிலைப்பாட்டை இந்த இதழ் கொண்டிருக்கவில்லை எனப் பலர் கருதினர். அவ்வாறான நிலைப்பாடு தேவையற்றது என நான் கருதியிருந்தேன். நேர்மையாக எழுதவேண்டும்; தாய்லாந்து மண்வாசனையை வெளிக்கொணரவேண்டும். இவையே இதழின் நோக்கங்களாக நான் கருதினேன். அதன் முதலாவது ஆண்டில் இதழுக்கு ஓரளவு வரவேற்புக் கிடைத்தது. அந்த இதழின் ஆசிரியர் என்ற முறையில் எனக்கு எந்தவித வெளித்தலையீடுகளும் இருக்கவில்லை. புலமையாளரிடமும் எழுத்தாளரிடமும் நான் புதுமுகமாக இருந்தது காரணமாக இருக்கலாம். என்மீது கறுப்புப் புள்ளி எதுவும் அதுவரை விழவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இந்த இதழை நடத்திய புலமைசார் அமைப்பின் அறங்காவலர்களுள் ஒருவராகச் சாரிதர் தனராசரின் துணைப் பிரதமர்களுள் ஒருவர் இருந்ததும் காரணமாக இருக்கலாம்.

இரயின் குருகர் எழுதிய, பிசாசின் படைக்கலன்: தாய்லாந்து அரசர் ஆனந்தரின் இறப்புப் பற்றிய விசாரணை என்ற நூலை வெளியிட்ட பதிப்பகத்தார் கசெல், இலண்டனில் இருந்து, விமான அஞ்சலில் ஒரு படியை அனுப்பியிருந்தனர். பிரித்தானிய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் என்னுடன் பணியாற்றிய ஏ. சி. போயின்னர் என்பவரை எனது இதழுக்காக, அந்த நூலுக்கு மதிப்பீட்டுரை எழுதித் தருமாறு கேட்டிருந்தேன். எனினும் அந்த நூலைப்பற்றி ஐயுறவு கொண்டேன். எனவே நானே படித்தேன். அரசரை எவரும் கொலைசெய்யவில்லை, அரசர் தற்கொலை செய்துகொண்டார் எனக் குருகர் எழுதியிருந்தார். எனவே நானே ஒரு மதிப்புரை எழுதி எனது இதழில் வெளியிட்டேன். எனது தப்பெண்ணங்களை மறைக்காமல், பிரீதியைக் கடுமையாக அதில் குறைகூறினேன். நான் எழுதிய மதிப்புரையின் சாரத்தைக் கீழே தருகிறேன்.

தாய்லாந்தில் மக்களாட்சி உரிமைகள் இல்லாததால், இளைய சந்ததியினர், குறிப்பாகப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள், சோர்வுற்றிருந்ததாக நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். சமூகநீதிக்காகவும் விடுதலைக் காகவும் பிரீதி பனோமியோங்கு விடுத்த அறைகூவல் இளைஞரின் காதுகளில் வலிமையாக ஒலிக்கிறது.

பொதுவுடைமைவாதி என முன்பு முத்திரை குத்தப் பெற்றவர் எனினும், மக்களாட்சி முறையின் முன்னோடியாகப் புதிய தலைமுறையின் கண்களில் பிரீதி நிழிர்ந்து நிற்கிறார். அந்தக் கருத்துகளில் எனக்கு உடன்பாடே. சமூக விடுதலையும் நீதியும் வேண்டும் என நானும் விழைகிறேன். எனினும் என் தலைமுறையினரில் பெரும்பான்மையினர் சார்பில் கூறுவதானால், பிரீதி நாடு திரும்புவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. முக்கியமான அடிப்படையான இந்தக் கருத்தை நூலாசிரியர் எழுதாமல் விட்டுவிட்டார். சமகாலத் தாய்லாந்துச் சமூகத்தை நூலாசிரியர் புரிந்து கொள்ள வில்லை. அவரிடம் புலமைச் செறிவு இருக்கவில்லை. அரசரின் இறப்புத் தொடர்பான சிக்கலான, குழப்பமான நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய நூலாசிரியரின் பகுப்பாய்வுகளை நாம் ஆழ்ந்து பார்க்க வேண்டியதில்லை. இந்த நூல் எவரின் கவனத்தையும் ஈர்க்க வேண்டியதும் இல்லை. இந்த நூலை எழுதியமைக்கும், வெளியிட்டமைக்கும் பின்னணியில் மறைவாக எவரோ இருந்து, நிதிவழங்கி வரலாற்றைப் படுகொலை செய்துள்ளார்.

எவரோ என்பதைப் பிரீதி என மாற்றி வாசிப்பவருக்கு என் குற்றச்சாட்டுத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. இந்த மதிப்பீட்டுரை காரணமாக, சமூக அறிவியல் மீளாய்வு இதழுக்கு வாசகர் பரவலாயினர். வீட்டுக்கு வீடு இந்த இதழின் புகழ் பரவியது. அதற்குக் காரணங்கள் பல.

புலமைத் திண்மைக்கும் நேர்மைக்கும் ஏற்பட்ட படுவீழ்ச்சி எனப் பிரீதியின் நண்பரும் ஆதரவாளரும் கொண்டனர். மேட்டுக் குடியாளருடன் சேர்ந்துகொண்டேன் என்றும், தகவல்களையும் சாட்சிகளையும் எடுத்து நோக்காமல், தனிப்பட்ட தப்பெண்ணங்களை உளத்திருத்தி எழுதினேன் என்றும் பிறவுமாகக் குற்றம் சாட்டினர். இன்று திரும்பிப் பார்க்கையில் அவர்களது குற்றம் சாட்டுகள் சரியானவை, நேர்மையானவை எனத் தெரிகிறது.

மறுபுறத்தில், தாய்லாந்தின் ஆளும்குப்பினர் என்னைப் பாராட்டினர். அரசர் என்னை அழைத்துப்பேசவேண்டும் என அவர்களுள் ஒருவர் கூறினார். மேட்டுக்குடியினர் பலர் தம் மாளிகைகளுக்கு என்னை அழைத்தனர். ஒளிக்கின்ற, எழுகின்ற ஆட்சிச் சேவகனாக அவர்களுக்கு நான் தெரிந்தேன்.

திரெக்கு ஜெயனாமரை நெடுங்காலமாக அறிவேன். அவர்யீது மதிப்பு வைத்திருந்தேன். அவருக்கு என் கட்டுரை ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. மென்மையாகப் பண்பாக ஒரு கடிதம் எனக்கு எழுதினார். எனினும் அக்கடிதம் என்னைப் புண்படுத்தியது.

எந்த விமர்சனத்தைச் செய்யுமுன்னரும், நல்ல புத்த சமயத்தவராக, வழக்கறிஞராக உள்ள நான், இரு வினாக்களை எழுப்பவேண்டும் என்றார். நான் சொல்வது உண்மையானதா? நான் சொல்வது சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் நியாயமாக இருக்குமா? அவர் மேலும் கூறுகையில், சரியான தகவல் மற்றும் சாட்சியின் அடிப்படையில் மட்டுமே விமர்சனம் செய்யவேண்டும் என்றார். சரியான தகவலோ, சாட்சியங்களோ கிடைக்கவிட்டால், ஐயத்தின் நன்மையைக் குற்றம்சாட்டப்பெற்றவருக்கே கொடுக்கவேண்டும் என்றார். ஒரு குழுவினரை மொத்தமாகக் குற்றம் சாட்டுவது சரியில்லை என்றார். அப்படிச் செய்ய நேரின் அக்குழுவின் உறுப்பினர்க்குத் தனித்தனியே தெரிவிக்கவேண்டும் என்றார். ஓர் இல்லத்திலும் சரி, ஓர் அமைப்பிலும் சரி, நல்லவரும் இருப்பர்; அல்லவரும் இருப்பர். அதுபோல மக்கள் கட்சியில் நல்லவரும் அல்லவரும் இருக்கின்றனர் என்றார்.

பிரீதிக்கு என் கட்டுரை சினத்தை ஏற்படுத்தியதைப் பியுவே உட்பக்கோர்ண் மூலம் பின்னர் தெரிந்துகொண்டேன். எனினும் கட்டுரையில் கூறியவை சரியான கருத்துகளே என்பதில் நெடுங் காலம் உறுதியாக இருந்தேன். காலம்கடந்த ஞானோதயமாக திரெக்கு கூறியவற்றில் உள்ள கண்டனங்களையும் நுண்ணறி வையும் இப்பொழுது உணர்கிறேன்.

1967இல் திரெக்கு கரலமானார். அவ்வமயம், அவரைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். அதில் அவருக்குக் கொடுத்த மதிப்பார்ந்த கருத்துகளை, அவர் சார்ந்த மக்கள் கட்சிக்கோ அதன் தலைவர் பிரீதிக்கோ கொடுக்கவில்லை.

நானும் திரெக்குவும் நெடுநாளைய நண்பர்கள். எனினும் திரெக்குவிடம் பிரீதியைப் பற்றி அதிக விபரங்களைக் கேட்டு வைக்கவில்லை. ஏனெனில், என் கருத்துகளுக்கு எதிரான கருத்து களைக் கேட்தில் எனக்கு ஆர்வமிருப்பதில்லை. பிரீதியை ஆழ்ந்து மதித்து நேசித்தவர், திரெக்கு; எனினும் தம் கருத்துகளை என்மீது திணிக்காதவர். திரெக்கு உடல்நலமின்றி மருத்துவமனையில் இருந்தபொழுது, நான் அவரைப் போய்ப் பார்த்தேன். உடல் தேறியதும் பிரீதியைப் பற்றியும் பிற அரசியல்வாதிகளைப் பற்றியும் மனம் திறந்து பலவற்றை என் நலன் கருதிச் சொல்வதாகத் திரெக்கு அப்பொழுது என்னிடம் கூறினார். பிறர் பேசக் கூசும் அரசியல் செய்திகளையும் மறைவான செய்திகளையும் என்னிடம் கூறுவதாக வாக்களித்தார். திரெக்கு நலம்பெறவேயில்லை. பிரீதியைப் பற்றி அவரது வலது கையான திரெக்குவிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய அரிய வாய்ப்பை நானிழந்தேன்.

பிரீதியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியவர், துவென் புன்னாகு. ரொக்பெல்லர் அறநிலையின் சிறப்புச் சார்பாளர்களை வரவேற்கத் தாய்லாந்து வங்கி ஏற்பாடு செய்திருந்த கப்பல்

ஒன்றில் துவெண் புன்னாகுவைத் தற்செயலாகச் சந்தித்தேன். என்னைக் கண்டதும் துவெண் அன்புடன் பேசினார். எனது கடுமையான வீமர்சனை கொண்ட புத்தக மதிப்புரை மூலம் நான் அவருக்கு அறிமுகமானதாகத் துவெண் கூறினார்.

அக்கட்டுரை பற்றி துவெண் எதுவும் பேசாமல், பிரீதியைப் புகழத் தொடங்கினார். பிரீதிக்கும் களத்தளபதி பிபுனுக்கும் இடையே உள்ள தனிப்பட்ட எதிர்ப்புணர்வுகளை விளக்கினார். பின்னர் பிரீதியும் குவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சேயும் பிரிந்ததமை பற்றிக் கூறினார். இரண்டாம் உலகப் போரின் பின் குவாங்கு பிரதமராக விழைந்ததாகவும், அதற்குப் பிரீதி ஆதரவு தரவில்லை எனவும், அதனால் குவாங்குவுக்குப் பிரீதி வீது சினமேற்பட்டதாகவும் துவெண் விளக்கினார். குவாங்கு ஒருவாறு பிரதமரானதும் பியா சிறீவிசாரணைத் தன் அமைச்சர்களுள் ஒருவராக்கினார். குவாங்கு தமக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டதாகப் பிரீதி கருதினார். ஏனெனில் மனோப்பகோர்ண் அரசின் காலத்தில் மக்கள் கட்சியை அழிக்க முயன்றவர் பியா சிறீவிசாரண். எதிரியை ஏன் குவாங்கு அழைத்தார்? என்பதே பிரீதியின் வினா. இத்தகைய தீர்மானம் மூலம் மக்கள் கட்சிக்கும் தனக்கும் உள்ள தொடர்பைத் தானாகவே குவாங்கு துண்டித்துவிட்டு, பழைமைவாதிகள் பக்கம் மீளவும் சேர்ந்து கொண்டாராம்.

மேட்டுக்குடியினரான துவெண், பிரீதியுடனும் மக்கள் கட்சியுடனும் சார்ந்திருந்தவர். அவருடன் நான் பேசியதால் பல நல்ல செய்திகளைத் தெரிந்துகொண்டேன். என் அறிவு பெருகியது.

துவெனை அன்று சந்திக்கும் முன்பே, பிரீதி பற்றி அவர் எழுதிய பல நூல்களைப் படித்துள்ளேன். 1958 முதலாக அவரது ஆக்கங்களைப் படித்து வருகிறேன். உள்ளூர எப்பொழுதும் அவரது துணிவை நான் பாராட்டுவதுண்டு. ஏனெனில், மிகவும் செல்வாக் கற்ற, ஆளும் வகுப்பார் பலரும் விரும்பாத ஒருவரான பிரீதியை, வெளிப்படையாகத் துவெண் பாரட்டுவார்; பிரீதியின் பக்கம் சார்ந்து நிற்பார். பொதுவுடைமை சார்ந்தது எனக் கருதப்பெற்ற பிரீதியின் பொருளாதார மீள்கட்டமைப்புத் திட்டத்தின் சிறப்புகளுடன் பழைமைவாதிகளின் பொருளாதாரத் திட்டத்தையும் துவெண் முதன்முதலாக ஒப்புநோக்கி நூலாக வெளியிட்டவர்.

இந்தச் செய்தியைத் துவெனிடம் அன்று நினைவு கூர்ந்தேன். துவெண் அந்த நூலை வெளியிட்டிருக்காவிடில், அரசியலமைப்பை யாக்குபவருள் ஒருவராகத் துவெனைக் களத்தளபதி சாரிதர் நியமித்திருப்பார் எனத் துவெனை ஒருமுறை சந்தித்தபோது லுவாங்கு விஜித்வதாகாரண் கூறினாராம். களத் தளபதி சாரிதரின் வலதுகையாகவும் ஆலோசகராகவும் இருந்தவர் லுவாங்கு விஜித்வதாகாரண். இதைத் துவெண் என்னிடம் அப்பொழுது கூறினார். இதனால் தமக்குக் கொஞ்சமும் வருத்தமில்லை என்றார்.

பிரீதியைப் பொதுவுடைமையாளர் எனச் சாயம் பூசியது போலத் தம்மையும் குற்றம் சாட்டினார்கள் எனவும் துவென்புன்னாகு தெரிவித்தார். இக்குற்றச்சாட்டை மறுத்த அவர், தாம் சார்ந்த புன்னாகு வகுப்பார் மேட்டுக்குடியினர் என்றும், வணிகராக, நிலஉடைமையாளராக இருந்த சீன மரபினரைத் திருமணம் செய்பவர்கள் என்றும் கூறினார். பிரீதியின் மனைவியார் பூன்குக்கு சீமாட்டியும் செல்வச் செழிப்புள்ள மேட்டுக்குடியினரே என்றார். பொதுவுடைமை அமைப்பு வந்தால் முதலில் பாதிப்புறுபவர் தாமாகவே இருப்பர் என்று பலத்த சிரிப்புடன் துவென் சொன்னார்.

சீயம் ரதம் நாளிதழின் செய்திகளும் கருத்துரைகளும் என்னை ஆட்கொண்டிருந்தன. அதனால் அந்தச் செய்திகளை நம்பிக்கொண்டிருந்தேன். பாரிசில் கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் பிரீதிக்கும் தாய்லாந்தின் துணைத்தாதராகப் பாரிசில் இருந்த இளவரசர் சூண்சாக்குக்கும் இடையே வாக்குவாதங்கள் எழுந்ததாக ஒரு கதையை நம்பவேண்டியிருந்தது. காலம் உருண்டோட, இளவரசர்மீது பிரீதிக்கு வெறுப்பு வளர்ந்ததாம். தனிப்பட்ட கோபத்தைப் புரட்சிக் கொள்கையுடன் கலந்து, இளவரசர் சூண்சாக்கு சார்ந்த அரச இல்லத்தவர் அனைவரையும் பிரீதி களங்கப்படுத்தினாராம். இளவரசர் சூண்சாக்குடனான பழைய கோபங்களைத் தீர்க்கப் பிரீதி முயன்றமையே 1932இல் புரட்சி ஏற்பட்டதன் முதற்காரணமாம். தனிப்பட்ட கோபதாபங்களால் பெரிதும் பாதிப்புற்றவர்கள் பொதுமக்களேயாம்.

சீயம் ரதம் இதழின் நச்சுப்பொய்களை, துவென்புன்னாகு எழுதிய நூல் ஒன்று வெளிக்கொணர்ந்தது. அந்த நூல் என் நரம்புகளைக் கிளர்ந்தது. நான் வீழித்துக்கொண்டேன். பாரிசின் புறநகரில் பிரீதி வாழ்ந்த காலத்தில் அவரிடம் சென்றிருக்கிறேன். அப்பொழுதெல்லாம் இளவரசர் சூண்சாக்குவைப் பாராட்டியே பிரீதி பேசுவார். தமக்கும் இளவரசர் சூண்சாக்குக்கும் இடையே வாதுங்கள் நிகழ்ந்ததை ஒப்புக்கொள்வார். அவை பொதுக் கொள்கைகள் பற்றியும் கோட்பாடுகள் பற்றியுமே என்பார். தமக்கும் இளவரசர் சூண்சாக்குக்கும் இடையே தனிப்பட்ட நல்லுறவு இருந்ததாகவே கூறுவார்.

இரயின் குருகர் எழுதிய, பிசாசின் படைக்கலன்: தாய்லாந்து அரசர் ஆனந்தரின் இறப்புப் பற்றிய விசாரணை என்ற நூலுக்கு 1964இல் நான் எழுதிய மதிப்புரையால் ஆளும் வகுப்புப் பழைமைவாதிகளின் எடுபிடி ஆளானேன். ஓராண்டுக்குப் பின்னர் குக்கரித்து பிரமோஜர் பற்றி உணர்வைத் தூண்டும் கட்டுரை ஒன்றை எழுதினேன். அதனால் என் மதிப்பைச் சமன்படுத்தினேன். நான் முன்பு எழுதிய புத்தக மதிப்புரையைச் சுவையற்றது எனக் கருதிய திரெக்கு ஜெயனாமர் இந்தக் கட்டுரையைப் பாராட்டினார். அனைவராலும் பேசப்படும் செய்தியே இக்கட்டுரை என்றார்.

மேட்டுக்குடியினரின் முன்னணியாளரான குக்கரித்து பிரமோஜர் பற்றி எவரும் எழுத அஞ்சினர் எனக் கூறிய திரெக்கு ஜெயனாமர், பழைமைவாதிகளின் கையை வலுப்படுத்த, சரியான தகவலையும் உண்மைநிலைகளையும் திரித்து எழுதும் குக்கரித்தரை இதுவரை எவரும் கேள்விகேட்காமல் வீட்டுவீட்டனர் என்றார். என்னைப் பாராட்டிய பல்லர், நான் எழுதிய கட்டுரைக்காக என்னைக் குக்கரித்தர் சும்மாவிடமாட்டார் என எச்சரித்தனர். குக்கரித்தருக்கும் எனக்கும் இடையே வளரும் முண்பாடு பற்றி அரசரும் அறிவார் என என்னிடம் தெரிவித்தனர்.

அவரின் மதிப்பைக் குறைக்கும் வகையில் அவருக்கு எதிராக எழுதிய என்னைக் குக்கரித்தர் மன்னிக்கவில்லை. தாய்லாந்தின் எதிர்காலம் எங்கே? என்ற தலைப்பில் 1967இல் சமூக அறிவியல் மீளாய்வு இதழில் ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தாய்லாந்தின் தலைநகராக இருந்த அயோத்தியின் வீழ்ச்சியை அக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டேன். வரலாற்றில் இருந்து பாடம் கற்கவேண்டியதை எழுதினேன். தாய்லாந்தின் தற்காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்கும் தேவையான பாடங்களை வரலாறு புகட்டும் என்றேன். அந்தக் கட்டுரையில் சிலேடையாக, அரசரையும் அவருக்கு மிக விரும்பமான பொழுது போக்கான படகோட்டுவதையும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். குக்கரித்தருக்குப் பெருவாய்ப்பாக அக்கட்டுரை அமைந்தது. அந்த இதழைத் துருப்புச் சீட்டாக்கினார். என்னை வேட்டையாட அதைப் பயன்படுத்தினார். அரசுத் துரோகம் செய்தேன் என்றார். என்னைத் தளையிடுமாறு ஆட்சியில் உள்ளவர்களிடம் கோரினார். என்னைக் கைதுசெய்ய அரசு மறுத்ததை குக்கரித்தருக்கு உளைச்சலைத் தந்தது.

அப்பொழுது எனக்கு முப்பத்தைந்து வயது. பிரீதிக்கும் அரசர் கொலைக்கும் தொடர்புள்ளதாகக் கருதிக்கொண்டிருந்தேன். பிரீதி மீதுள்ள எதிர்ப்புணர்வு குறையவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, மிகக் கொடுமையான மக்களாட்சி முறையைத் துருத்திக்கொண்டிருந்தார் எனவும் கருதினேன். அதனால் பாதிப்புற்றவருள் நானும் ஒருவன். நான் இலக்காகக் கொண்ட மக்களாட்சி முறைக்கும் பிரீதியின் மக்களாட்சி முறைக்கும் இடையே பரந்த இடைவெளி இருந்தது. எனினும் பிரீதியின் பொருளாதார மீள்கட்டமைப்புக் கொள்கை பற்றி வொரபுத்தர் ஜெயனாமர் எழுதிய கட்டுரையை சமூக அறிவியல் மீளாய்வு இதழில் வெளியிட ஒப்பினேன். அந்த இதழின் ஆசிரியராக நான் அப்பொழுது பணியாற்றவில்லை எனினும் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்ததால் அங்கு எனக்குச் செல்வாக்கு இருந்தது. வொரபுத்தர் ஜெயனாமர் தம் கட்டுரையில் பிரீதியைப் பாராட்டி இருந்தார்.

வொரபுத்தர் ஜெயனாமரின் கட்டுரை வெளிவந்த காலங்

களில் நான், வித்தியாசாரண் பரிசுத்து என்ற இதழுக்குப் பணிமாறி விட்டேன். 1970இல் சீனாவைவிட்டுப் பிரீதி வெளியேறிவிட்டார் என்ற செய்தியை அறிந்தேன். பிரீதியும் மனைவியும் பிரித்தானியாவில் மவுண்ட்பேற்றன் பிரபுவுடன் நின்று எடுத்த புகைப்படத்தின் படியொன்றை அந்த இதழின் முதல்பக்கத்தில் வெளியிட்டேன். என் நண்பர் ஒருவர் பிரீதியைப் பற்றிக் கட்டுரை எழுதித் தந்தார். அதையும் வெளியிட்டேன். அந்தக் கட்டுரையைப் பிரீதி படித்து மகிழ்ந்ததாகப் பின்னர் அறிந்தேன். அக்கட்டுரையின் சாரம் வருமாறு:

முன்று வாரங்களுக்கு முன் பிரீதி இலண்டனுக்குச் சென்றார். அங்குள்ள தாய்லாந்து மாணவர்களிடையே அவர் பேசினார். முதலில் அக்கூட்டத்திற்கு வரத் தயங்கிய பிரித்தானியாவுக்கான தாய்லாந்துத் தூதரும் அங்கிருந்தார். பிரீதியின் உரையை அங்குள்ள என் நண்பர் எனக்குக் கூறினார். புத்த சமயக் கொள்கைகளை அடிக்கடி மேற்கொள்குபு பிரீதி கூறியமை எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. எட்டாம் இராமரின் இறப்புக்கு யார் காரணம் என்பு பிரீதியிடம் கேட்டனர். சாட்சியங்களில் ஓட்டைகள் பல இருப்பதைப் பிரீதி சுட்டிக்காட்டினார். எந்த முடிவுக்கும் வரவியலாது என்றார். அரசரின் இறப்புக்குத் தாம் காரணமல்ல என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். அந்த முயற்சியில் தான் ஈடுபடவில்லை என்றார். தமது மாசற்ற நிலையை உறுதிசெய்யச் சாட்சியங்கள் உண்டென்றார். அரசர் இறப்புத் தொடர்பான வழக்கு நடந்த காலங்களில் நாட்டை விட்டு ஏன் ஓடினீர்கள் என அவரிடம் கேட்டனர். தம் தனிப்பட்ட பாதுகாப்புக் கருதியே நாட்டைவிட்டு அகன்றதாகக் கூறினார். புரட்சித் தலைவர்கள் தன் வீட்டைத் தராமட்டமாக் கவும் எரித்து அழிக்கவும் முயன்றனர் என்றார். பாங்கொக்குவில் இருந்த பிரித்தானிய, அமெரிக்கத் தூதரகங்களே, அப்பொழுது சியாங்கை சேக்குவின் ஆட்சியில் இருந்த சீனாவுக்குத் தப்பியோட, தமக்குத் துணை நின்றதாகத் தெரிவித்தார். அரசரைக் கொலை செய்தவர் பிரீதி எனத் திரை அரங்கு ஒன்றில் குரலெழுப்பியவர், குக்கரித்து பிரமோஜரின் அடியாளர் என்பதாலும், வழக்கின் போக்கைத் திசைதிருப்பப் பிரா பினிற்சொண்காடியுடன் குக்கரித்து பிரமோஜர் சூழ்ச்சி செய்ததாலும் குக்கரித்து பிரமோஜர் யீது வழக்குத் தொடர்பு போவதாகப் பிரீதி அங்கு கூறினார். இலண்டனில் உள்ள தாய்லாந்துத் தூதரைவிட வயதில் பிரீதி அதிகமானவராக இருந்தாலும் அவரைவிடப் பிரீதி

அறிவுக் கூர்மையுடன் நடந்துகொண்டதாக என் நண்பர் எழுதினார்.

கட்டுப்பாடற்ற தகவல் மற்றும் கருத்துப் பரிமாற்றம், உண்மை மற்றும் நீதி தொடர்பான செய்திகளை எடுத்தாளுதல் என்பனவாக, வித்தியாசாரண பரிசத்து இதழுக்குத் தனியான அரசியல் நிலைப்பாடு இருந்தது. எனவே, காழ்ப்புணர்வைத் தூண்டும் பொறுப்பற்ற செய்திகளை இந்த இதழில் வெளியிடுவ தில்லை.

பிரீதியைக் தாய்லாந்து நாட்டுக்குள் கரந்து கொண்டிருந்து, குடியரசுத் தலைவராகப் பியுவே உட்பக்கோர்ண் முயற்சிப் பதாகக் கூறும் கருத்துகள் அடங்கிய கட்டுரையை ஒருவர் தந்தார். நம்பகமற்றதாக இருந்ததால் அக்கட்டுரை ஆசிரியரை அழைத்தேன். நேரில் விசாரித்தேன். மூலங்கள் மற்றும் சான்றுகள் உளவா எனக் கேட்டேன். அவர் மழுப்பினார். இறுதியில் ஒருவாறு உண்மையைக் கக்கினார். சீயம் ரதம் உரிமையாளர் குக்கரித்து பிரமோஜர் தன் மேலாளர் எனவும், இந்தக் கட்டுக்கதையைக் குக்கரித்தே எழுதச் சொன்னதாகவும் ஒப்பினார். இந்தச் செய்தியை அரசர், குக்கரித் தரிடம் கூறியதாகவும் அரசருக்கு மேற்கத்திய நாடுகளிலிருந்து செய்தி வந்ததாகவும் பிரீதி - பியுவே சேர்ந்து எந்நேரமும் புரட்சி செய்யலாம் எனவும் தம்மிடம் குக்கரித்தர் கூறியதாக அந்தக் கட்டுரை ஆசிரியர் என்னிடம் தெரிவித்தார். பின்னர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளக் கட்டுரையை மீளப்பெற்றுக் கொண்டார். கட்டுக்கதை என்பதை ஏற்றுக்கொண்ட அந்த ஆசிரியர், குக்கரித்தருக்குப் பொய் சொல்வது கைவந்த கலை எனவும் என்னிடம் கூறினார். சில காலத்தின் பின்னர் அந்த எழுத்தாளரைச் சீயம் ரதம் பணியிலிருந்து குக்கரித்தர் நீக்கிவிட்டதாக அறிந்தேன். குக்கரித்தர் கூறும் புனைந்துரைகளைக் கட்டுரைகளாக எழுத மறுத்தமை காரணமாக இருக்கலாம் எனக் கொண்டேன்.

பிரீதியுடன் நான் இணக்கம் காண இதுவே நேரம் எனத் தெரிந்தது. எனினும் நான் எழுதிய ஒரு மதிப்புரை காரணமாக இணக்கம் காண்பது தடையாகியது. பிரீதியின் எழுபத்திரண்டாவது ஆண்டு நிறைவை ஒட்டி நூலொன்று வெளிவந்தது. அந்நூல் என் கைக்கு வந்தது. அந்த நூலை விமர்சிக்க வேண்டுமென்ற தாகத்தை என்னால் அடக்கமுடியவில்லை. அக்காலத்தில் வித்தியாசாரண பரிசத்து இதழ் முறிந்திருந்தது. எனவே பொது மக்கள் என்ற மற்றொரு இதழில் மதிப்புரை எழுதினேன். மற்ற இதழ்கள் அதே தலைப்பில் எழுதும் கருத்தைவிட முற்றிலும் வேறான கருத்துள்ள மதிப்புரையை எழுதினேன்.

அந்த மதிப்புரையில், செரி தாய் இயக்கத்தில் பிரீதியின் முக்கிய பங்களிப்பைப் பாராட்டினேன். நாட்டை விடுதலை செய்தோரின் நீண்ட பட்டியலில் வீரருக்கு உரிய இடத்தைப்

பிரீதிக்கு வழங்கினேன். அத்தகைய வீரரான பிரீதி, தம் இறுதிக்காலத்தைத் தன் நாட்டிலேயே கழிக்க ஏதுவாகத் தாய்லாந்திற்கு மீள அனுமதி வழங்கவேண்டும் என விதந்துரைத்தேன். அதற்குப் பின் என் தொனி மாறியது. பிரீதி மீது எரிச்சலூட்டும் குத்தல்களை ஏவினேன். நாடுகடந்து வாழ்கையில் தம் தவறுகளுக்கும் பாவங்களுக்கும் அநுபவித்துவிட்டார் என்றேன். அவற்றுக்காக ஓரளவு வருந்தினார் என்றேன். நாடு திரும்ப அனுமதித்தாலும், தாய்லாந்து அரசியலில் ஈடுபட அவருக்கு அனுமதி வழங்கக்கூடாது என்றேன்.

பிரீதியைப் பற்றி அறியவும் அவரை மதிப்பிடவும் இளைய தலைமுறையினருக்கு வாய்ப்பளிக்க ஆளும் வகுப்பினர் மறுப்பதில் உள்ள ஆபத்தைச் சுட்டிக் காட்டினேன். இந்தத் தடை, பிரீதியின் செல்வாக்கைக் கற்பனைக்கெட்டாதவாறு உயர்த்தும் என்றேன். இதற்கு ஒப்பாகத் தைவானில் நடப்பதை எடுத்துக்காட்டினேன். மாசேதுங்கு மீதுள்ள தடைகளே தைவானில் அவரை இளைய தலைமுறையினரிடையே செல்வாக்கு உள்ளவராக்கியதைக் காட்டினேன். யாரை மதிக்கவேண்டும் யாரை மதிக்கக் கூடாது என்பதைப் பொது மக்கள் அறிவார்கள்; அதுதெரியாத முட்டாள்கள் என, ஆளும் வகுப்பார் கருதிப் பொதுமக்களைப் புண்படுத்தக் கூடாது எனவும் எழுதினேன்.

பிரீதியின் பெயரை ஆளும் வகுப்பார் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என வாதிட்டேன். தாய்லாந்தின் அனைத்துச் சமூக அரசியல் குறைபாடுகளுக்கும் பிரீதியே காரணம் என அரசியல் தேட்டத்துக்காகவும் சந்தர்ப்பவாதத்துக்காகவும் கூறுகிறார்கள் என்றேன். அரச இல்லத்தின் வாழ்வும் நிலைத்தன்மையும் பிரீதியின் தோள்களில் இருப்பதாகக் கூறுவதைச் சுட்டிக்காட்டினேன். பிரீதியின் ஞானத்தையும் அநுபவத்தையும் அரசு பயன்படுத்த வேண்டும் என்றேன். சீனா, வட வியற்றனாம் ஆகிய நாடுகளைப் பற்றிய செறிவான அறிவு பிரீதிக்கு உண்டென்றும் அரசு அவ்வறிவைப் பயன்படுத்தவேண்டும் எனவும் எழுதினேன்.

பிசாசின் படைக்கலன்: தாய்லாந்து அரசர் ஆனந்தரின் இறப்புப் பற்றிய விசாரணை என்ற நூலுக்கு நான் எழுதிய மதிப்புரையில் பிரீதியைக் கடுமையாகச் சாடியிருந்தேன்; தீய உயிழ்ந்திருந்தேன். அதை ஒப்புகையில் பொது மக்கள் இதழில் எழுதியவை மென்மையே. வெந்த புண்ணுடன் இருந்த பிரீதிக்கு வேல் பாய்ச்சியதுபோல இருந்தது, இக்கட்டுரை. பல தாக்குதல்களைச் சமாளித்த அவருக்கு மேலும் பொறுத்திருக்க முடிய வில்லை. என் குத்தல்களுக்கும் உறுத்தல்களுக்கும் பதில் எழுதினார்.

மக்கள் கட்சி மற்றும் தாய்லாந்து மக்களாட்சி முறைமையின் தோற்றம் என்ற ஐம்பத்தைந்து பக்க நூலை, 1972 ஆனி 24இல் பிரீதி

வெளியிட்டார். அதில் ஏழு பக்கங்களை என்னைத் தாக்க ஒதுக்கியிருந்தார். என்னை, ஊழல்மிக்க மேட்டுக்குடியினரின் வெறுக்கத்தக்க குப்பை என்றார்; சமூகத்தின் ஒட்டுண்ணி என்றார்; ஆணவமும் தன்னலமும் கொண்ட தோட்டி என்றார். இன்று திரும்பிப் பார்க்கையில் என்னைப் பற்றிய இந்தக் குறிப்பு சரியானதென்றே தெரிகிறது. ஆனால் அந்த நேரம் பிரீதி எழுதியவற்றைப் படித்ததும் விலங்காய்க் கொதித்தேன். நான் அப்பொழுது ஆசிரியராக இருந்த எதிர்காலம் இதழில் ஒரு கட்டுரை எழுதிப் பிரீதிக்கு எதிர்த் தாக்குதல் தொடுத்தேன். போருக்குத் தயாரானமை போலத்தான்! பிரீதிக்கும் எனக்கும் இடையே எதிர்காலத்தில் சமரசத்துக்கு இடமில்லாததைப் போலத் தோன்றியது.

இந்தச் சிக்கல்கள் நிகழ்ந்த காலப் பகுதியில் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் பியுவே உட்பக்கோர்ண் ஆசிரியராக இருந்தார். அவரைச் சென்று பார்த்தேன். அருவருப்பான இந்தக் கூத்தின் திரைநக்கத்தில் பிரீதியின் பங்கே அதிகம் எனப் பியுவே கூறினார். என்மீது தனிப்பட்ட தாக்குதலைப் பிரீதி தொடுத்திருக்கக் கூடாதென்றார். பிசாசின் படைக்கலன்: தாய்லாந்து அரசர் ஆனந்தரின் இறப்புப் பற்றிய விசாரணை என்ற நூலுக்கு நான் எழுதிய மதிப்புரை, பிரீதியைக் கடுமையாகப் பாதித்தது என்றார். எது எவ்வாறாயினும் பிரீதியின் கருத்துக்கு எதிர்க்கருத்தை நான் தெரிவித்துப் பதற்றத்தை அதிகரித்திருக்க வேண்டியதில்லை என்றார்.

எம் உரையாடலில் பிரீதியைப் பற்றி அடிக்கடி பியுவே கூறினார். அரசரின் இறப்பில் பிரீதிக்கு எவ்விதப் பங்குமில்லை என்றார். மாற்றுக் கருத்தைக் கொண்டிருக்க எனக்குள்ள உரிமையை அவர் உறுதிசெய்தார். அரசர் இறப்புத் தொடர்பாகப் பியுவேக்கும் எனக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பட்ட நிலையால் எங்கள் இருவருக்கும் இடையேயுள்ள நட்புக் குறையக்கூடாது என்றார். இதில் மட்டுமன்று, பலவற்றில் நாங்கள் எதிரும் புதிருமான கருத்துகள் கொண்டுள்ளோம், அவற்றை இங்கு விரிக்க வேண்டியதில்லை என்றார்.

அரசரின் இறப்பில் பிரீதிக்கு உள்ள பங்கு பற்றி நான் கொண்டிருந்த இறுக்கமான கருத்தைக் கைவிடுமாறு எம் நட்புக் காலத்தில் ஒருபொழுதும் பியுவே உட்பக்கோர்ண் என்னை வலியுறுத்தியதில்லை. தனின் கிராவிசியெனின் வல்லாண்மை ஆட்சிக்காலத்தில் நானும் பியுவேயும் பிரீத்தானியாவில் நாடுகடத்தலில் இருந்தோம். அங்கிருந்து பாரிஸ் நகருக்குப் போகையில் ஒருமுறை என்னையும் பிரீதியைப் பார்க்க வருமாறு பியுவே அழைத்தார். எனக்கிருந்த தப்பெண்ணங்கள் காரணமாக நான் அந்த அழைப்பை ஏற்கவில்லை. அங்கு சென்றால் பிரீதி என்னைத் தம் வீட்டை விட்டுத் துரத்திவிடுவார் என்ற அச்சமும் என்

உள்ளத்தின் ஆழத்தில் இருந்தது.

பிரீதியின் நண்பர்கள் பலரும், கூட்டாளிகள் பலரும் எனக்குத் தெரிந்தவர்களாக இருந்தே உணர்ந்தேன். இந்தத் தொடர்புகளைப் பயன்படுத்திப் பிரீதியைப் பற்றி விவரமான, நேரான தகவல்களை ஏன் பெறக் கூடாதென எண்ணினேன். அரசரின் இறப்புப் பற்றிய அவர்களின் கருத்தை அறிவதும் முக்கியமாகத் தெரிந்தது.

அரசரின் இறப்புப் பற்றிய முதனிலை, இடைநிலை மூலங்களை அதே நேரம் ஊன்றிப் படித்தேன். புதிய சான்றுகள் தெளிந்தன. அரசரின் இறப்பு வழக்கில் அரசுத் தரப்பின் முக்கிய சாட்சியான தீ சிற்சுவான் தம் வாக்குமூலத்தில் பொய் உள்ளதை ஒப்புக்கொண்டிருந்தார். அத்துடனில்லாது, பலரை நேரில் கண்டு விசாரித்தேன்.

போருக்குப் பின் அமெரிக்கத் தூதராகத் தாய்லாந்தில் முதலில் பணிபுரிந்தவரின் துணைவியாருடன் பேசினேன். இறந்த அரசரின் உடலைப் பரிசோதனை செய்த அமெரிக்கரான அறுவை மருத்துவருடன் பேசினேன். அரசர் கொல்லப்படவில்லை என்பதால் அது தொடர்பான வழக்கு ஒரு ஏமாற்று வித்தையே என்றார், அம் மருத்துவர்.

இந்தச் சான்றுகளும் அதற்குப் பின்னர் கிடைத்த சான்றுகளும் அரசர் கொல்லப்படவில்லை என்பதை உறுதி செய்தன. பிசாசின் படைக்கலன்: தாய்லாந்து அரசர் ஆனந்தரின் இறப்புப் பற்றிய விசாரணை என்ற நூலுக்கு நான் எழுதிய மதிப்புரை, அடிப்படைத் தவறுகளைக் கொண்டது என்பதை உணர்ந்தேன்.

1973 ஐப்பசி 14 மற்றும் 1976 ஐப்பசி 6 ஆகிய நாள்களின் பயங்கரங்கள் தாய்லாந்தின் அரசாட்சியில் பரிவுக்கும் அறத்துக்கும் உடனடித் தேவை இருப்பதை உணர்த்தின. ஊழல், ஏமாற்று, அதிகாரத் தவறியைப்பு யாவும் அமைப்பியல் உருவம் பெற்றிருந்த ஆளும் வகுப்பாரின் நானையத்தையும் ஒழுக்கத் தகுதியையும் ஐயுற்றேன்; வினவத் தொடங்கினேன். மேட்டுக் குடியினர் ஆட்சிசெய்யும் முழுமையான மன்னராட்சி முறைமையால் தாய்லாந்தின் சமூக முன்னேற்றத்துக்கும் நீதிக்கும் நன்மை விளையாது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

பிரீதிக்கும் எனக்கும் இடையே நேரடித் தொடர்புகள் இருக்க வில்லை. எனினும் எனக்கும் அவருக்கும் பொதுவான நண்பர்கள் மூலம் அவரைப் பற்றிய செய்திகள் எனக்கு வந்து சேரும்.

பிரீதி எழுதிய நூலில் என்னைத் தாக்கி எழுதியமையைப் பிரீதியின் பிள்ளைகள் விரும்பவில்லை. இதற்காகப் பிரீதியை அவரின் பிள்ளைகள் கண்டித்தனர். உண்மைக்கும் விடுதலைக்கும் நீதிக்கும் பிரீதியைப் போலவே போராடும் தனி மனிதரான சுலக்

சிவரக்சரை எதிரியாக்கியமை தம் தந்தையார் செய்த தவறு என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினர். தம் கருத்துக்கு ஒத்தவர்களை மட்டும் கூட வைத்திருப்பதால், பிரீதி மேலும் தனிமைப்பட்டதாக அவரின் பிள்ளைகள் எடுத்துக் கூறினர். கருத்து வேறுபாடுகளைக் கடந்து, சிறந்த சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்பச் சலக் நல்ல துணையாவார் என அவர்கள் வாதிட்டனர்.

திறந்த உள்ளம் கொண்டவராய், நேர்மையான செயலராய் இருந்தமையால், தம் பிள்ளைகளின் ஆலோசனை வழி பிரீதி நடந்தார் என என் நண்பர்கள் கூறினர். அதற்குப் பின் வெளிவரும் அவரின் நூல்களின் படிகளை அவ்வப்பொழுது ஒழுங்காக அவரின் துணைவியாரின் பெயரிட்டு எனக்கு அனுப்பி வந்தார். சில சமயங்களில் அந்த நூல்களின் முதற்படிகளைப் பெறுபவன் நானாகவே இருந்தேன்.

வெண் புறாவைத் தூதராகப் பிரீதி அனுப்பினார் போலும்! சட்ட நடவடிக்கைகள் மூலமும் நூல்கள் எழுதுவது மூலமும் பிரீதி தம் நிலையைப் பாதுகாத்து வந்ததற்கான காரணத்தைப் படிப்படியாகத் தெரிந்துகொண்டேன். கருத்துரிமைக்காகப் பிரீதி போராடினார், சமூக நீதிக்காகப் பிரீதி போராடினார், அத்தகையவர் ஆளும் வகுப்பாரின் கொடுஞ்செயல் வீரும்பு கடுமைக்குப் பலிக்கடா வாகினார் என்பது எனக்குப் புதுவிடியலானது. அவரின் நிலையைப் புரிந்து கொண்டேன்.

அப்பொழுது 1970ஆம் ஆண்டு. பிரீதிக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் எனக்கும் ஏற்பட்டிருந்தன. என் மதிப்பைக் வெகுவாகக் குறைக்கும் வகையில் நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறியிருந்தன. என் புத்தகக் கடையை எரித்தனர். என் மனைவியை எக்காரணமுமின்றிச் சிறையில் அடைக்க முயன்றனர். என்னை நாடுகடத்தியிருந்தனர். பிரீதி பட்ட, படுகின்ற துன்பங்களுடன் நோக்கையில் இந்த அநீதிகள் கடுகளவின. எனக்கே இவை பொறுக்கமுடியாதனவாக இருந்தன.

1976, 1977களில் தனின் கிராவிசியனின் வல்லாண்மை ஆட்சிக் காலத்தில், நாடுகடத்திய காரணத்தால் பிரீத்தானியா, அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய நாடுகளில் உலவிக் கொண்டிருந்தேன். 1978இல் தாய்லாந்து திரும்ப அனுமதித்தனர். நாடு திரும்பியவுடன் பணி ஏதுமின்றி அல்லலுற்றேன்.

சமூக அறிவியல் ஆய்வுக்கான அமெரிக்கக் கழகம், புலமைப் பரிசில் தொகை தந்தனர்; ஐந்தாம் இராமரின் வலதுகையாக விளங்கிய மாபெரும் வரலாற்றாசிரியரான இளவரசர் தம்நொங்கு பற்றி முதுமுனைவர் ஆய்வுசெய்ய அத்தொகை உதவியது. அந்த ஆய்வு முயற்சி, இறுதியில் நூலாக வெளிவந்தது. அந்த நூலின் முன்னுரையில் பிரீதியைப் பாராட்டி எழுதினேன். நான் தனிப்பட்ட

முறையில் சேகரித்த தகவல்களும் சான்றுகளுமே அப்பாராட்டுரைக்குக் காரணமாக இருந்தன.

1978க்குப் பின் பிரீதியின் நூல்களை விரிவாகப் படிக்கத் தொடங்கினேன். அவற்றைப் புரிந்துகொள்வது எளிதல்ல. பலவற்றைப் படித்தால் புலமைத்தேடல் நிறைவாகும். பலவற்றில் நகைச்சுவை ததும்பும்.

பிரீதி கூறும் கருத்துகள் யாவற்றையும் நான் ஒப்புமையில்லை. அவரது நூல்களைப் படித்ததாலும், அவரது கருத்துகளைத் தெரிந்ததாலும், அவரைப் பற்றிய புதிய சான்றுகளை நான் நேரடியாக அறிந்திருந்ததாலும், அவருக்கு எதிராக நான் கொண்டிருந்த தப்பெண்ணங்களைப் படிப்படியாகப் போக்கிக் கொண்டேன்.

எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல் இறப்புத் தொடர்பான புதிய ஆணைகள் என்ற நூல் 1980 வைகாசியில் என் கைக்கு வந்தது. அந்தத் திங்களில் பிரீதியின் எண்பதாவது பிறந்த நாள் வந்தது. அதையொட்டி இந்த நூல் வெளியானது. உடனேயே யூனாக்கு சிமட்டி எனக்கு முதற்படியை அனுப்பினாராம்!

வைகாசி 11ஆம் நாள், மாலைநேரம், சீனாவுக்குச் சென்றிருந்த நான் அன்றுதான் திரும்பியிருந்தேன். பயணத்தால் களைத்திருந்தேனாயினும் அடுத்தநாள் அதிகாலையிலே அந்த நூலைக் கவனமாகவும் ஆர்வத்துடனும் படித்தேன்.

பிரீதிக்கு எதிராக என்னைக் கட்டிவைத்த கருத்துகளைத் தந்தது சீயம் ரதம் இதழாகும். அந்தக் கட்டுகள் படிப்படியாகத் தளர்ந்து வந்தனவாயினும், முழுமையாக அன்று அவிழ்ந்தது. அந்த நூலைப் படித்த அன்று தான், பிரீதிக்கு எதிராக என் உள்ளத்தையும் சிந்தனையையும் ஆட்கொண்ட தப்பெண்ணங்களில் இருந்து நான் விடுபட்டேன்.

குற்ற உணர்வுடன் உள்ளம் வலிக்க மறுநாள் முழுவதும் இருந்தேன். பிரீதியைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டேன்; அவருக்குத் தவறுகள் பல் செய்தேன்; அவற்றிலிருந்து எப்படி விடுபடுவேன்?

உள்ள உறுதியை வரவழைத்தேன். வருத்தம் தெரிவித்து ஒரு கடிதத்தைப் பிரீதிக்கு எழுதினேன். வைகாசி 13இல் அஞ்சலில் சேர்ப்பித்தேன். மனித சமுதாயம் பயன்பெறுமாறு, உண்மைக்கும் நீதிக்குமாகத் தொடர்ந்து போரிடப் பிரீதிக்கு நீண்ட நலமான வாழ்வை விழைவதாக அக்கடிதத்தில் எழுதினேன். பரந்த அவரது பட்டறிவையும் ஞானத்தையும் அடுத்தடுத்து வந்த தாய்லாந்து அரசுகள் பயன்படுத்தத் தவறியதையிட்டு வருத்தம் தெரிவித்தேன். அதற்குப்பின், கடிதத்தின்கருப்பொருளை எழுதினேன். அது வருமாறு:

சிந்தனையாலும் சொற்களாலும் உங்களின்

நாணயத்திற்கு ஊறுவீளைத்தேன். சூழ்ச்சிசெய்து வேண்டுமென்றே அரசரை நீங்கள் கொன்றதாக நான் எப்பொழுதும் கருதியதில்லை. எனினும் நாட்டின் நீதித்துறையை யிகையாக நம்பினேன். உங்களை மாபாதக மாயவெளிச்சத்தில் நிறுத்திய, அவதூறுக ளடங்கிய வதந்திகளையும் அதிகமாக நம்பினேன்.

பிசாசின் படைக்கலன்: தாய்லாந்து அரசர் ஆனந்தரின் இறப்புப் பற்றிய விசாரணை என்ற நூலுக்கு நான் எழுதிய மதிப்புரை, எனது அறிவீனத் தினதும் தப்பெண்ணங்களினதும் வெளிப்பாடேயாம். சிந்திக்காமல் எழுதிய அக்கட்டுரை உங்களுக்குத் தாங்கொணாத் துயரத்தைத் தந்திருக்கும் என உணரமுடியாத பொறுப்பற்றவனாயினேன்.

என் கட்டுரையால் திரெக்கு ஜெயனாமரும் புண்பட்டுக் கடுஞ்சினமுற்றார் என அறிந்தேன். திரெக்கு மூலம் உங்களை நெருக்கமாக அறிந்திருக்க முயன்றிருக்கவேண்டும். அதைச் செய்யாமையின் னிக்க முடியாததாகும்.

அரசரின் மர்மச் சாவுபற்றிப் பின்னர் விரிவாக ஆராய்ந்தேன்; முதலிலை மற்றும் இடைநிலைச் சான்றாவணங்களை விரிவாக உசாவினேன்; பலரை நேரில் விசாரித்தேன்; நடந்த நிகழ்வு பற்றி முன்பை விடத் தெளிவாக அறிந்தேன். முக்கிய சாட்சியான தீ சிநீசுவானின் நாணயத்தை எப்பொழுதும் ஐயுறு வேன். தான் அளித்த வாக்குமூலத்தைத் தீ சிநீசுவான் புரட்டியமையும் நான் தெளிவுபெற உதவியது. தாய்லாந்து நீதித்துறை ஒருதலைப்பட்சமாக, நம்பிக்கையற்றதாக உள்ளதை இந்தச் சாட்சியமும் பிற புதிய சான்றுகளும் எனக்கு உணர்த்தின.

பல்வேறு அரசங்குகளில் உங்களுக்கு மதிப் பிழைவை ஏற்படுத்தியமைக்கு உங்களிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறேன். முடியுமானால், நேரம் வாய்க்கு மானால், உங்களின் பாரிஸ் இல்லம் வந்து, உங்களை நேரில் கண்டு, என் நெஞ்சார்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கவும் தங்களை மனந்திறந்து புகழவும் விரைவு கிறேன்.

பிரீதிக்கும் எனக்கும் இடையே பாலங்களாய் அமைந்த, பியுவே உண்பக்கோர்ண், சுப்பா சிநீமனோன், கருணா குசலசாய் ஆகியோர் உள்ளிட்ட, அனைவருக்கும் இக்கடிதத்தின் படிசுவை அனுப்பினேன்.

இவர்களுள் எவரும் தம் கருத்துகளை என்மீது திணித்த

தில்லை; என் நம்பிக்கைகளை மாற்றுமாறு கோரியதுயில்லை. எத்தகைய மூளைசாலியானவருக்கும் நெடிதுயர்ந்த மலைத் தொடரை மறைக்கக் கண்முன்னுள்ள சிறுதுரும்பே போதுமானது என அவர்களுள் ஒருவர் கூறினார். என் கண்ணை மறைத்த அச்சிறு துரும்பை நீக்கிவிட்டேன் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகிறேன். நெடிதுயர்ந்த மலைத்தொடர், பிரீதிக்கு ஏற்ற ஒப்புமையே.

ஆனி 23 நாளிட்ட பிரீதியின் பதிலுரையை நான் பெற்றேன். எனது வாழ்த்துரையாலும், பிரீதிக்கு அரசரின் இறப்பில் தொடர் பில்லை என்பதை நான் ஏற்றதாலும் மகிழ்ந்ததாகக் கூறினார். என் குற்றஉணர்வுக்கு மதிப்பளித்து, தமக்கு எதிராக நான் செய்த தவறுகளுக்காக என்னை மன்னித்துவிட்டதாக எழுதினார். தவறுகளுக்கு வருந்தும் பண்பாட்டையும் பாராட்டினார். தவறு செய்வதைப் பலர் ஏற்பதில்லை; அத்தவறுகளால் பாதிக்கப்பட்ட வரை மீட்கவும் வருவதில்லை என்றார். நான் சுமத்திய குற்றச் சாட்டுகளை மறுக்கத் தாம் பயன்படுத்திய பொருத்தமற்ற வழிகளுக்காக வருத்தம் தெரிவித்தார். என்னிடம் மன்னிப்புக் கோரினார். மென்மை, அன்பு, சிந்தனை, யாவும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கொண்ட போற்றத்தக்க புத்த சமயக் கனவானாகப் பிரீதி இருப்பது தெளிவானது.

அதற்குப் பின்னர், புதிய நூல்கள், கட்டுரைகளைப் பிரீதி தமது ஒப்பமிட்டே எனக்கு அனுப்பினார். நேருக்கு நேர் சந்திப்பதற்கு வாய்ப்பு இன்னமும் வரவில்லை. 1981இல் ஐரோப்பாவில் பிரஸ்ஸல்சில் என் பழைய நண்பர் ஒருவரைச் சந்தித்தேன். அவர் பிரீதியுடனும் அவர் துணைவியாருடனும் நெருக்கமாக இருந்தார். பிரீதியுடன் தொலைபேசியில் பேசுமாறு எனக்கு அறிவுறுத்தினார்.

பாரிஸ் விமான நிலையத்தில் பயணமாற்றுக் கூடத்தில் இருக்கையில் நண்பரின் அறிவுரைக்கமையப் பிரீதியைத் தொலைபேசியில் அழைத்தேன். பிரீதியுடனும் பூன்சுக்கு சிமாட்டியுடனும் நீண்ட நேரம் பேசினேன். பல செய்திகளைப் பேசினோம். முக்கியமான ஒன்றாக, என் தனிப்பட்ட பாதுகாப்புக் கருதி, தாய்லாந்துப் படைப்பிரிவைப் பற்றியும் அவர்களின் கழுக்க நடவடிக்கை பற்றியும் கவனமாக இருக்குமாறு என்னை எச்சரித்தார். பேசி முடிந்ததும் மகிழ்ந்தேன், உள நிறைவு பெற்றேன்.

என்னை நேரில் சந்திக்க முடியாதது பற்றியும் மேலும் என்னுடன் அதிக நேரம் பேச முடியாதது பற்றியும் பிரீதி வருந்தினார் என்றும், என் குரலை வைத்து நான் வலிமையானவன் எனக் கருதினார் என்றும் தெரிந்துகொண்டேன். இறுதியாக நாங்கள் சந்தித்தபொழுது, தாம் முதலில் கருதியதைவிட என் வலிமை இருமடங்கானது எனக் கருதினாராம்.

காலத்தால் பின்னோக்கிச் செல்கிறேன். 1930இல் பிரஞ்சு

(காம்போஜம், லாவோஸ்) - தாய்லாந்து எல்லைத் தகராறு நடந்த காலத்தில் வெள்ளை யானைக்கு அரசர் என்ற திரைப்படத்தைப் பிரீதி எழுதித் தயாரித்திருந்தார். 1980இல் அந்தத் திரைப்படத்தைப் பிரீதி மீளவும் தொகுத்து இருந்ததைக் கண்டறிந்தேன். மீளத் தொகுத்த அத்திரைப்படத்தின் பல படிகள் பாங்கொக்குக்குள் எப்படியோ வந்திருந்தன. சிறுவனாக இருக்கையில் பழைய படத்தை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

வெளிநாட்டவரும் மேட்டுக்குடியினரும் அரச இல்லத்தவரும் கலந்து பழகும் பழமைபேண் அமைப்பே சீயக் கழகம். 1980களில் அந்தக் கழகத்தின் நிகழ்ச்சிப் பொறுப்பாளராக இருந்தேன். சீயக் கழகத்தின் இதழ் என்ற சஞ்சிகைக்குப் பதிப்பாசிரியராக ஒரு காலத்தில் இருந்திருக்கிறேன்.

வெள்ளை யானைக்கு அரசர் என்ற திரைப்படத்தின் புதிய பதிப்பைச் சீயக் கழகத்தில் நான் திரையிட விரும்பினேன். பிரீதியிடம் அனுமதி கேட்டு எழுதிப் பெற்றேன். எனக்கும் பிரீதிக்கும் இடையே மலரும் நட்பைக் கழகத்தில் உள்ள பலர் அறியார். கழகத்தில் அந்தத் திரைப்படம் காட்டியதை ஏன் நான் எதிர்க்க வில்லை எனப் பலர் கேட்டனர். கழகத்திற்குத் தனியாகவென அத்திரைப்படத்தின் படியொன்றை வைத்திருக்கப் பிரீதி அனுமதித் தார். எங்கே எப்பொழுது திரையிடலாம் என்று தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை எனக்குத் தந்தார். அதன்பின்னர் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கழகத்தில் திரையிட்டு வருகிறேன்.

இரத்தினகோசின் ஆண்டுக்கணக்கில் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தாய்லாந்துக்காரராக வாழ்தல் என்ற தலைப்பில் நூலொன்றை எழுதி, 1982இல் வெளியிட்டேன். அந்நூலைப் பிரீதிக்குக் காணிக் கையாக்கினேன். முன்னுரையில் பிரீதியைப் பாராட்டினேன்.

மனிதப் பண்பின் அடிப்படை இயல்புகளான பரிவு, நேர்மை, பொறுமை ஆகியவற்றைக் கைக்கொள்ளும் உறுதியுடன் தாய்லாந்து மக்கள் இரத்தினகோசினின் புதிய நூற்றாண்டைத் எதிர்கொள்ளவேண்டும் என்பதே என் நூலின் கருப்பொருள். ஆளும் வகுப்பார் பிரீதிக்குச் செய்த, செய்துவருகின்ற கொடுமைகளைக் கண்டித்தேன். தாய்லாந்தின் ஒரே நாட்டாண்மையாளரும் ழுத்த தலைவருமான பிரீதி நாடு திரும்ப ஆளும் வர்க்கத்தினர் அனுமதிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டேன். ஊனூ நாடு திரும்ப, மியான்மாவின் வல்லாண்மையாளர் நீ வின் அனுமதித்ததைச் சுட்டிக் காட்டினேன்.

என் நண்பர் ஒருவருடாகப் பிரீதி என் நூலின் படியைப் பெற்றார். என் முயற்சிகளுக்குத் தம் நன்றியைத் தெரிவிக்க, 1982 மார்ச் 11 நாளிட்டும் பிரீதி எனக்குக் கடிதம் எழுதினார்.

அதே ஆண்டு ஆவணியில் பாரிஸ் நகரில் பிரீதியின் இல்லம்

சென்றேன். என்னை வரவேற்பதில் ஆர்வமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தார். நினைவில் நீங்காச் சந்திப்பாக அ.:து அமைந்தது. பழைய நிகழ்வுகளைப் பேசினோம். பரந்த பல செய்திகளைப் பேசினோம். எண்பது வயதைத் தாண்டிய நிலையிலும் பிரீதி கூர்மையான சிந்தனையுடனிருந்தார். என் நினைவுகளில் அ.:து ஆழப் பதிந்தது. எதிர்பார்த்தவாறு பிரீதி பணிவடக்கத்துடன் இருந்தார்.

எம் சந்திப்பின் இறுதி நாளான இரண்டாவது நாளன்று, பிரீதியின் நூல்களை மீள வெளியிடுவது தொடர்பாகப் பிரீதியும் நானும் உடன்பட்டோம். 1982 ஆணியில் தாய்லாந்தின் மக்களாட்சி ஏற்பட்டு ஐம்பது ஆண்டுகளாகின்றன. அதை ஒட்டி, பிரீதியின் ஆக்கங்களில், மக்கள் கட்சி மற்றும் தாய்லாந்து மக்களாட்சி முறைமையின் தோற்றம் என்ற நூல் தவிர்த்த அனைத்தையும், பல பகுதிகள் கொண்ட ஒரே தொகுதியாக்கி அனைவருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய பதிப்பாக வெளியிட முடிவு செய்தோம். பல தப்பெண்ணங்கள்க்கும் தவறான விளக்கங்களுக்கும் நடுவே மக்கள் கட்சி மற்றும் தாய்லாந்து மக்களாட்சி முறைமையின் தோற்றம் என்ற நூலை எழுதியதாகப் பிரீதி, நூல்வெளியிட்டாளரிடம் கூறினார். தனக்கு நல்ல நண்பராக உள்ளவரை மோசமாகக் காட்டுவதால் அந்த நூலைத் தொகுப்பில் சேர்க்கவேண்டாம் என்றார். அந்த நூலை மீளச் செம்மையாக எழுத நேரமில்லை எனவும் கூறினார்.

பிரீதியை நான் இருமுறைகளில் மட்டுமே சந்தித்திருக்கிறேன். அவரின் இயல்புகளை நான் பார்த்தவாறு வரிசைப்படுத்துகிறேன்.

1: அவர் நற்குணமுடையவர். மற்றவர்களை எளிதில் நம்புபவர். எனவே அனைத்து அரசியல் காலநிலைகளையும் தாங்கிப் பணிபுரிந்து நீடிக்கக்கூடிய வழமையான அரசியல்வாதி அல்லர்.

2: பிரீதியின் நம்பிக்கைகளும் கருத்துகளும் எதிர்காலத்துக்கு உரியவை. அவரின் சிந்தனை வளத்தின் கருவை அவரது மாணவர் கூடத் தெளியவோ ஆழங்காணவோ முடியவில்லை.

3. சமூகத்துக்கு வெளிச்சமாக இருந்தவர் பிரீதி. புலத்துறை முற்றியவரான அவரின் ஆளுமையின் ஆழத்தை முழுமையாகக் காணமுடியவில்லை. இதனால் பலரின் பொறாமைக்கும் எதிர்ப்புக்கும் ஆளானவர். நான் உள்ளிட்ட பலர் அவரை வெறுக்காமல் இருந்திருக்கலாம்; எனினும் எமது புரிந்துகொள்ளமுடியாத இயல்புகளுக்காக அவரில் தவறுகள் கண்டோம்.

4: ஆளும் வகுப்பார் மற்றும் பொதுமக்கள் உள்ளிட்ட தாய்லாந்துச் சமூகத்தை நன்றாகப் புரிந்தவர், பிரீதி.

5: மக்களாட்சி முறையைப் பிரீதி விரும்பினார். மக்கள்

முழுமையாகப் பங்கேற்கும், சமூக விடுதலைக் கருத்துகள் உள்ளடக்கிய மக்களாட்சி அமைய விரும்பினார். புராணக் கதைகளும் மூட நம்பிக்கைகளும் ஆளும் வகுப்பாரின் தவறுகளுக்கும் சுரண்டலுக்கும் சட்டவடிவு கொடுத்தன. எனவே சுயமரியாதை உணர்வும் பகுத்தறிவும் சார்ந்த சமூகத்தை அவர் விழைந்தார்.

6. அதிகார மையங்களை ஒட்டி வாழும் புலமையாளராக வாழ அவர் விரும்பவில்லை. பெரும்பான்மையினரின் நலிவில் ஒருசிலர் நன்மைபெறுவதை அவர் விரும்பார். பொறுப்புள்ள புலமையாளராக வாழ விரும்பினார். ஒடுக்கப்பட்டவருக்கும் ஆதரவற்றவருக்கும் குரலாக வாழ்வு முழுதும் அவர் தொண்டாற்றினார். அதனால் பிரீதியை ஒதுக்கி வைத்தனர்.

1983 தொடக்கத்தில், ஒருநூலை எழுதி முடித்து வெளியிட்டேன். முன்பு எழுதிய நூல்களில் பிரீதியை அஞ்சலித்தது போல் இந்த நூலிலும் அஞ்சலித்தேன். அந்த நூல் வெளிவருமுன் பிரீதி மறைந்தார். எனினும் அந்த நூலின் கையெழுத்துப் படியை அவர் படித்திருந்தார். பிரீதி தொடர்பான என் கருத்தில் ஏற்பட்ட தலைகீழ் மாற்றம், புத்தக மதிப்புரையாளர் பலரைக் குழப்பியது. நானும் பிரீதியும் நீண்ட காலம் நண்பர்களாக இருந்ததான தோற்றத்தை என் அண்மைக்கால் வெளியீடுகளில் காண்பதாக அவர்களும் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். என் புலமைப் பயணத்தின் கால ஓட்டத்திற்கேற்ப, நான் பிரீதியுடன் ஐக்கியமாகிவிட்டேன் என, புத்தக உலகம் (பங்குனி 1983) இதழில், பிரஜாக்கர் தவோறியுங்கு எழுதினார். பழமைவாதிகளிடையே வளர்ந்ததால் எழுந்த தப்பெண்ணங்கள், அரசு பிரச்சாரம், வதந்திகள், இவையே தொடக்க காலத்தில் பிரீதிக்கு எதிராக நான் கருத்துக் கொண்டிருக்கக் காரணம் என அவர் எழுதினார்.

பிரீதியிடம் கையொப்பமிட்ட நிழற்படம் ஒன்றைக் கேட்டேன். அவரிடம் எனது இறுதிக் கோரிக்கைகளுள் இதுவும் ஒன்று. படத்தின் பின்புறத்தில் சில வரிகளை எழுதித் தந்தார். எவருக்கும் இதுபோன்ற நீண்ட வரிகளைத் தன் நிழற்படத்தில் எழுதி, ஒப்பமிட்டதில்லை என்றார். அவரது கையொப்பத்துடன் கூடிய நிழற்படம், என்னிடமுள்ள சேமச் செல்வங்களுள் ஒன்று.

சிறந்த சமூகத்துக்கான தொலைநோக்கு மதிநுட்பமே அவர் எனக்களித்த அகத்தூண்டல். அமைதியும், சமத்துவமும், சகோதரத்துவமும், பரிவுணர்வும் நாட்டில் நெடிதோங்க, அநீதிகளுக்கு எதிராக அவர் மேற்கொண்ட போராட்டத்தைத் தொடர உறுதி பூணுகிறேன். தாய்லாந்துச் சமுதாயம் மேன்மேலும் விடுதலை பெற்று வளும்பொழுதே, பிரீதி பனோயியோங்கு பரந்து மதிக்கப் பெறுவார்; அவரைப் புரிந்துகொள்ளவும் விரிவடையும்.

பின்னிணைப்பு 2

தாய்லாந்து அரசியலமைப்பில் வாசுதத்துக்கிடமாணவை

	1932	1946	1947	1949	1952	1959	1968	1972	1974	1976	1977	1978 பருவம் 1985 1989 தேர்தல்	மாண்புமிகு 1991 1992 தேர்தல்	மொத்தம் எண் மக்கள
அறிவித்த ஆண்டு	இடைக்கால													
வாசுதத்துக்கிடமாணவை														
1. நாடாளுமன்ற உறுப்பினரிடமிருந்து பிரதமரை நியமித்தல்	/								/				/	2
2. அமைச்சரவைப் பொறுப்பேற்பாணை நடைமுறைக்கு இடம்													/	2
3. அமைச்சரைக் கூட்டினிழைப்பாணை நடைமுறைக்கு இடம்				/					/				/	4
4. வேலை உறுதியளிக்கும் சட்டம் நடைமுறைக்கு இடம்			/	/					/				/	8
5. அமைச்சரவை உறுப்பினர் நியமித்தல்	/					/		/					/	6
6. நாடாளுமன்றத்தின் இட அமைச்சரவைக்கு இடம்														
7. கொள்கை அறிவிப்பின் பின்னர் மக்களவை வாங்குதல்	/	/	/	/									/	5
8. கொள்கை அறிவிப்பின் பின்னர் மக்களவை வாங்குதல்													/	2
9. இட அமைச்சரவை மக்களவைக்கு இடம்													/	1
10. தேர்தல் மூலம் வாங்குதல்													/	3
11. மக்களவை மக்களவைக்கு இடம்			/	/	/								/	8
12. தேர்தல் மூலம் வாங்குதல்													/	3
13. பொதுத்தேர்தல் மூலம் வாங்குதல்													/	2
14. தேர்தல் மூலம் வாங்குதல்													/	2
15. தேர்தல் மூலம் வாங்குதல்													/	2
16. தேர்தல் மூலம் வாங்குதல்													/	1
மொத்தம்														6

From: Thailand in Crisis: A Study in Political Turmoil of May 1992 by Klien Theeravit

பின்னிணைப்பு 1

தாய்லாந்து அரசுகள்

தொடக்கத்தில் தாய்லாந்தின் தலைநகர் அயோத்தி. பின்னர் கி. பி. 1767இல் தோன்புரி தலைநகராணது. ஆற்றின் ஒருபக்கத்தில் பாங்கொக்கு; மறுபக்கத்தில் தோன்புரி. கி. பி. 1782 வரை அரசர் தோன்புரியில் ஆண்டார். அதன்பின்னர் பாங்கொக்கு தலைநகராணது. சாக்கிரிய வயிசம் எழுந்தது. சாக்கிரிய வயிசத்தின் ஒன்பது அரசர்கள் வருமாறு.

- கி. பி. 1782 - 1809 முதலாம் இராமர் பிரா புத்தயோற்பர்
- கி. பி. 1809 - 1824 இரண்டாம் இராமர் பிரா புத்தலோயிற்றலர்
- கி. பி. 1824 - 1851 மூன்றாம் இராமர் பிரா நங்கலாவோ
- கி. பி. 1851 - 1868 நான்காம் இராமர் மொங்குற்று
- கி. பி. 1868 - 1910 ஐந்தாம் இராமர் சூளலொங்கோணர்
- கி. பி. 1910 - 1925 ஆறாம் இராமர் வச்சிரயுத்தர்
- கி. பி. 1925 - 1935 ஏழாம் இராமர் பிரச்சாதிபோசர்
- கி. பி. 1935 - 1946 எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல்
- கி. பி. 1946 - ஒன்பதாம் இராமர் யூய்பால் அதுல்யதேஜர்

1932 வரை தாய்லாந்தில் முழுமையான முடியாட்சி நிலவியது. 24 ஆகி 1932 முதல் இன்றுவரை தாய்லாந்தில் அரசியலமைப்புச் சார்ந்த முடியாட்சி நிலவகிறது. 1932க்குப் பின் வந்த பிரதமர்களின் பட்டியல் கீழே உள்ளது. இவர்களுள் பலர், ஆட்சியர் பலரைக் கொண்டிருந்தனர். அப்பட்டியலை இங்கு தரவில்லை.

- கி. பி. 1932 - 1933 சியா மனோபகொன்னித்தித்தடா (கொண் உத்தாசிங்கர்)
- கி. பி. 1933 - 1938 சியா பகொன்பொன்பயுகசொனா (பொத்து பகொன்யோதீனர்)
- கி. பி. 1938 - 1944 லுவாங்கு பிபுன்சொங்கிராம் (பிலாக் பிபுன்சொங்கிராம்)
- கி. பி. 1944 - 1945 சுவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சே
- கி. பி. 1945 தாலி புவியாகெத்து
- கி. பி. 1945 - 1946 சேனி பிரமோஜர்
- கி. பி. 1946 - சுவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சே
- கி. பி. 1946 - பிரிதி பனோயியோங்கு
- கி. பி. 1946 - 1947 லுவாங்கு தம்ரொங்குராவாசவதர் (தவான் தம்ரொங்குராவாசவதர்)
- கி. பி. 1947 - 1948 சுவாங்கு அப்ஹாய்வொங்சே
- கி. பி. 1948 - 1957 பிலாக் பிபுன்சொங்கிராம்
- கி. பி. 1957 பொத்து சறாசினர்
- கி. பி. 1958 தனோம் கிறறிக்ககசொர்ண்
- கி. பி. 1959 - 1963 சாரிதர் தனராதர்
- கி. பி. 1963 - 1973 தனோம் கிறறிக்ககசொர்ண்
- கி. பி. 1973 - 1975 சன்யர் தம்மசத்தி
- கி. பி. 1975 சேனி பிரமோஜர்
- கி. பி. 1975 - 1976 குக்கரித்து பிரமோஜர்
- கி. பி. 1976 சேனி பிரமோஜர்
- கி. பி. 1976 - 1977 தனின் கிறாவிச்சியென்
- கி. பி. 1977 - 1980 கிறியென்செக்கு சோமானாதர்
- கி. பி. 1980 - 1988 பிரேம் தின்கலானாதர்
- கி. பி. 1988 - 1991 சத்திச்சாய் சூன்காவனர்
- கி. பி. 1991 - 1992 ஆனாதர் பனியாரச்சன்
- கி. பி. 1992 சுசீந்தர் கிரபிரேயான்
- கி. பி. 1992 ஆனாதர் பனியாரச்சன்
- கி. பி. 1992 - 1995 சுவான் லீக்பாய்
- கி. பி. 1995 - 1996 பன்கார்ண் சிற்பார்ச்சகர்
- கி. பி. 1996 - 1997 சாவிலித்தர் ஒங்சாயுத்தர்
- கி. பி. 1997 - சுவான் லீக்பாய்

பின்னிணைப்பு 3

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தன்மையும்
வருமிடமும்

அரசியலமைப்பு	நாடாளுமன்றத்தின் தன்மை	உறுப்பினர் வருமிடம்
1. 1932	ஒரே அவை	நியமனம்
2. 1932	ஒரே அவை	தேர்தல் + நியமனம்
3. 1946	ஈரவை	நேரடியானதும் அல்லாததுமான தேர்தல்
4. 1947	ஈரவை	தேர்தல் + நியமனம்
5. 1949	ஈரவை	தேர்தல் + நியமனம்
6. 1952	ஒரே அவை	தேர்தல் + நியமனம்
1932இன் திருத்தங்கள்		
7. 1959	ஈரவை	தேர்தல் + நியமனம்
8. 1968	ஈரவை	தேர்தல் + நியமனம்
9. 1972	ஒரே அவை	நியமனம்
(இடைக்கால)		
10. 1974	ஈரவை	தேர்தல் + நியமனம்
11. 1976	ஒரே அவை	நியமனம்
12. 1977	ஒரே அவை	நியமனம்
13. 1978	ஈரவை	தேர்தல் + நியமனம்
14. 1991	ஒரே அவை	நியமனம்
(இடைக்கால)		
15. 1991	ஈரவை	தேர்தல் + நியமனம்

பின்னிணைப்பு 4

மக்கள் கட்சியின் முதலாவது அறிவிக்கை

எம்மையொத்த குடிமக்களே,

இப்பொழுது ஆட்சியெய்யும் அரசர், தம் உடன்பிறந்தவரிடமிருந்து அரசுரிமையை வாரிசு முறையில் பெற்று மன்னரானதும், நல்லாட்சியைத் தருவார், நீதியான ஆட்சியைத் தருவார் என மக்களுட் சிலர் எதிர்பார்த்தனர். முடிசூட்டலுக்குப் பின் நிகழ்ந்தவற்றை நோக்குவோர், அத்தகைய எதிர்பார்ப்புகள், காணல் நீரே என்பதை அறிவர்.

தாம் சட்டத்துக்கு மேலானவர் என அரசர் கருதுகிறார்; தன் சுகங்களே பெரிது எனக் கருதுகிறார். தகுதியற்ற தம் உறவினர்களையே முக்கிய அரசுபதவிகளுக்கு நியமிக்கிறார். தம் கருத்துக்கு இசைபவர்களையும் அத்தகைய பதவிகளுக்கு நியமிக்கிறார். குடிமக்கள் நீதி கேட்டு ஓலமிடுகின்றனர். அரசர் இதற்குச் செவியமடுப்பதில்லை.

அரசு பணியாளர் தம் அதிகாரங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்; கட்டட ஒப்பந்தக்காரரிடமிருந்து கையூட்டுப் பெற்றுள்ளனர்; பொருள்களுக்கு விலையிடுவது, மாற்றுவது ஆகியவற்றில் ஊழல்செய்து ஏராளமான சொத்தைத் தமக்கெனச் சேகரித்துள்ளனர்; திறைசேரியிலுள்ள மக்களின் பணத்தைக் கொள்ளையடித்துள்ளனர்; தமக்குள்ள உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் அதிகரித்துள்ளனர்; தம் தோழமைத் தொழிலாளரை அடக்கி வைத்திருக்கின்றனர்; நாடு பொருளாதாரச் சழிக்குள் அமிழ்ந்துள்ளது; கடுமையான நிதி நெருக்கடிக்குள் சிக்கியுள்ளது; இந்தச் சீரழிவைப் பெரும்பாலான பொதுமக்கள் அறிவார்கள்.

இந்த ஆட்சி முறை, மக்களின் துன்பங்களைப் போக்காதது; மக்களுக்காக அமைந்த ஆட்சி இதுவன்று. மக்களை விலங்குகள் கூட்டமாகப் பார்க்கும் ஆட்சிமுறையே இது. மக்களை அடிமைகள் என்றும் ஒரே வரிசையில் கட்டி இழுக்கப்படவேண்டியவர்கள் என்றும் கருதும் ஆட்சி இது. குடிமக்களை மனிதர்களாகவே ஆட்சியாளர் பார்க்காது, மந்தையாக்கி மேய்க்கிறார்கள், சுரண்டுகிறார்கள், அடக்குகிறார்கள்.

அரசின் வரிவிதிப்பு முறை மக்களுக்கு நெருக்குதலைத் தருகிறது. அவ்வாறு அறவிடும் வரியை மக்கள் நலனுக்கு அரசு

செலவீடுவதில்லை. அரசரின் தனிப்பட்ட செலவுகளுக்காகக் கோடிக்கணக்கான பணத்தை ஒதுக்குகின்றனர்; அதே நேரம் சாதாரணக் குடிமக்களுள் பெரும்பாலோர் ஒருநேரக் கட்டுசிக்கே போராடுகின்றனர். வரிசெலுத்த முடியாத குடிமக்களின் சொத்துகளை அரசு கையகப்படுத்துகிறது அல்லது அக்குடிமக்களைப் பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட வலியுறுத்துகிறது.

அரசு இல்லத்தவரும் மேட்டுக் குடியினரும் செல்வச் செழிப்பில் மிதந்து சலுகைகளின் கதகதப்பில் சுகபோகங்களை அநுபவிக்கின்றனர்; குடிமக்களோ சொல்லொணாத் துயரில் மாள்கின்றனர். உலகில் வேறெந்த நாடும் அரசு இல்லத்தவருக்கு இத்துணைப் பெரும் தொகையை வரிப்பணத்திலிருந்து வழங்கியதில்லை. சிலகாலத்துக்கு முன்பு ரஷ்யாவிலும் ஜெர்மனியிலும் வாழ்ந்த அரசு இல்லத்தவர் இத்தகைய ஆடம்பரங்களில் மூழ்கினர். அதனாலன்றோ ரஷ்யாவின் சார் அரசு இல்லத்தையும் ஜெர்மனியின் கெய்சர் அரசு இல்லத்தையும் ஆட்சியிலிருந்து கவிழ்த்தனர்.

முழுமையான முடியாட்சியில் மக்களுக்கு உண்மையாக அரசு நடக்கவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதாக அரசு வாக்குறுதி அளித்தது. நம்பியிருந்த மக்கள் ஏமாந்தனர். மனத்தளர்ச்சி உடைய மட்டமானவரே மக்கள் என்று அரசு கருதியது. பரம்பரை அலகுவழி அறிவுக்குறைவானவர் என்பதால் நாட்டின் அரசியல் வாழ்வுக்குப் பெரும்பாலான மக்கள் அருகதையற்றவர் என ஆள்வோர் வாதிட்டனர். குடிமக்களுள் பெரும்பாலோர் அறிவற்றோரெனின் ஆள்வோரும் முட்டாள்களே, ஏனெனில் ஒரே இனத்தொகுப்பில் இருந்து வந்தவர்தாம் அனைவருமே! ஆள்வோரளவு படிப்பறிவு மக்களுக்கு இல்லையெனில் போதிய கல்விவசதி மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதே பொருள். அதற்காக மக்களை முட்டாள்களாகக் கொள்ள முடியாது. மக்களுட் பலர் படிப்பறிவு இல்லாதிருப்பதை ஆட்சியாளர் விரும்புகின்றனர். மூளைத்திறனும் ஞானமும் மக்களுட் பெரும்பாலோருக்கு இருப்பின் அவர்களைச் சுரண்டமுடியாது எனவும் அவர்களைத் தொடர்ந்து அடிமையாக வைத்திருக்க முடியாது எனவும் ஆள்வோர் அஞ்சுகின்றனர்.

எம்மையொத்த குடிமக்களே, இந்த நாடு அரசருக்குரியது என ஆள்வோர் உங்களிடம் கூறுவர். அஃது உண்மையன்று. இந்த நாடு உங்களுடையது என்பதை அறியுங்கள். இந்த நாட்டின் இறைமையையும் வீடுதலையையும் தம் உயிர் கொடுத்து உங்கள் முன்னோர் பேணிவந்தனர். அரசியல் சந்தர்ப்பவசத்தாலும் தன்னலத்துக்காகவும் மேட்டுக்குடியினர் இந்த நாட்டின்மீது மேலாண்மை செலுத்தித் தனிப்பட்ட சொத்துப்போல் ஆண்டு வந்துள்ளனர். இந்த வழியில் கோடானுகோடிப் பணத்தை அவர்கள் தமதாக்கியுனர். இந்தப் பணம் மக்களுக்கு உரியது.

நாட்டின் சமூக பொருளாதார நிலை, மிக மோசமாக உள்ளது. படைவீரரின் பெற்றோரும் விவசாயிகளும் பணயின்மையால் தத்தம் நிலங்களை விட்டோடத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். விவசாயிகளின் நிலைமையை முன்னேற்ற, அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. தொழிலாளர் பலரை வேலையை விட்டு அரசு நீக்கியுள்ளது. படையை விட்டு நீங்கியோரும் படித்துப் பட்டம் பெற்றோரும் வேலைவாய்ப்புகளின்றி இருக்கின்றனர். ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவராய், சட்டத்துக்கு அப்பாலானவராய், முழு ஆட்சியையும் தன்னகத்தே வைத்திருப்பவரான அரசரின் ஆட்சி இப்படித்தான் இருக்கும். கீழ்மட்ட அரசு அலுவலர்களையும் கீழ்மட்டப் படைநிலை அலுவலர்களையும் பணியை விட்டு நீக்கி, மாற்று வசதிகள் செய்யாது, இழப்பீடும் கொடுக்காது கைவிட்டவர் அரசரே. தமது தனிப்பட்ட செலவினங்களைக் குறைத்து அத் தொகையை மக்களுக்காக, பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக, வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும். வரியாக அறவிடும் பணத்தை மக்களிடமே திருப்பியளிக்கப் பொருத்தமான வழி இதுவே. இந்த வரிப்பணமே ஆட்சியாளரைச் செல்வந்தராக்குகிறது. மக்கள் மீது வரிச்சுமையை ஆள்வோர் ஏற்றுக்கின்றனர். ஆளும் வட்டத்திலுள்ள பலர் தம் செல்வத்தை வெளிநாட்டு வங்கிகளுக்கு அனுப்பிவிட்டனர். நாடு சீர்குலையும் பொழுது தப்பி ஓடவே அவர்கள் தயாராகுகின்றனர். மக்களோ தொடர்ந்து துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருப்பர்.

அரசின் தவறுகளையும் குற்றங்களையும் அறிந்தவர்களாகிய பொதுமக்கள், அரசு அலுவலர், படை அலுவலர் யாவரும் சேர்ந்த குடிமக்களாகிய நாம் ஒன்றாக இணைந்து, மக்கள் கட்சியை அமைத்து, அரசரின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி உள்ளோம். நாடாளுமன்றத்தை அமைப்பதே அரசு அதிகாரம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படாமலிருப்பதற்குரிய ஒரே வழி என மக்கள் கட்சி கருதுகிறது. அரசின் நிதிக்கணக்கைக் காட்டும் கொள்கைகளையும் கருத்துகளையும் கட்டுப்பாடின்றி விவாதிக்கவும் கருத்துப்பரிமாறவும் நாடாளுமன்றம் மேடையாகப் பயன்படும்.

அரசரிடமிருந்து அரியணையைப் பறிக்கும் எண்ணம் மக்கள் கட்சிக்கு இல்லை. எனவே அவரே தொடர்ந்து அரசராக இருக்குமாறு அழைக்கிறோம். ஆனால் அவரது அரியணை இம்முறை அரசியலமைப்பின் விதிகளுக்குள் வரும். தன்னிச்சையாக அவர் நடந்துகொள்ள முடியாது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவர் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அரசரின் புதிய பதவித் தகுதிபற்றி அவருக்கு அறிவித்துள்ளோம். அவரது பதிலுக்காகக் காத்துள்ளோம். தம் பதவி அதிகாரங்களை விட்டுக் கொடுக்க மறுத்தாலோ, தமக்குள்ள புதிய விதிக்கட்டுப்பாடுள்ள பங்களிப்பை ஏற்க மறுத்தாலோ, குறித்த காலத்துள் பதிலிறுக்க மறுத்தாலோ, மக்களுக்கு நாம் நாட்டுக்கும் துரோகியாக அவரைக் கருதுவோம்.

அதன்பின் நாட்டை மக்களாட்சி முறைக்கு மாற்றுவோம். அது தவிர்க்க முடியாதது. நாட்டின் தலைவராகக் குடிமகன் ஒருவரை நாடாளுமன்றம் தேர்ந்தெடுக்கும். நாட்டுத் தலைவர் பதவிக்கால அளவு வரைவுளதாகும்.

எம்மையொத்த குடிமக்களே, மக்களாட்சியின் மீது நம்பிக்கை வையுங்கள். ஒவ்வொரு குடிமகனும் கவனம் பெறுவர். நம் நாடு இயற்கை வளமுடைத்தாதலால் எல்லோருக்கும் அவரவருக்குத் தக்க வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும். ஆளும் வகுப்பார், சட்டத்துக்குப் புறம்பாகச் சேர்த்த செல்வங்களை நாட்டுடைமையாக்குவோம். அவற்றை நாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தினால் நாடு செழிப்பும், மக்கள் கட்சி, நாட்டை நெறிமுறைக்குள் தீன்றாளும். முழுமையான முடியாட்சிபோல் கண்முடித்தனமாகவோ நியாயமற்றதாகவோ மக்கள் கட்சியின் ஆட்சி அமையாது.

Excerpts from First Public Declaration on 24 June 1932.

தாய்லாந்துக்குச் சென்று அங்கு ராஜகுருக்களாக உள்ள பிராமணர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் தமிழ் நாட்டில், இராமநாதபுரத்தில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த முன்னோரின் வழியினராய், உள்ளூர்ப் பெண்களைத் திருமணம் செய்தவர்களின் வழிவந்தவர்கள் எனத் தம்மை அறிமுகம் செய்தனர்.

கயிலாயத்தைத் திறக்கும் வைபவம் என்ற நிகழ்வு மன்னரின் முடிசூட்டுவிழாவன்று நடைபெறும். திருநாவுக் கரசர் பாடிய கூற்றாயினவாறு எனத் தொடங்கும் தேவா ரத்தை அந்நிகழ்வில் இராஜகுருக்கள் பாடுகின்றனர்....

தாய்லாந்தின் தேசிய நிகழ்வு ஊஞ்சல் விழா. மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவெம்பாவைப் பாடல்களில் இரண்டை அவ்விழாவில் பாடுகின்றனர்.....

-தெ. பொ. வீனாட்சிகந்தரம், முதலாவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, கருத்தரங்குத் தொகுப்பு, கோலாலம் பூர், சித்திரை 1966, பக். 13-19

1931 ஐப்பசியில், சாக்கிரிய வயிச்சத்தின் ஏழாவது மன்னரின் முடிசூட்டுவிழாவை விவரித்த முனைவர் எச். ஜி. குவாரிச் லேவ்ஸ் என்பார், அந்நிகழ்வில் தமிழ் மந்திரங்களை ராஜகுருக்கள் உச்சரித்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.....

-எஸ். சிங்காரவேலு, முதலாவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, கருத்தரங்குத் தொகுப்பு, கோலாலம்பூர், சித்திரை 1966, பக். 21-38

- H. G. Quaritch Wales, *Siamese State Ceremonies* (1931) p. 83

பின்னிணைப்பு 5

பிரீதி பனோமியோங்குவின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்பு

தாய்லாந்தின் மிகச் சிறந்த குடிமகன், பிரீதி பனோமியோங்கு. இந்த நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த தாய்லாந்துக்காரரும் அவரே. நற்குணவான்; தொலைநோக்கினர்; தூய்மையான இலக்கினர்; வரலாற்றின் புகழ்பூத்த மனிதரைப் போல், பூதவுடல் போனபின்பும் புகழுடம்புடன் பிரீதி பனோமியோங்கு வாழ்கிறார். உலகப் பொது மதிப்பீடுகளின் அடித்தளம் கொண்ட அவரது கருத்துகள் இன்றும் பொருத்தமானவையே. அவை இளைய தலைமுறையினரை ஈர்ப்பவை. தொடக்கத்தில் தாய்லாந்துச் சமூகம், பிரீதியின் கருத்து களை மறுத்தது. இன்றோ சிறந்த சமுதாயத்தை நோக்கிய பிரீதியின் கருத்துகள் மீள்கின்றன, புது வடிவம் பெறுகின்றன.

தொலைநோக்கர், நாட்டாண்மையர், மக்களாட்சியர்
ஒருவரின் இளமைக்காலம்

தாய்லாந்தின் முன்னாள் தலைநகர் அயோத்தியில், முவெங்குக் கால்வாயின் தென்கரையில், படகுவீட்டுன்றில், கி.பி. 1900 வைகாசி 11 அன்று, பிரீதி பனோமியோங்கு பிறந்தார். செல்வச் செழிப்புள்ள உழவோர் இல்லத்தில் மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். 14 வயதில் இடைநிலைக் கல்வியை முடித்தார். உயர்நிலைக்கல்வி தொடர வயது வரவில்லை; எனவே ஈராண்டுகள் இல்லத்தவருடன் தொடர்ந்து தங்கி, நெல்வயல்களில் பணிபுரிந்தார். 1917இல் சட்டக்கல்லூரியில் சேர்ந்தார். இரண்டே ஆண்டுகளில் சட்டத்தரணி ஆனார். நீதி அமைச்சு அவருக்குப் புலமைப் பரிசில் வழங்கிச் சட்டமேற்படிப்புப் படிக்கப் பிராணசுக்கு அனுப்பியது. 1924இல் கான் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்ட இளவல் பட்டமும் வழக்குரைஞராகப் பணிபுரிய உரிமமும் பெற்றார். இரண்டாண்டுகளின் பின் பாரிஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். அதே பல்கலைக்கழகத்தில் சமூக பொருளாதாரவியலில் முதுநிலைப் பட்டயம் பெற்றார். சட்டவியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற முதலாவது தாய்லாந்துக்காரர் பிரீதியே! 1928 காந்திக்கையில் செல்வி பூண்சுக்கு அம்மையாரைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். அவர்களுக்கு எல்லாமாக ஆறு குழந்தைகள்.

அரசியல் வாழ்வின் தொடக்கம்

1927 மாதியில், பாரிஸ் மாநகரில் வாழ்கையில், அங்கு வாழ்ந்த மாணவர், அரசு ஊழியர் உள்ளிட்ட தாய்லாந்துக்காரர்

அறுவருடன் சேர்ந்து, வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க கூட்டத்தில் மக்கள் கட்சியைப் பிரிதி தோற்றுவித்தார். தாய்லாந்தின் முழுமையான முடியாட்சி அரசியல் முறையை மாற்றி அரசியலமைப்புச் சார்ந்த அரசியல் முறையாக்க அக்கூட்டத்தில் உறுதியூண்டனர். அக்குழுவின் இடைக்காலத் தலைவராகப் பிரிதியைத் தேர்ந்தனர். தாய்லாந்தை ஆன்மீக, பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் இட்டுச் செல்ல ஆறு வழிகளை மக்கள் கட்சி அறிவித்தது. அவையாவன:

1. அரசியல், நீதி, பொருளாதாரம் உள்ளிட்ட அனைத்துத் தறைகளிலும் முழுமைத் தன்னாதிக்கமும் தற்சார்பும் உடைய நாடாகத் தாய்லாந்தைப் பராமரித்தல்.

2. தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் தேசத்தின் பாதுகாப்பையும் பேணுதல்.

3. தேசிய பொருளாதாரத் திட்டத்தைச் செயலாக்கி, அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றுதல்.

4. அனைவரும் சமத்துவராதல்.

5. மேற்காணும் கொள்கைகளுக்கு முரணாகாதவாறு, முழுமையான விடுதலைக்கும் முழுமையான தன்னுரிமைக்கும் மக்கள் உரியவராதல்.

6. அனைவரும் கல்விக்கு உரியவராதல்.

கல்வியை முடித்துக் கொண்டு பிரிதி, 1927இல் தாய்லாந்துக்குத் திரும்பினார்; நீதி அமைச்சில் பணியில் சேர்ந்து முதலில் நீதிபதியானார்; பின்னர் நீதித் துறைத் துணைச் செயலரானார்; நீதியமைச்சின் சட்டக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளருமானார்.

எனினும் தாய்லாந்தின் முன்னேற்றத்துக்கான சமூக, அரசியல், பொருளாதார மாற்றம் வேண்டுமென்பதை அவர் மறக்கவில்லை. நீதியான சமூகத்தை நோக்கிய பிரிதியின் கனவு மெய்ப்படும் வழியாக 1932இன் புரட்சி அமைந்தது.

1932 ஆனி 24ஆம் நாள் அதிகாலையில் அரச அலுவலர், படைத் தளபதிகள், பொதுவான குடிமக்கள் யாவரையும் கொண்ட மக்கள் கட்சி, இரத்தம் சிந்தாது, விரைந்து அரசைத் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தது. முழுமையான முடியாட்சியை மாற்றியது. மக்களாட்சி சார்ந்த அரசியலமைப்பு முடியாட்சியை நடைமுறையாக்கியது. 1932இன் இடைக்கால அரசியலமைப்பே நாட்டின் மீஉயர் சட்டமானது. மக்கள் கட்சியின் குடிசார் தலைவரான பிரிதியே இந்த இடைக்கால அரசியலமைப்பின் தந்தை.

தாய்லாந்தில் மக்களாட்சி முறை வளர்ந்து வளம்பெருக்கத் தேவையான வலிமை வாய்ந்த, உரம் நிறைந்த அடித்தளமாக

1932இன் இடைக்கால அரசியலமைப்பு அமைந்தது. தாய்லாந்துச் சமூகம் இதுவரை அறிந்திராத அடிப்படையான அரசியல் பண்பாடுகள் இரண்டினை அந்த அரசியலமைப்பு அறிமுகப் படுத்தியது.

1. ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லா அதிகாரம் அனைத்துத் தாய்லாந்து மக்களிடம் உள்ளது.

2. சட்டமாக்கும் அதிகாரம் தனியாகவும், நிறைவேற்று அதிகாரம் தனியாகவும் நீதி அதிகாரம் தனியாகவும் தெளிவான எல்லை வரம்புகளுக்குள் இருக்கும்.

முன்னறியப்படா இவ்விரு கொள்கைகளும் தாய்லாந்தின் அதிகாரக் கட்டமைப்பில் பாரிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தன; தாய்லாந்தில் மக்களாட்சி முறைக்கு வித்துகளாயின.

மக்களாட்சி அதிகாரத்தின் சிற்சியும் வருவதுரைப்பவரும்

1933க்கும் 1947க்கும் இடையே, உள்நாட்டமைச்சர், வெளிநாட்டமைச்சர், அரசவை ஆளுநர், பிரதமர் ஆகிய அரசியல் பதவிகளைப் பிரிதி வகித்தார். எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோலின் நியமனம் மூலம், இற்றை வரை மூத்த நாட்டாண்மையாளராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்றவர் பிரிதி ஒருவரே!

அரசு ஊழியராகவும் அரசியல் தலைவராகவும் இருந்த காலங்களில், பாரிஸ் நகரில் மக்கள் கட்சியின் தொடக்கநாளில் வகுத்த ஆறு வழிகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப் பிரிதி கடுமையாக உழைத்தார். நீண்ட காலம் பயந்தரக்கூடிய அவரது பணிகளுள் பின்வருவன சில குறிப்பிடத்தக்கன.

1. தாய்லாந்தின் முதலாவது பொருளாதாரத் திட்டத்தை வரைந்தமை.

2. தார்மீக அரசியல் பல்கலைக்கழகம் (தம்மசதப் பல்கலைக்கழகம்) அமைத்தது.

3. 1933இன் உள்ளூராட்சிச் சட்டம்; உள்ளூராட்சித் தேர்தல்களை நடத்தி மக்கள் தம் சார்பாளரைத் தேர்ந்தெடுக்க அச்சட்டம் வழிவகுத்தது.

4. வெளிநாட்டு வல்லரசுகளுடன் கட்டாயத்தின் பேரில் தாய்லாந்து உடன்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் பலவற்றை முறித்தமை.

5. சமச்சீரற்ற வரிவிதிப்பு முறையை மாற்றியமைத்தமை.

6. தாய்லாந்தின் வருவாய்க்கான விதிமுறையை

முதலில் தொகுத்தமை.

7. தாய்லாந்து வைப்பகம் என இன்று புழக்கத்தில் உள்ள வைப்பகத்திற்கான அடித்தளம் அமைத்தமை.

8. செரி தாய்லாந்து (தாய்லாந்துக்கு வீடுதலை) என்ற அமைப்பை உருவாக்கித் தலைமை தாங்கி, இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் யப்பானிய படையெடுப்பாட்சிக்குக் கடும் எதிர்ப்பை உருவாக்கியமை. யப்பானிய படையெடுப்பாட்சிக்குக் கீழிருந்த நாடு எனத் தாய்லாந்தை அமெரிக்கா இவ்வெதிர்ப்பை ஒட்டி ஏற்றதும், அதனால் தாய்லாந்து வீடுதலை பெற்ற நாடாக மலர்ந்ததும் வரலாறு. அல்லவெனில் அமெரிக்காவும் அதன் தோழமை நாடுகளும் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் தாய்லாந்தைக் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடும்.

வாழ்வியல் நெறியாக மக்களாட்சியின் நன்மையைப் பிரீதி, கொந்தளிப்பான இக்காலங்களில் மறக்கவேயில்லை. பச்சிளங் குழந்தையாய் இருந்த மக்களாட்சியைச் சீராட்டிப் பாராட்டிப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்க்க அவர் களைப்படைந்ததில்லை. அவரின் சமகால அரசியல்வாதிகள் மக்களை நம்பவில்லை, ஆனால் பிரீதி மக்களைப் பெரிதும் நம்பினார்.

எத்திசையில் எதிர்காலத்தில் தாய்லாந்து செல்லவேண்டும் என்ற தலைப்பில் 1973இல் பிரீதி எழுதிய கட்டுரையில், மக்கள் முழுமையாகப் பங்கேற்கும் மக்களாட்சியில் தமக்குள்ள மாறா நம்பிக்கையைத் தெளிவாகக் கூறினார். வாழ்வு முழுவதும் அவருக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த கொள்கை அதுவேயாகும். சமூகத்தின் ஒரு சிறு பகுதிக்குச் சார்பான எந்த அரசியல் முறைமையும் நீடித்துப் பயன்தராது என எழுதினார். எந்த ஒரு சமூகத்திலும் பெரும்பான்மையினரே அச்சமூகத்தின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்க வேண்டியவர்கள் என்றார். தம் நன்மையைவிட நாட்டு நன்மையை முன்னே வைத்து, பெரும்பான்மை மக்களுக்குச் சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை வழங்கக் கூடிய புதிய சமூக அமைப்பைத் தேடும் சிறுவணிகர், எழை விவசாயி, வறுமையில் வாடுவோர், சிறுமூல தனத் தொழில் முனைவோர், நாட்டுப் பற்றுள்ள முதலாளிகள் யாவரும் இப் பெரும்பான்மைக்குள் அடங்குவர் என்றார். சமூக அநீதி முற்றாக ஒழிக்கப்படவேண்டும் அல்லது ஆகக் குறைந்த அளவில் இருக்க வேண்டும் எனவும் அக்கட்டுரையில் எழுதினார்.

சமூகத்தின் மிகக் குறைந்த தொகையினரே மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிப்புற்றவராக, சமூக வாய்ப்புகளற்றவராக இருந்தாலன்றோ மக்களாட்சி இருப்பதாகப் பொருள் கொள்ளலாம் எனப் பிரீதி உய்த்துணர்ந்தார். சமூக பொருளாதார வாய்ப்புகளற்ற

அரசியல் வீடுதலை பயனற்றதென்பதை அறிந்திருந்தார். வீடுதலை சமூக உயர்நிலை, அதிகாரம் யாவுக்குமுரிய படிமுறைகளைக் குறைத்து அல்லது நீக்கிச் சமூகம் முன்னேறவேண்டும் எனக் கருதினார். வணிகப் போட்டியால் சக்தி முழுமையாக வீணாக்கப் படுவதை எதிர்த்தார். தோழமை உணர்வுடன், ஒருவர் நன்மையை மற்றவர் பேணி, ஒருவர் நன்மையால் மற்றவரும் நன்மையடைந்து, ஒருவரை ஒருவர் வளர்த்து, ஒற்றுமையும் பரிவுணர்வும் செழிக்கவும், தம் தோழர்கள் தம்மைத் தாமே வளர்க்கவும் பிரீதிவிரும்பினார். அனைத்து மக்களின் வாழ்க்கையும் செழிப்புற, எல்லாரும் எல்லாமும் பெற்றுவாமும் சமூகத்தைக் கனவுகண்டார்.

உறுப்பினர் பங்களிப்பதால் சமூகம் வாழ்கிறது; தீர்மானங்கள் மேற்கொள்வதில் அவ்வுறுப்பினர் சட்டபூர்வமாகப் பங்களிக்கும் சமூக அமைப்பு ஏற்படுவதே மக்களாட்சியை நோக்கிய அசைவு; இவ்வாறு பிரீதி தெளிவாகக் கூறினார். ஒவ்வொரு சமூகத்துக்கும் அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார, பண்பாட்டு முகங்கள் உள்ளன. அரசியல் மக்களாட்சி முறையை மட்டுமன்று; சமூகத்தில் ஒரு சிலருக்குப் பொருளாதார வாய்ப்புகளை மறுக்காத பொருளாதார மக்களாட்சி முறையை வளர்ப்பதும் மக்களாட்சிச் சிந்தனையான பரிவுணர்வைப் பெருக்குவதும் மக்களாட்சிச் சமூகத்தின் கடனாகும்.

பொருளாதார நன்மைக்காக, ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் கூட்டுறவு அமைப்புகளை வலிமையாக அமைத்து அவ்வூர் மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்கப் பிரீதி விரும்பினார். தம் வருவாயைத் தாமே தம் காலில் நின்று மக்கள் பெறவேண்டுமே யன்றி, ஆளும் வர்க்கத்தின் நன்கொடைகளையோ இலவச வசதிகளையோ எதிர்பார்த்து மக்கள் வாழக்கூடாதெனப் பிரீதி கருதினார். கடுமையான பொருளாதாரச் சுரண்டல் முறையின் மறுபக்கமே ஆளும் வர்க்கத்தின் போலியான வள்ளல்தன்மை என்றார். நீதியும் நியாயமும் மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதான மாற்றங்கள் வருவதைத் தடுக்கும் சட்டங்களையும் சமூக வழக்கங்களையும் நியாயப்படுத்தவே இலவச வசதிகளை மக்களுக்கு ஆளும் வர்க்கத்தினர் செய்கின்றனர் எனப் பிரீதி குற்றம் சாட்டினார்.

தாய்லாந்திற்குப் புதியதான மக்களாட்சி முறையில், அரசின் நடைமுறைகள், மக்களுக்குள்ள உரிமைகள், அதைப் பெறுவதால் அவர்களுக்குள்ள பொறுப்புகள், யாவற்றையும் மக்கள் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் எனப் பிரீதியும் அவரது கட்சியாளரும் நம்பினார். இதன் விளைவாக, தார்மீக அரசியல் பல்கலைக்கழகம் (தம்மசதப் பல்கலைக்கழகம்) ததைப் 1934இல் உள்ளூராட்சி அமைச்சராக இருந்த பிரீதி அமைத்தார். அவரே அப்பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது வேந்தருமானார். சட்டம், பொருளாதாரம், மனித மற்றும் சமூக அறிவியல் எனப் பற்பல

பாடங்களில் கல்விகற்க அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் வசதி செய்தனர். அனைவருக்கும் கல்வி என்ற நிலையையும் அப் பல்கலைக்கழகம் தந்தது. "அறிவைத் தேடுவோரின் தூகத்தைத் தீர்க்கும் பாலைவனப் பசுஞ்சோலையே பல்கலைக்கழகமாகும்; அனைவருக்கும் கல்வி என்ற கொள்கைக்கமைய, உயர்கல்வி பெறும் வாய்ப்பு ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் கிடைக்க வேண்டும்; நம்நாட்டை மக்களாட்சி அரசியலமைப்பு ஆள்கிறது; மக்கள் தத்தம் ஆளுமையையும் திறமையையும் முழுமையாக வளர்க்கும் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை நிறுவுவது அவசியம்; சாதாரணக் குடிமக்கள் தத்தம் நன்மையைப் பெருக்கவும் நாட்டு வளர்ச்சியில் உதவவும் வசதியாக, வாய்ப்பாக, தங்குதடையின்றிக் கல்வி பயிலப் பல்கலைக்கழகம் உதவும்." இவ்வாறாகப் பிரீதி அப்பல்கலைக்கழகத் தொடக்கவழி உரையில் குறிப்பிட்டார். தாய்லாந்தில் மக்களாட்சி முறையை வளர்ப்பதிலும் பாதுகாப்பதிலும் தார்மிக அரசியல் பல்கலைக்கழகம் (தம்மசதப் பல்கலைக்கழகம்) முன்னோடி நிறுவனமாக உண்மையில் பங்காற்றி வருகிறது.

அனைத்துலகிலும் அமைதியைப் பிரீதி விரும்பினார். களத்தளபதி பிபுன்சொங்கிராம் அரசில் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், இந்தோ-சீன நிலப்பகுதியில் பிரான்சின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த தாய்லாந்தின் முற்கால நிலப்பகுதிகளை மீட்டெடுக்கும் திட்டத்தையும் படையெடுப்பையும் எதிர்த்தார். இரண்டாம் உலகப் போர் நடந்த அக்காலத்தில் ஜெர்மனியின் படையெடுப்பாட்சியில் பிரான்சு நாடு சிக்கியிருந்தது. உலகெங்கும் வன்முறைகள் தேவையற்றவை என்பதை அனைத்து நாடுகளுக்கும் தெரிவிக்க, வெள்ளையாணைக்கு அரசர் என்ற திரைப்படத்தைத் தயாரித்த பிரீதி அதை ஆங்கிலத்துக்கு மொழிமாற்றம் செய்தார்.

மேனாடுகளிடம் அடிமையான நாடுகள் அனைத்தும் விடுதலையாக வேண்டும் என்பதே பிரீதியின் கொள்கை. அடிமையடைந்த நாடுகள் அனைத்திற்கும் தன்னாட்சியும் விடுதலையும் கிடைப்பதை அவர் ஆதரித்தார். பிரதமராக இருந்த காலத்தில் இதை வெளிப்படையாகச் சொன்னார். தாய்லாந்தில் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தின் நீட்டமாக அவரது வெளிநாட்டுக் கொள்கை அமைந்தது. மக்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்கள் தத்தம் எதிர்காலத்தைத் தாமே தீர்மானிக்கும் வகையில் அடிப்படை விடுதலையும் உரிமைகளும் கிடைக்க வேண்டும் எனப் பிரீதி கருதினார்.

1945இன் அரசியலமைப்பின் சிற்சியும் அவரே. தாய்லாந்தில் மேற்பூச்சு மக்களாட்சி முறை வராது, பொருள்பொதிந்த உண்மையான மக்களாட்சி மலரப் பிரீதி கடுமையாக உழைத்ததை இந்த அரசியலமைப்புத் தெளிவாக்கியது. ஆண்-பெண் உள்ளிட்ட

அனைவருக்கும் வாக்குரிமையை இந்த அரசியலமைப்புத் தந்த துடன், நாட்டின் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளுக்கும் உறுப் பினரை நேரடியாக மக்கள் தேர்ந்தெடுக்க வழிசெய்தது. அரசியலமைப்பின் 13, 14, 15ஆம் விதிகள், மனித உரிமைப் பட்டய விதிகளை உள்ளடக்கியிருந்தன.

தொலைநோக்கரை நாடுகடத்தியமை

1946 ஆனியில், நெற்றியில் குண்டுக்காயத்துடன் இளம் வயதிரான எட்டாம் இராமர் ஆனந்த மகிதோல் தமது அறையில் இறந்து கிடந்தார். அக்காலத்தில் பிரீதியே பிரதமர். பிரீதியின் அரசியல் எதிரிகள் அரசரின் இறப்புக்கும் பிரீதிக்கும் தொடர்பு உண்டு எனப் பொய்ப்பிரசாரம் செய்தனர். அரசர் கொலையுண்டதாகப் பிரசாரம் செய்தனர். எனினும் பிரீதிக்கும் அரசரின் இறப்புக்கும் தொடர்பில்லை எனப் பல்வேறு நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பளித்துள்ளன.

1947 கார்த்திகை 8ஆம் நாள் இரவில், படைத்தளபதிகளும் குடிமக்கள் சிலரும் இணைந்து புரட்சிமூலம் தாய்லாந்தின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர்; அரசரின் இறப்பைக் காரணம் காட்டிப் பிரீதி அரசைக் கவிழ்த்தனர். புரட்சியாளரின் பிரங்கி வண்டிகள் பாங்கொக்குவில் உள்ள பிரீதியின் வீட்டை முற்றுகை இட்டன; பிரீதி தப்பிச் சென்றார், சிங்கப்பூரில் தஞ்சம் புகுந்தார்.

1949 மார்ச் 26ஆம் நாள், மக்களாட்சியை ஆதரிக்கும் கடற்படை அலுவலர் சிலரின் உதவியுடன் தாய்லாந்தின் ஆட்சி யைக் கைப்பற்ற, மாற்றுப் புரட்சியைச் செய்ய முயன்று தோல்வி யுற்றார். பிரீதியைத் தாய்லாந்திலிருந்து நாடுகடத்தினர். தாய் லாந்தை விட்டுச் சென்றவர், சென்றவர்தான்; நாடு திரும்பவே யில்லை!

1949 முதல் 1970 வரை சீனாவில் பிரீதி வாழ்ந்தார். பின்னர், 1983இல் மாரடைப்பால் இறக்கும் வரை, பாரிஸ் நகரிலேயே பிரீதி வாழ்ந்தார்.

நாடுகடந்து வாழ்கையில் பல நூல்களையும் கட்டுரை களையும் எழுதினார். பல உரைகளை நிகழ்த்தினார். இவை மூலம் மக்களாட்சி, அமைதி என்பன பற்றி இளந் தலைமுறையினருடன் தம் கருத்துகளைப் பகிர்ந்தார். அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகப் பிரீதி விதைத்த மக்களாட்சி விதைகள் தாய்லாந்தில் துளிர் வீடத் தொடங்கியுள்ளன. தாய்லாந்து மக்கள், பிரீதியின் எண்ணங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவார்களாயின், அவர் சொன்னவற் றைப் பயின்று பயன்படுத்துவார்களாயின், விடுதலைச் செடி வளரும், கிளை விடும், மரமாகிப் பயன்தரும். காலம்தான் விடை கூறவேண்டும்.

மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

(பி. 5 மார்கழி 1941) யாழ்ப்பாணம் மாவட்டம், தென்மாட்சிப் பிரிவு, மறவன்புலவு என்ற சிற்றூரைச் சேர்ந்தவர்.

மறவன்புலவு சகலகாவல்லி வித்தியாசாலை (1945-1948), யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி (1949-1959) மற்றும் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி (1959-1966) மாணவர். அறிவியல் முதுவல் - விலங்கியல் (சென்னைப் பல்கலை. - 1966), கலை முதுவல் - தமிழ் (சென்னைப் பல்கலை. - 1992); இப்பொழுது (2003) காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டத்துக்காக ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறார். இலங்கை விஞ்ஞான முன்னேற்றச் சங்கம் (1964), இந்திய அரசு (1964-66), யப்பானிய அரசு (1969), யுனெஸ்கோ (1973), ஆஸ்திரேலிய விஞ்ஞானச் சங்கம் (1976) ஆகியவற்றின் புலமைப் பரிசில்கள் பெற்றவர்.

இலங்கை அரசின் எழுதுவினைஞர் பணி (1963-1964), யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிப் பட்டதாரிப்பிரிவு விரிவுரையாளர் (1966), உள்ளூராட்சி அமைச்சர் மாண்புமிகு மு. திருச்செல்வம் அவர்களின் தனிச்செயலாளர் (1966), கொழும்பு கடற்றொழில் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஆய்வு அலுவலர் (1967-1977), யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் (1978-79), 23 நாடுகளில் ஐ.நா. உணவு வேளாண் நிறுவன ஆலோசகர் (1971, 1979-85), காந்தளகம் (யாழ்ப்பாணம்-சென்னை) தமிழ் நூல் பதிப்பக உரிமையாளர் (1977-), உலகின் மிகப் பெரிய தமிழ் நூல் (25,000த்துக்கும் அதிகமான தலைப்புகள்) தகவல் மற்றும் தேடல் தளமும் சந்தையுமான www.tamilnool.com அமைப்பாளர் (1999-) தமிழ் நூல்கள் தமிழர் வாழ்விடமெங்கும் அங்கங்கே எளிதாக விற்பனைக்குக் கிடைக்குமாறு விற்பனை நிலையங்கள் பலவற்றை அமைத்து வருபவர்.

இலங்கை இந்து இளைஞர் பேரவைத் தலைமைச் செயலாளர் (1971-77), யாழ்ப்பாணம் நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு இணைச் செயலாளர் (1974), தந்தை செல்வா நினைவு அறங்காவல் குழுச் செயலாளர் (1977-2001), தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிப் பொதுக்குழு உறுப்பினர் (1977-79, 1986-89), தமிழர் பொருளாதார இயக்கச் செயலாளர் (1977-79), அறவழிப் போராட்டக் குழு நிறுவனர் (1979), சீசெல்க இந்துக் கோயில் சங்க நிறுவனர் (1984), அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளையின்துணைத் தலைவர் (1986-), சிதம்பரம் தவத்திருஆறுமுக நாவலர் அறக்கட்டளை உறுப்பினர் (1987-90), உலக அமைதிப் படையின் இலங்கைத் திட்டத்துக்கான ஆலோசகர் (1995). உலகப் போர் எதிர்ப்பாளர் மாநாடுகளில், (1978 வெட்சி, இந்தியா - கலக் சீவாச்சுடன் முதற்சந்திப்பு, 1979 டென்மார்க், 1985 வெட்சி, இந்தியா) பங்குபற்றியவர். சென்னை மத்திய சிறைவாசி (1997), இந்திய அரசின் நாடுகடத்தல் ஆணை பெற்றவர் (2000-), இவரது கடவுச்சீட்டைச் சென்னைத் தடாநீதிமன்றம் முடக்கிவைத்துள்ளது (2000-).

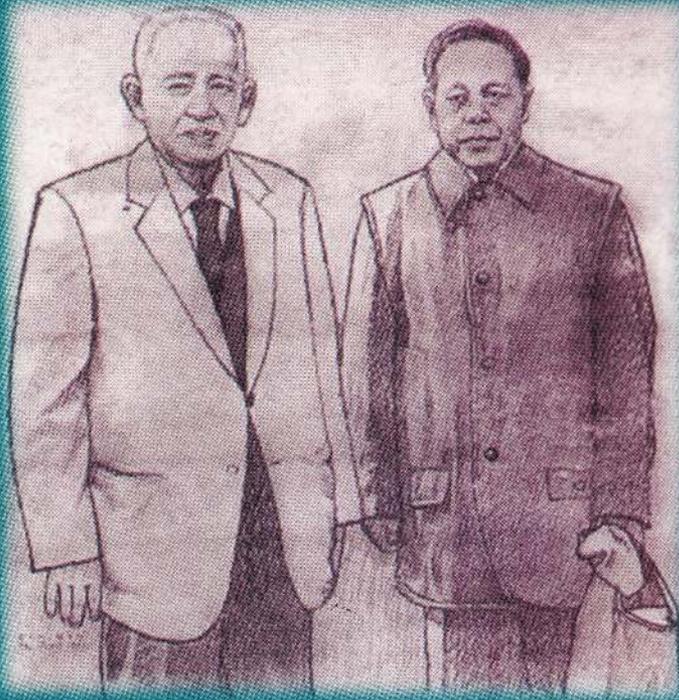
சிறந்த பதிப்பாளருக்கான சென்னைக் கம்பன் கழக விருது (1996), மதுரை திருவள்ளூர் சங்க விருது (1997), திருப்பூர்த் தமிழ்ச் சங்க விருது (2000).

பறவைகளே (அறிவியல்), எனது யாழ்ப்பாணமே, ஈழத்தமிழரின் மரபுவழித் தாயகத்தில் பாதியைச் சிங்களவர் அபகரித்த வரலாறு, தமிழ் ஈழம் நாட்டு எல்லைகள், Colombo's Diplomatic Artistry (அரசியல்) ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர். ஈழத் தமிழர் இறைமை, சிங்களவர் வரலாற்று நூல்களின் நம்பகத் தன்மை, தாய்லாந்தில் மக்களாட்சின் எழும்பியும் வீழ்ச்சியும் ஆகிய நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பாளர். ஈழ அரசியல் தொட்பான பிற நூல்கள் எழுதியுள்ளார், மொழிபெயர்த்துள்ளார். இலங்கை நிலவரை, திருநெல்வேலி மறவல் நிலவரை ஆகியவற்றின் பதிப்பாசிரியர் - தயாரிப்பாளர். மலியாடுதுறை, தருமை ஆதினத்தின் 18,750 பக்கங்கள் கொண்ட, 16 பகுதிகளாலான பன்னிரு திருமுறைத் தொகுதியின் (மூலமும் உரையும்) அச்சிடல் தயாரிப்பாளர் (1996-),

யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு, உதயன், கொழும்பு வீரகேசரி, தினகரன், சுதந்திரன், தினக்குரல், பாரிஸ் ஈழநாடு, சென்னை தினமணி, தி இந்து, கோலாலம்பூர் மலேசிய நண்பன் எனப் பல்வேறு ஊடகங்களில் கருத்துருவாக்கக் கட்டுரைகள் எழுதுபவர்.

இவரது அறிவியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும், வேறு சில மொழிகளிலும் (யப்பான், அரபு, பிரஞ்சு, கவாகிலி) வெளியாகியுள்ளன. இரண்டாம் (1968), ஐந்தாம் (1981) உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக் கருத்தரங்கு, இலங்கை விஞ்ஞான முன்னேற்றச் சங்கக் கருத்தரங்குகள் (1975, 1976), இந்திய நடுவண் கடற்றொழில் ஆராய்ச்சி நிலையக் கருத்தரங்கு (1992), ஐக்கிய நாடுகள் உலக உணவு வேளாண்மை நிறுவனத்தின் பிரதேச வளர்ச்சிக் கருத்தரங்குகள் (தாய்லாந்து-1975, கொழும்பு-1976, எகிப்து-1979, மொறொக்கோ-1983, சீசெல்க-1984, சாம்பியா-1985) பிரித்தானிய உணவு ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு (1976), ஐரோப்பிய முன்னோலிகள் கருத்தரங்கு (2001), யாவற்றிலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படித்தவர். அக்கட்டுரைகள் அவ்வய் மாநாட்டுக் கூட்டத் தொகுப்புகளில் வெளிவந்துள்ளன.

இத்தகைய நெருங்கிய ஒற்றுமைகள் இவர்களிடையே இருப்பதால் பிரீதியும் சுலக்கும் தொடக்க காலத்திலிருந்தே சிறந்த நண்பர்கள் எனவும், தம்மைச் சுற்றியுள்ள அநீதிகளைத் தோளோடு தோள் சேர்த்து, முதுகை முதுகு தொடர்ந்து எதிர்த்தவர்கள் என்றும் கருதத் தோன்றும். துணிச்சலான அறிவூட்டுகின்ற தனது இந்த நூலில் சுலக் அவ்வாறு கூறவில்லை. தனக்கும் பிரீதிக்கும் இடையே தொடக்கத்தில் இருந்த முரண்பாடுகளையும், இறுதியில் தாங்கள் ஒன்றானதையும் தெளிவான விவரங்களுடன் இந்நூலில் சுலக் கூறுகிறார்.

பிரீதியின் ஆளுமையையும் கருத்துகளையும் உள்புகுந்து அறிய இந்நூல் உதவுகிறது. அறிவு வளர்ச்சியில் சுலக்குக்கு முக்கியமான திருப்பத்தைத் தந்த நிகழ்ச்சி உள்ளிட்ட அவரின் அறிவுத் தேடலையும் அவரின் பின்னணியையும் இந்நூலில் காணலாம்.

பிரீதி பனோமியோங்குவின் மதிப்புக்குக் களங்கம் விளைவித்த தேவையற்ற பழிச்சொற்களைச் சுலக் இந்த நூலில் களைய முயல்கிறார். என்றோ ஒருநாள் தாய்லாந்து மக்கள் பிரீதியின் அருமருந்தின் பணிகளை மதிப்பார்கள், ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நோக்கத்துடன் சுலக் இந்த நூலைத் தந்துள்ளார்.